



EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 12.10.2011
KOM(2011) 628 lopullinen

2011/0288 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta

{SEC(2011) 1153}
{SEC(2011) 1154}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Komission ehdotuksessa vuosien 2014–2020 monivuotiseksi rahoituskehikseksi (monivuotista rahoituskehystä koskeva ehdotus)¹ esitetään yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) talousarviokehys ja keskeiset suuntaviivat. Tämän pohjalta komissio esittelee asetukset, joissa vahvistetaan yhteisen maatalouspolitiikan lainsäädäntökehys kaudeksi 2014–2020, sekä politiikan kehittämisen vaihtoehtoisia skenaarioita koskevan vaikutusten arvioinnin.

Nyt esitettävät uudistusehdotukset perustuvat vuoteen 2020 toteutettavaa maatalouspolitiikkaa koskevaan tiedonantoon². Siinä hahmoteltiin politiikan laajat vaihtoehtoiset linjaukset, joita noudattaen voitaisiin vastata maataloutta ja maaseutualueita koskeviin tuleviin haasteisiin ja saavuttaa yhteiselle maatalouspolitiikalle asetetut tavoitteet eli 1) elinkelpoinen ruoan tuotanto; 2) luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet; ja 3) tasapainoinen aluekehitys. Tiedonannossa kuvattuja uudistussuuntia on tuettu laajasti sekä toimielinten välisessä keskustelussa³ että vaikutusten arvioinnin yhteydessä järjestetyssä sidosryhmien kuulemisessa.

Yleisenä johtajatuksena tässä prosessissa on noussut esille tarve edistää resurssitehokkuutta, jonka ansiosta voitaisiin saavuttaa EU:n maatalouden ja maaseutualueiden älykäs, kestävä ja osallistava kasvu Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti. Yhteinen maatalouspolitiikka perustuisi edelleen kahteen pilariin, joissa pyritään toisiaan täydentäviä välineitä käyttäen samoihin tavoitteisiin. I pilari käsittää suorat tuet ja markkinatoimenpiteet, joilla turvataan EU:n viljelijöille perustulotuki sekä spesifisissä markkinahäiriötilanteissa annettava tuki, kun taas II pilari käsittää maaseudun kehittämisen, jonka yhteydessä jäsenvaltiot laativat ja yhteisrahoittavat monivuotisia ohjelmia yhteisen lainsäädäntökehiksen mukaisesti⁴.

Perättäisten uudistusten kautta YMP on lisännyt maatalouden markkinasuuntautuneisuutta tarjoten samalla tuottajille tulotukea, tehostanut ympäristövaatimusten sisällyttämistä politiikkaan ja lisännyt tukea maaseudun kehittämiseen yhdenmukaisena politiikkana maaseutualueiden kehittämiseksi koko EU:n alueella. Sama uudistusprosessi on kuitenkin tuonut esille vaatimuksia tuen paremmasta jakamisesta jäsenvaltioiden kesken ja niiden sisällä sekä toiveita ympäristöhaasteisiin liittyvien toimenpiteiden paremmasta kohdentamisesta ja puuttumisesta tehokkaammin markkinoiden entistä suurempaan epävakaisuuteen.

Aiemmin uudistuksilla on lähinnä ratkottu alan sisäsyntyisiä ongelmia valtavista ylijäämistä elintarviketurvallisuuskriiseihin, ja ne ovat palvelleet EU:ta niin sisäisessä kuin

¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Eurooppa 2020 –strategiaa tukeva talousarvio*, KOM(2011) 500 lopullinen, 29.6.2011.

² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020: Ruoka, luonnonvarat ja alueiden käyttö – miten hallita tulevat haasteet?*, KOM(2010) 672 lopullinen, 18.11.2010.

³ Ks. erityisesti 23. kesäkuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma 2011/2015 (INI) sekä 18. maaliskuuta 2011 annetut puheenjohtajan päätelmät.

⁴ Nykyisin voimassa olevaan lainsäädäntökehikseen kuuluvat neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009 (suorat tuet), neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007 (markkinavälineet), neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005 (maaseudun kehittäminen) ja neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (rahoitus).

kansainvälisessäkin toiminnassa. Nykyään kuitenkin useimpien haasteiden taustalla ovat maatalouden ulkopuoliset tekijät, minkä vuoksi niitä varten tarvitaan laaja-alaisempaa politiikkaa.

On odotettavissa, että maataloustuloon kohdistuva paine jatkuu, sillä viljelijät elävät tilanteessa, jossa riskejä on yhä enemmän ja tuotantopanosten hintojen nousu johtaa tuottavuuden heikkenemiseen ja epäsuhtaan tuotteiden ja tuotantopanosten hintojen välillä. Sen vuoksi on tarpeen säilyttää tulotuki ja vahvistaa välineitä riskienhallinnan ja kriisitilanteisiin reagoimisen tehostamiseksi. Vahva maatalous on elintärkeä EU:n elintarviketeollisuuden ja maailmanlaajuisen elintarviketurvan kannalta.

Samaan aikaan maatalousalaa ja maaseutualueita kehoitetaan lisäämään ponnistelujaan Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvien ilmasto- ja energiatavoitteiden ja biodiversiteettistrategian toteutumiseksi. Viljelijöitä, jotka yhdessä metsäammattilaisten kanssa ovat tärkeimpiä maankäyttäjiä, on tuettava, kun he ottavat käyttöön ja pitävät yllä ympäristö- ja ilmastotavoitteiden kannalta erityisen suotuisia tuotantojärjestelmiä ja -käytäntöjä, koska tällaisten julkishyödykkeiden tuottaminen ei näy markkinahinnoissa. Olennaisen tärkeää on myös ottaa maaseutualueiden moninaiset mahdollisuudet käyttöön parhaalla mahdollisella tavalla ja näin edistää osallistavaa kasvua ja koheesiota.

Sen vuoksi tuleva yhteinen maatalouspolitiikka ei palvele vain yhtä pientä, joskin tärkeää, EU:n talouden osaa, vaan se on strategisesti tärkeä politiikan ala myös elintarviketurvan, ympäristön ja alueellisen tasapainon näkökulmasta. Siihen sisältyy sellaisella aidosti yhteisellä politiikalla saavutettava EU:n lisäarvo, jossa rajallisia budjettivaroja hyödynnetään mahdollisimman tehokkaasti kestävä maatalouden säilyttämiseksi EU:n koko alueella, ilmastonmuutoksen kaltaisten tärkeiden rajatylittävien kysymysten käsittelemiseksi ja jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuun vahvistamiseksi ja jota myös voidaan toteuttaa joustavasti paikallisten tarpeiden huomioon ottamiseksi.

Monivuotista rahoituskehystä koskevan ehdotuksen mukaan yhteisessä maatalouspolitiikassa olisi säilytettävä kahden pilarin rakenne, joiden kummankin määrärahat säilytetään nimellismääräisesti vuoden 2013 tasolla, ja keskityttävä selvästi saavuttamaan tuloksia EU:n keskeisten prioriteettien osalta. Suorien tukien olisi edistettävä kestävä tuotantoa siten, että 30 prosenttia niihin käytettävissä olevista määrärahoista osoitetaan pakollisiin toimenpiteisiin, joilla on suotuista vaikutus ilmaston ja ympäristön kannalta. Tukitasot olisi asteittain yhdenmukaistettava, ja suurtuensaajille maksettaviin tukiin olisi sovellettava asteittaista tukikattoa. Maaseudun kehittämisvarat olisi sisällytettävä yhteiseen strategiakehykseen EU:n muiden yhteisesti hallinnoitavien varojen kanssa, ja niihin olisi sovellettava vahvistettua tulossuuntautunutta lähestymistapaa ja nykyistä selkeämpiä ja parempia ennakoedellytyksiä. Markkinatoimenpiteiden osalta yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta olisi vahvistettava kahdella monivuotisen rahoituskehyn ulkopuolisella välineellä, jotka ovat 1) hätäapuvaraus kriisitilanteisiin reagoimista varten; ja 2) Euroopan globalisaatorahaston toiminta-alan laajentaminen.

Tältä pohjalta yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan lainsäädäntökehyn tärkeimmät osat kaudella 2014–2020 esitetään seuraavissa asetuksissa:

- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä (suoria tukia koskeva asetus);

- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (YMJ-asetus);
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen (maaseudun kehittämisasetus);
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta (horisontaalinen asetus);
- Ehdotus neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien tiettyjen tukien ja vientitukien vahvistamista koskevien toimenpiteiden määrittämisestä;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 muuttamisesta viljelijöille vuonna 2013 myönnettävien suorien tukien soveltamisen osalta;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta tilatukijärjestelmän ja viininviljelijöille myönnettävän tuen osalta.

Maaseudun kehittämisasetus perustuu komission 6. lokakuuta 2011 esittämään ehdotukseen yhteisistä säännöistä, joita sovellettaisiin kaikkiin yhteisen strategiakehyksen alla toimiviin rahastoihin⁵. Jatkossa on tarkoitus antaa asetus vähävaraisimpia henkilöitä koskevasta järjestelmästä, jonka rahoitus nykyisin tapahtuu toisesta monivuotisen rahoituskehyn budjettikohdasta.

Lisäksi parhaillaan laaditaan tuensaajia koskevien tietojen julkaisemiseen sovellettavia uusia sääntöjä. Tässä otetaan huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen esittämät vastaväitteet, ja tavoitteena on löytää soveltuvin tapa, jolla tuensaajien oikeus henkilötietojen suojaan voitaisiin sovittaa yhteen avoimuusperiaatteen kanssa.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Vaikutusten arvioinnissa arvioidaan nykyisen politiikkakehyksen tarkastelun ja tulevia haasteita ja tarpeita koskevan analyysin pohjalta kolmen vaihtoehtoisen skenaarion vaikutuksia ja verrataan niitä toisiinsa. Arviointi on tulos huhtikuussa 2010 alkaneesta pitkästä prosessista, jota ohjasi yksiköiden välinen ryhmä. Ryhmä kokosi yhteen laajat laadulliset ja määrälliset analyysit ja vahvasti perustaksi maataloustuotteiden markkinoita ja maataloustulota koskevat, vuoteen 2020 ulottuvat keskipitkän aikavälin ennusteet sekä laati mallinnuksen eri politiikkaskenaarioiden vaikutuksista alan taloudelle.

⁵ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta, KOM(2011) 615, annettu 6.10.2011.

Vaikutusten arvioinnissa tarkastellut kolme skenaariota voidaan esittää seuraavasti: 1) mukautusskenaariossa säilytetään nykyinen politiikkakehys ja pyritään korjaamaan sen suurimmat ongelmat, kuten suorien tukien jako; 2) yhdentämisskenaariossa politiikkaa muutetaan huomattavasti lisäämällä suorien tukien kohdentamista ja viherryttämistä sekä tehostamalla maaseudun kehittämispolitiikan strategista kohdentamista parantaen koordinoitua EU:n muiden politiikkojen kanssa. Oikeusperustaa laajennetaan tuottajien laaja-alaisemman yhteistyön mahdollistamiseksi; ja 3) uuden painotuksen skenaariossa politiikka suunnataan kokonaan ympäristöasioihin ja suorat tuet lakkautetaan asteittain. Oletetaan, että tuotantokyky voidaan säilyttää ilman tukia ja maaseutualueiden sosioekonomiset tarpeet voidaan tyydyttää muiden politiikkojen kautta.

Taustana talouskriisi ja julkiseen talouteen kohdistuvat paineet, joihin EU on vastannut Eurooppa 2020 -strategialla ja monivuotista rahoituskehystä koskevalla ehdotuksella, kaikissa kolmessa skenaariossa painotetaan eri tavoin nykyistä kilpailukykyisempään ja kestävämpään maatalouteen ja elinvoimaiseen maaseutuun tähtäävän tulevan yhteisen maatalouspolitiikan kolmea keskeistä tavoitetta. Jotta pystyttäisiin paremmin noudattamaan Eurooppa 2020 -strategiaa, erityisesti resurssitehokkuuden osalta, on jatkossa yhä tärkeämpää parantaa maatalouden tuottavuutta tutkimuksella, tietämyksen siirrolla ja yhteistyön ja innovoinnin edistämällä (mm. maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden kautta). Vaikka EU:n maatalouspolitiikkaa ei enää toteuteta kauppaa vääristävässä politiikkaympäristössä, on odotettavissa, että yhä suurempi vapautuminen kohdistaa alalle uusia paineita, esimerkiksi Dohan kehitysohjelman tai Mercosurin kanssa tehtyjen vapaakauppasopimusten puitteissa.

Kolmea politiikkaskenaariota laadittaessa on otettu huomioon seikat, joita vaikutusten arvioinnin yhteydessä järjestetyssä kuulemisessa pidettiin tärkeimpinä. Intressitahoja pyydettiin esittämään kantansa 23. marraskuuta 2010 ja 25. tammikuuta 2011 välisenä aikana, ja neuvoa-antava komitea organisoitiin 12. tammikuuta 2011. Tärkeimmät kohdat voidaan tiivistää seuraavasti⁶:

- Sidosryhmät ovat laajalti yhtä mieltä siitä, että elintarviketurvaa, luonnonvarojen kestävä hoitoa ja aluekehitystä koskeviin haasteisiin vastaamiseksi tarvitaan vahvaa, kahden pilarin rakenteeseen perustuvaa yhteistä maatalouspolitiikkaa.
- Useimmat vastaajista katsovat, että yhteisellä maatalouspolitiikalla olisi oltava rooli markkinoiden ja hintojen vakauttamisessa.
- Sidosryhmillä on erilaisia näkemyksiä tuen kohdentamisesta (erityisesti suoran tuen uusista jakoperusteista ja tukikatosta).
- Yksimielisyys vallitsee siitä, että kummallakin pilarilla voi olla suuri merkitys lisättäessä ilmastotoimia ja ympäristötehokkuutta yhteiskunnan eduksi EU:ssa. Siinä, missä monet viljelijät uskovat, että I pilarin tukien käyttö on jo nykyisinkin tehokasta, suurempi yleisö vaatii lisää tehokkuutta kyseisten tukien käyttöön.
- Vastaajat haluavat, että EU:n kaikki osat, myös epäsuotuisat alueet, ovat mukana tulevassa kasvussa ja kehityksessä.

⁶ Yleisesitys vastaanotetuista 517 kannanotosta ks. vaikutusten arvioinnin liite 9.

- Monet vastaajista painottivat yhteisen maatalouspolitiikan yhdentämistä muihin politiikkoihin, kuten ympäristö-, terveys-, kauppa- ja kehitysyhteistyöpolitiikkaan.
- Innovointi, kilpailukykyisten yritysten perustaminen ja julkishyödykkeiden tuottaminen nähdään keinoiksi, joilla yhteinen maatalouspolitiikka voidaan mukauttaa Eurooppa 2020 -strategiaan.

Vaikutusten arvioinnissa verrattiin siis toisiinsa kolmea vaihtoehtoista skenaariota:

Uuden painotuksen skenaario jouduttaisi maatalousalan rakennesopeutusta siirtämällä tuotantoa kustannustehokkaimmille alueille ja kannattavimmille aloille. Samalla, kun rahoitus ympäristön hyväksi kasvaisi merkittävästi, ala joutuisi alttiiksi suuremmille riskeille markkinainterventioiden rajoitettujen mahdollisuuksien vuoksi. Lisäksi sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät kustannukset nousisivat merkittäviksi heikosti kilpailukykyisillä alueilla tulojen vähenemisen ja ympäristön pilaantumisen seurauksena, kun politiikka menettäisi täydentäviä ehtoja koskeviin vaatimuksiin kytkettyjen suorien tukien vipuvaikutuksen.

Toisessa ääripäässä mukautusskenaario loisi parhaat mahdollisuudet politiikan jatkuvuudelle; se merkitsisi vähäisiä mutta kuitenkin selviä parannuksia sekä maatalouden kilpailukykyyn että ympäristötehokkuuteen. On kuitenkin vahvoja epäilyjä siitä, käsiteltäisiinkö tässä skenaariossa riittävästi tulevaisuuden merkittäviä ilmasto- ja ympäristöhaasteita maatalouden pitkän aikavälin kestävyuden tukemiseksi.

Yhdentymisskenaariossa uutuutena on suorien tukien parempi kohdentaminen ja viherryttäminen. Analyysin mukaan viherryttäminen on mahdollista niin, että viljelijöille aiheutuvat kustannukset pysyvät kohtuullisina, vaikka hallinnollisen työn lisääntyminen jossain määrin onkin väistämätöntä. Samoin on mahdollista saada uutta pontta maaseudun kehittämiseen edellyttäen, että jäsenvaltiot ja alueet käyttävät uusia mahdollisuuksia tehokkaasti hyväkseen ja ettei yhteinen strategiakehys EU:n muiden varojen kanssa poista pilareiden välistä synergiaa eikä heikennä maaseudun kehittämisen erityisvahvuuksia. Jos saavutetaan oikea tasapaino, tämän skenaarion avulla voitaisiin parhaiten käsitellä maatalouden ja maaseutualueiden pitkän aikavälin kestävyyttä.

Edellä esitetyn perusteella vaikutusten arvioinnissa päädytään siihen, että yhteinen maatalouspolitiikka voidaan kaikkein tasapainoisimmin mukauttaa EU:n strategiaan tavoitteisiin yhdentymisskenaariossa ja että tämä tasapaino saavutetaan myös panemalla täytäntöön lainsäädäntöehdotusten eri osat. On myös tärkeää, että yhteisen maatalouspolitiikan saavutusten mittaamiseksi luodaan arviointikehys, johon sisältyvät politiikan tavoitteita vastaavat yhteiset indikaattorit.

Yksinkertaistaminen on ollut tärkeä näkökohta koko prosessin ajan, ja sitä olisi edistettävä eri tavoin, esimerkiksi täydentävien ehtojen ja markkinavälineiden selkeyttämisessä tai pienviljelijäohjelman suunnittelussa. Lisäksi suorien tukien viherryttäminen olisi suunniteltava sellaiseksi, että hallinnollinen työ ja tarkastusten kustannukset jäisivät mahdollisimman pieniksi.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Ehdotetaan, että säilytetään yhteisen maatalouspolitiikan nykyinen kahden pilarin rakenne, joka käsittää I pilariin kuuluvat yleisesti sovellettavat vuotuiset pakolliset toimenpiteet, joita täydennetään II pilariin kuuluvan monivuotisen ohjelmasuunnittelun puitteissa kansallisia ja

alueellisia erityispiirteitä paremmin vastaavilla vapaaehtoisilla toimenpiteillä. Suorien tukien uudella mallilla pyritään kuitenkin hyödyntämään synergiamahdollisuudet II pilarin kanssa aiempaa tehokkaammin, ja II pilari puolestaan sijoitetaan yhteiseen strategiakehykseen varojen koordinoimiseksi paremmin EU:n muiden yhteisesti hallinnoitavien varojen kanssa.

Tältä pohjalta säilytetään myös neljä perussäädöstä käsittävä rakenne, joskin rahoitusasetuksen soveltamisalaa laajennetaan lisäämällä siihen yhteisiä säännöksiä ja näin tulokseksi saatua asetusta kutsutaan nyt horisontaaliseksi asetukseksi.

Ehdotukset ovat toissijaisuusperiaatteen mukaisia. Yhteinen maatalouspolitiikka on aidosti yhteistä politiikkaa: Alalla toimivalta on jaettu EU:n ja jäsenvaltioiden kesken, ja sitä käytetään EU:n tasolla tavoitteena säilyttää kestävä ja monipuolinen maatalous kaikkialla EU:ssa ja käsitellä ilmastonmuutoksen kaltaisia tärkeitä rajojen yli vaikuttavia kysymyksiä sekä lujittaa yhteisvastuuta jäsenvaltioiden kesken. Elintarviketurvaa, ympäristöä ja alueellista tasapainoa koskevat tärkeät tulevat haasteet huomioon ottaen yhteinen maatalouspolitiikka pysyy strategisesti tärkeänä politiikan alana, kun pyritään reagoimaan näihin haasteisiin ja käyttämään budjettivaroja mahdollisimman tehokkaasti ja tuloksellisesti. Lisäksi ehdotetaan, että välineet ryhmitellään nykyisen rakenteen mukaisesti kahdeksi pilariksi, jolloin jäsenvaltioilla on liikkumavaraa kehittää omiin paikallisiin erityispiirteisiinsä sopivia ratkaisuja ja myös yhteisrahoittaa II pilaria. Uusi eurooppalainen innovaatiokumppanuus ja riskienhallinnan työkalupakki sijoitetaan myös II pilariin. Samanaikaisesti politiikka saatetaan vastaamaan paremmin Eurooppa 2020 -strategiaa (ml. yhteinen kehys EU:n muiden varojen kanssa) ja toteutettuja parannuksia ja yksinkertaistuksia. Vaikutusten arvioinnin yhteydessä laadittu analyysi osoittaa selvästi, että toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen aiheuttaisi kustannuksia taloudellisten, ympäristöön liittyvien ja sosiaalisten seurausten vuoksi.

Horisontaalinen asetus sisältää rahoitussäännösten lisäksi kaikkiin välineisiin sovellettavat säännöt, kuten täydentäviä ehtoja, tarkastuksia ja seuraamuksia koskevat säännökset. Tuloksena on asetus, jossa nyt vahvistetaan säännöt rahoitusta, maatilojen neuvontajärjestelmää, hallinto- ja valvontajärjestelmiä, täydentäviä ehtoja sekä tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten.

Tavoitteena on mukauttaa rahoitussääntöjä tähänastisten kokemusten pohjalta, keventää ja tehostaa täydentävien ehtojen käyttöä ja vahvistaa maatilojen neuvontajärjestelmää.

Nykyisiä sääntöjä tarkasteltiin erityisesti täydentävien ehtojen osalta tavoitteena yksinkertaistaa ja lujittaa sääntöjen ilmastonmuutosulottuvuutta maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevien toimenpidevaatimusten puitteissa ja varmistaa niiden johdonmukaisuus viherryttämissäännösten sekä maaseudun kehittämisen yhteydessä mahdollisia ympäristötoimenpiteitä koskevien säännösten kanssa.

Asetus tarjoaa myös perustan yhteiselle seuranta- ja arviointikehykselle yhteisen maatalouspolitiikan saavutusten mittaamiseksi seuraavan kauden aikana.

Asetukseen sisältyy erilaisia yksinkertaistuselementtejä. Ensinnäkin siinä ryhmitellään kaikki täydentäviä ehtoja koskevat säännöt uudelleen yhteen säädökseen sisältyviksi, ja näin parannetaan niiden ymmärrettävyyttä.

Tarkoituksena on myös vähentää maksajavirastojen määrää ja lujittaa koordinoituelimen roolia. Näin parannetaan järjestelmän avoimuutta ja saadaan se keveämmäksi sekä kansallisten viranomaisten että komission yksiköiden kannalta. Jatkossa maksajavirastojen

hyväksymisiä on vähemmän eikä jäsenvaltioilta vaadita yhtä paljon vahvistuslausumia kuin nykyisin ja komission toimesta tehtävien tarkastusten määrää voidaan vähentää.

Oikeudellisen selkeyden lisäämiseksi ja menettelyjen yhdenmukaistamiseksi yhteisen maatalouspolitiikan kahden pilarin hallinto- ja valvontasäännöt yhdenmukaistetaan niin pitkälle kuin mahdollista. Asetuksessa myös säädetään, että komissio valtuutetaan antamaan lupa paikalla tehtävien tarkastusten määrän vähentämiseen jäsenvaltioille, joilla on asianmukaisesti toimiva valvontajärjestelmä ja alhainen virheprosentti. Tämä saattaa vähentää hallinnollista työtä sekä viljelijöiden että kansallisten viranomaisten osalta.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Monivuotista rahoituskehystä koskevan ehdotuksen mukaan merkittävä osa EU:n talousarviosta osoitettaisiin edelleen maatalouteen, joka on strategisesti tärkeää yhteistä politiikkaa. Niinpä ehdotetaan, että kauden 2014–2020 aikana yhteinen maatalouspolitiikka keskittyisi ydintoimintoihinsa I pilariin kohdennetuilla 317,2 miljardilla eurolla ja II pilariin kohdennetuilla 101,2 miljardilla eurolla.

I pilarin ja II pilarin rahoitusta täydennetään 17,1 miljardin euron lisärahoituksella, josta 5,1 miljardia euroa kohdennetaan tutkimukseen ja innovointiin, 2,5 miljardia euroa elintarvikkeiden turvallisuuteen ja 2,8 miljardia euroa kaikkein vähävaraisimpien henkilöiden elintarvikeapuun monivuotisen rahoituskehityksen muissa budjettikohdissa sekä 3,9 miljardia euroa maatalousalan uuteen kriisivaraukseen ja enimmillään 2,8 miljardia euroa Euroopan globalisaattorahastoon monivuotisen rahoituskehityksen ulkopuolella. Näin talousarvion kokonaismäärä kaudella 2014–2020 olisi 435,6 miljardia euroa.

Mitä tulee tuen jakamiseen jäsenvaltioiden kesken, ehdotetaan, että kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joilla suorien tukien määrä on alle 90 prosenttia EU:n keskiarvosta, kyseistä eroa kavennetaan yhdellä kolmanneksella. Suoria tukia koskevassa asetuksessa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät lasketaan tältä pohjalta.

Maaseudun kehittämistuki jaetaan politiikan tavoitteisiin liittyvien puolueettomien perusteiden mukaisesti ottaen huomioon tukien nykyinen jako. Kuten nykyisin, vähemmän kehittyneillä alueilla olisi sovellettava suurempaa yhteisrahoitusastetta, jota on tarkoitus soveltaa myös tiettyihin toimenpiteisiin, kuten tietämyksen siirtoon, tuottajaryhmiin, yhteistyöhön ja Leader-toimiin.

Pilarien välisiin siirtoihin tuodaan jonkin verran joustoa (enimmillään 5 % suorista tuista): siirrot I pilarista II pilariin, jotta jäsenvaltiot voisivat voimistaa maaseudun kehittämispolitiikkaansa, ja siirrot II pilarista I pilariin niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla suorien tukien määrä on alle 90 prosenttia EU:n keskiarvosta.

Yksityiskohdat yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta koskevien ehdotusten rahoitusvaikutuksista esitetään ehdotuksiin liitettyssä rahoitus selvityksessä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen⁷,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁸,

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua⁹,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle osoitetussa komission tiedonannossa nimeltä ”Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020: Ruoka, luonnonvarat ja alueiden käyttö – miten hallita tulevat haasteet?”¹⁰ esitellään yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) mahdollisia haasteita, tavoitteita ja suuntaviivoja vuoden 2013 jälkeen. Tiedonannosta käytyjen keskustelujen pohjalta yhteistä maatalouspolitiikkaa olisi uudistettava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen. Uudistuksen olisi katettava kaikki yhteisen maatalouspolitiikan keskeiset välineet, mukaan luettuna yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005¹¹, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella [KOM(2010)... (*mukautukset Lissabonin sopimuksen mukaan*)]¹². Edellä mainitun asetuksen soveltamisesta saadut kokemukset osoittavat, että tiettyjä rahoitus- ja seurantamekanismin osia olisi mukautettava. Uudistuksen laaja-alaisuuden vuoksi on aiheellista kumota asetus (EY) N:o 1290/2005 ja korvata se uudella säädöksellä.

⁷ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁸ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁹ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹⁰ KOM(2010) 672 lopullinen, 18.11.2010.

¹¹ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

¹² EUVL L [...], [...], s. [...].

Uudistuksella olisi myös mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava, kevennettävä ja yksinkertaistettava säännöksiä.

- (2) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita asetuksen ja yhteisen maatalouspolitiikan muiden välineiden välisten yhteyksien ja laajentuneessa unionissa jäsenvaltioiden käytettävissä olevien taloudellisten resurssien rajallisuuden vuoksi vaan tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla takaamalla monivuotinen unionin rahoitus ja keskittämällä se unionin prioriteetteihin, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Perussopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (3) Tiettyjen tämän asetuksen muiden kuin olennaisten osien täydentämistä ja muuttamista varten komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä seuraavista: maksajavirastojen ja koordinointielinten hyväksyntä, maatilojen neuvontajärjestelmän sisältö, unionin talousarviosta julkisen intervention yhteydessä rahoitettavat toimenpiteet ja toimien arvon määrittäminen julkisen intervention yhteydessä, jäsenvaltioille maksettavien korvausten vähennykset ja keskeytykset, rahastojen menojen ja tulojen välinen tasoitus, saamisten takaisinperintä, tuensaajiin tukikelpoisuusehtojen jäädessä täyttymättä sovellettavat seuraamukset, vakuuksia sekä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän toimintaa koskevat säännöt, toimien tarkastuksesta poissuljetut toimenpiteet, täydentävien ehtojen yhteydessä sovellettavat seuraamukset, pysyvän nurmen säilyttämistä koskevat säännöt, euroalueeseen kuulumattomissa jäsenvaltioissa käytettävää valuuttakurssia ja sen määräytymisperustetta koskevat säännöt sekä yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden yhteisen arviointikehyksen sisältö. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (4) Yhteinen maatalouspolitiikka käsittää joukon toimenpiteitä, joista osa liittyy maaseudun kehittämiseen. On tärkeää varmistaa niiden rahoitus yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat tietyiltä osin keskenään samanlaisia mutta myös eroavat toisistaan monessa suhteessa, niiden rahoituksesta olisi säädettävä samoilla säännöksillä, jotka myös mahdollistavat tarvittaessa erilaisen käsittelyn. Asetuksella (EY) N:o 1290/2005 on perustettu kaksi eurooppalaista maatalousrahastoa eli Euroopan maatalouden tukirahasto, jäljempänä 'maataloustukirahasto' ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto, jäljempänä 'maaseuturahasto'. Kyseiset kaksi rahastoa olisi säilytettävä.
- (5) Tässä asetuksessa esitettyihin toimenpiteisiin olisi sovellettava unionin vuotuisen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä [...] annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o [FR]/xxx¹³ ja sen nojalla annettuja säännöksiä. Erityisesti siinä vahvistetaan jäsenvaltioiden kanssa moitteettoman varainhoidon, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden pohjalta yhteisesti

¹³ EUVL L [...], [...], s. [...].

toteutettavaa hallinnointia koskevat säännökset sekä hyväksytyjen elinten toimintaa koskevat säännökset ja budjettiperiaatteet. Näitä säännöksiä olisi noudatettava tämän asetuksen yhteydessä.

- (6) Yhteisen maatalouspolitiikan menoja, maaseudun kehittämismenot mukaan luettuina, olisi rahoitettava unionin talousarviosta molempien rahastojen kautta joko suoraan tai jäsenvaltioiden kanssa yhteisesti toteutettavan hallinnon puitteissa. Olisi määriteltävä toimenpidelajit, joita kyseisistä rahastoista voidaan rahoittaa.
- (7) Olisi annettava säännökset maksajavirastojen hyväksymisestä jäsenvaltioiden toimesta, menettelyjen vahvistamisesta tarvittavien hallinnollisten vahvistuslausumien saamiseksi, hallinto- ja valvontajärjestelmien varmentamisesta sekä tilinpäätösten todentamisesta riippumattomien tarkastuselinten toimesta. Lisäksi kansallisten tarkastusten avoimuuden varmistamiseksi erityisesti lupa-, validointi- ja maksumenettelyjen osalta sekä hallinnollisen ja tarkastuksiin liittyvän työn vähentämiseksi sekä komission yksiköiltä että jäsenvaltioilta, joissa jokainen yksittäinen maksajavirasto on hyväksyttävä, olisi rajoitettava viranomaisten ja elinten lukumäärää, joille kyseiset tehtävät siirretään, kunkin jäsenvaltion perustuslakiin perustuvat järjestelyt huomioon ottaen.
- (8) Jos jäsenvaltio hyväksyy useamman kuin yhden maksajaviraston, on tärkeää, että se nimeää yhden koordinoitielimen, joka vastaa varojen hallinnon johdonmukaisuudesta, toimii yhteystahona komission ja hyväksytyjen maksajavirastojen välillä sekä varmistaa, että komission eri maksajavirastojen toimista pyytämät tiedot ovat nopeasti käytettävissä. Koordinointielimen tehtävänä olisi myös oltava varmistaa, että korjaavat toimenpiteet toteutetaan ja komissiolle toimitetaan tiedot jatkotoimista, ja sen olisi myös varmistettava yhteisten sääntöjen ja vaatimusten yhtenäinen soveltaminen.
- (9) Ainoastaan jäsenvaltioiden hyväksymät maksajavirastot antavat riittävän varmuuden siitä, että tarvittavat tarkastukset on tehty ennen unionin tuen myöntämistä tuensaajille. Sen vuoksi olisi säädettävä selvästi, että unionin talousarviosta voidaan korvata ainoastaan hyväksytyn maksajaviraston toteuttamat menot.
- (10) Jotta tuensaajat voisivat tulla nykyistä tietoisemmiksi yhtäältä maatalouskäytäntöjen ja tilanhoidon ja toisaalta ympäristöä, ilmastonmuutosta, maan hyvää maatalouskuntoa, elintarvikkeiden turvallisuutta, kansanterveyttä, eläinten terveyttä ja hyvinvointia ja kasvien terveyttä koskevien vaatimusten välisestä yhteydestä, on välttämätöntä, että jäsenvaltiot perustavat kattavan maatilojen neuvontajärjestelmän antamaan neuvontaa tuensaajille. Neuvontajärjestelmä ei saisi millään tavoin vaikuttaa tuensaajien velvollisuuteen ja vastuuseen noudattaa edellä mainittuja vaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava neuvonnan ja tarkastusten pysyminen selvästi erillään toisistaan.
- (11) Maatilojen neuvontajärjestelmän olisi katettava vähintään täydentävien ehtojen soveltamisalaan kuuluvat hoito- ja toimenpidevaatimukset. Järjestelmän olisi myös katettava vaatimukset, joita on noudatettava suorien tukien yhteydessä ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisien maatalouskäytäntöjen osalta sekä maatalousmaan säilyttämisessä yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille

myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) DP/xxx¹⁴ mukaisesti. Järjestelmän olisi vielä katettava tiettyjä seikkoja, jotka liittyvät ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen, luonnon monimuotoisuuteen, vesien suojeluun, eläin- ja kasvitaudeista ilmoittamiseen ja innovointiin sekä pienten tilojen taloudellisen toiminnan kestäväan kehitykseen.

- (12) Osallistumisen maatilojen neuvontajärjestelmään olisi oltava tuensaajille vapaaehtoista. Kaikkien tuensaajien, myös niiden, jotka eivät saa yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea, olisi saatava osallistua järjestelmään. Jäsenvaltiot voisivat kuitenkin määritellä ensisijaisuusperusteita. Järjestelmän luonteen vuoksi on paikallaan, että neuvonnan yhteydessä saadut tiedot käsitellään luottamuksellisina, paitsi jos unionin oikeutta tai kansallisia lakeja on rikottu vakavasti. Järjestelmän tehokkuuden turvaamiseksi neuvojilla olisi oltava asianmukainen pätevyys ja heidän olisi saatava säännöllisesti koulutusta.
- (13) Komission on annettava jäsenvaltioiden käyttöön hyväksytyjen maksajavirastojen maataloustukirahaston osalta toteuttamien menojen kattamiseksi tarvittavat määrärahat maksajavirastojen menokirjanpidon perusteella suoritettavina korvauksina. Siihen asti kun korvauksia aletaan maksaa kuukausimaksuina, jäsenvaltioiden olisi annettava käyttöön tarvittavat varat hyväksytyjen maksajavirastojensa tarpeiden mukaan. Jäsenvaltioiden ja tuensaajien olisi vastattava itse henkilöstö- ja hallintokustannuksista, joita yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta niille aiheutuu.
- (14) Maatalousmeteorologista järjestelmää käyttämällä, satelliittikuvia hankkimalla ja kuvia parantamalla komission pitäisi pystyä hallinnoimaan maatalousmarkkinoita ja helpottamaan maatalousmenojen seurantaa.
- (15) Budjettikurin noudattamisen osalta on välttämätöntä määritellä maataloustukirahastosta rahoitettavien menojen vuotuinen enimmäismäärä ottamalla huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta [...] annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o xxx/xxx¹⁵ [MFF] säädettyssä monivuotisessa rahoituskehyksessä kyseistä rahastoa varten vahvistetut enimmäismäärät.
- (16) Budjettikuri edellyttää myös, että maataloustukirahastosta rahoitettavien menojen vuotuista enimmäismäärää noudatetaan kaikissa olosuhteissa ja kaikissa talousarviomenettelyn ja talousarvion toteuttamisen vaiheissa. Tämä edellyttää sitä, että asetuksessa (EU) N:o xxx/XXX [DP] kullekin jäsenvaltiolle esitettyä suorien tukien kansallista enimmäismäärää pidetään asianomaiselle jäsenvaltiolle maksettavien suorien tukien rahoituksen enimmäismääränä ja että kyseisten tukien korvaukset eivät ylitä tätä rahoituksen enimmäismäärää. Budjettikuri edellyttää lisäksi, että kaikissa komission ehdottamissa taikka lainsäätäjän tai komission yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa antamissa ja maataloustukirahastosta rahoitettavissa säädöksissä noudatetaan kyseisestä rahastosta rahoitettavien menojen vuotuista enimmäismäärää.

¹⁴ EUVL L [...], [...], s. [...].

¹⁵ EUVL L [...], [...], s. [...].

- (17) Sen varmistamiseksi, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät määrät eivät ylitä vuotuisia enimmäismääriä, olisi säilytettävä yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 73/2009¹⁶ tarkoitettu rahoitusmekanismi, jolla suorien tukien tasoa mukautetaan. Samassa yhteydessä on välttämätöntä valtuuttaa komissio vahvistamaan kyseiset mukautukset, jos neuvosto ei vahvista niitä ennen sen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivää, johon niitä sovelletaan.
- (18) Maataloustukirahaston ja maaseuturahaston rahoitusosuuksien määrittämiseksi enimmäismäärien laskennan yhteydessä toteutettavat toimenpiteet eivät vaikuta perussopimuksessa nimetyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan. Näiden toimenpiteiden olisi sen vuoksi perustuttava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta [...] tehdyn toimielinten sopimuksen¹⁷ ja asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [MFF] mukaisesti vahvistettuihin viitemääriin.
- (19) Budjettikuri edellyttää myös budjettitilanteen jatkuvaa seuraamista keskipitkällä aikavälillä. Sen vuoksi komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä tietyn vuoden alustavan talousarvioesityksen kanssa omat ennusteensa ja analyysinsä sekä tarvittaessa ehdotettava lainsäätäjälle asiaankuuluvia toimenpiteitä. Lisäksi komission olisi käytettävä täysimääräisesti ja aina tarvittaessa hallintovaltaansa vuotuisen enimmäismäärän noudattamisen varmistamiseksi ja ehdotettava tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tai neuvostolle asiaankuuluvia toimenpiteitä budjettitilanteen korjaamiseksi. Jos vuotuista enimmäismäärää ei voida varainhoitovuoden lopussa noudattaa jäsenvaltioiden esittämien korvauspyyntöjen vuoksi, komission olisi voitava toteuttaa toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan käytettävissä olevien määrärahojen jakaminen väliaikaisesti jäsenvaltioiden kesken suhteessa niiden vielä maksamatta oleviin korvauspyyntöihin sekä kyseiselle vuodelle vahvistetun enimmäismäärän noudattaminen. Asianomaisen vuoden maksut olisi suoritettava seuraavana varainhoitovuonna, ja unionin rahoituksen kokonaismäärä jäsenvaltioittain olisi vahvistettava lopullisesti samoin kuin vahvistetun määrän noudattamiseksi suoritettut jäsenvaltioiden väliset tasoituskorvaukset.
- (20) Talousarviota toteuttaessaan komission olisi käytettävä maatalousmenojen kuukausittaista varo- ja seurantajärjestelmää, jolloin se, jos vuotuinen enimmäismäärä uhkaa ylittyä, voisi hallintovaltansa puitteissa toteuttaa mahdollisimman pikaisesti asiaankuuluvat toimenpiteet ja, jos ne osoittautuvat riittämättömiksi, ehdottaa muita toimenpiteitä. Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle määräajoin kertomus, jossa verrataan kertomuksen laadintahetkeen mennessä toteutuneiden menojen kehitystä menoarvioihin ja esitetään arvio menojen ennakkoidusta toteutumisesta varainhoitovuoden jäljellä olevana aikana.

¹⁶ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

¹⁷ EUVL L [...], [...], s. [...].

- (21) Vaihtokurssin, jota komissio käyttää budjettiasiakirjojen laatimisessa, olisi oltava tuoreimpien käytettävissä olevien tietojen mukainen ottaen huomioon asiakirjojen laadinnan ja toimittamisen välinen viive.
- (22) Yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta [...] annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o CR/xxx¹⁸ vahvistetaan kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahastoista, maaseuturahasto mukaan luettuna, maksettavaa rahoitustukea koskevat säännöt. Asetuksen säännöksiin sisältyy myös tiettyjä sääntöjä menojen tukikelpoisuudesta, varainhoidosta sekä hallinto- ja valvontajärjestelmistä. Maaseuturahaston varainhoidon osalta olisi oikeudellisen selkeyden ja maatalousrahastojen keskinäisen johdonmukaisuuden vuoksi viitattava talousarviositoumuksia, maksumääräaikoja ja sitoumuksen vapauttamista koskeviin asetuksen (EU) N:o CR/xxx säännöksiin.
- (23) Maaseudun kehittämisohjelmiin myönnetään unionin talousarviosta rahoitusta vuotuisina erinä sitoumusten perusteella. Unionin varojen olisi oltava jäsenvaltioiden käytettävissä heti, kun ne aloittavat ohjelmien toteutuksen. Sen vuoksi tarvitaan sopivalla tavalla rajattu ennakkorahoitusjärjestelmä, jolla taataan säännöllinen ja oikeaan aikaan tapahtuva varojen maksu ohjelmasta tuensaajille.
- (24) Tämän lisäksi komission hyväksytyille maksajavirastoille suorittamat maksut olisi jaoteltava välimaksuihin ja loppumaksuun sekä olisi vahvistettava niiden suorittamista koskevat säännöt. Sitoumusten vapauttamista ilman eri toimenpiteitä koskevan säännön pitäisi nopeuttaa ohjelmien toteutusta ja edistää moitteetonta varainhoitoa.
- (25) Unionin tuki tuensaajille on maksettava ajoissa, jotta nämä voivat käyttää sen tehokkaasti. Jos jäsenvaltiot eivät noudata unionin lainsäädännössä vahvistettuja maksumääräaikoja, tuensaajalle saattaa aiheutua vakavia ongelmia ja käytäntö, jonka mukaan unionin talousarvio laaditaan vuodeksi kerrallaan, voi vaarantua. Sen vuoksi määräaikoja noudattamatta toteutetut menot olisi jätettävä unionin rahoituksen ulkopuolelle. Suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi komission olisi voitava säätää tätä yleissääntöä koskevista poikkeuksista. Kyseinen asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 vahvistettu periaate olisi säilytettävä, ja sitä olisi sovellettava sekä maataloustukirahastoon että maaseuturahastoon. Jos jäsenvaltiot suorittavat maksun myöhässä, niiden olisi lisäksi maksettava korkoa korvauksena tuensaajille. Tällainen säännös saattaisi kannustaa jäsenvaltioita noudattamaan maksumääräaikoja nykyistä paremmin, ja se saattaisi antaa tuensaajille paremmat takeet siitä, että tuki maksetaan ajoissa tai että maksun myöhästyessä maksetaan ainakin korvaus.
- (26) Asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 säädetään kuukausi- tai välimaksujen vähennyksistä ja keskeytyksistä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston yhteydessä. Kyseisten säännösten laajasta sanamuodosta huolimatta voidaan todeta, että käytännössä säännöksiä käytetään lähinnä tukien vähentämiseen, kun ei ole noudatettu

¹⁸ EUVL L [...], [...], s. [...].

maksumääräaikoja, enimmäismääriä tai muita sellaisia ”kirjanpidollisia seikkoja”, joiden yhteydessä sääntöjen noudattamatta jättäminen voidaan havaita helposti menoilmoituksista. Säännöksissä mahdollistetaan myös tukien vähennykset ja keskeytykset silloin, kun kansallisissa valvontajärjestelmissä ilmenee vakavia ja pysyviä puutteita, mutta asetetaan niille melko rajoittavat aineelliset edellytykset sekä säädetään erityisestä kaksivaiheisesta menettelystä, jota on noudatettava. Budjettivallan käyttäjä on toistuvasti pyytänyt komissiota keskeyttämään tukien maksun niille jäsenvaltioille, jotka eivät ole noudattaneet vaatimuksia. Näin ollen on tarpeen selkeyttää asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 säädettyä järjestelmää ja yhdistää sekä maataloustukirahastoa koskevat että maaseuturahastoa koskevat vähennys- ja keskeytysäännöt yhdeksi artiklaksi. ”Kirjanpidollisia seikkoja” koskeva vähennysjärjestelmä olisi säilytettävä, ja sen sanamuotoa olisi selkeytettävä nykyisten hallintokäytäntöjen mukaisesti. Mahdollisuutta tukien vähentämiseen tai keskeyttämiseen silloin kun kansallisissa valvontajärjestelmissä ilmenee vakavia ja pysyviä puutteita olisi laajennettava niin, että se koskee myös sääntöjenvastaisten tukien takaisinperinnän laiminlyöntiä, ja samalla olisi säilytettävä tällaisten vähennysten tai keskeytysten yhteydessä sovellettava kaksivaiheinen menettely.

- (27) Alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä edellytetään jäsenvaltioiden lähettävän tiedot suoritettujen tarkastusten lukumääristä ja tuloksista asetettuihin määräaikoihin mennessä. Näitä valvontatilastoja käytetään määrittäessä virheen suuruus jäsenvaltioiden tasolla ja yleisemmin maataloustukirahaston ja maaseuturahaston hallinnoinnin tarkastamiseen. Ne ovat tärkeää lähdeaineistoa, jonka perusteella komissio voi vakuuttua varainhoidon moitteettomuudesta, ja olennaisen tärkeitä vuotuista vahvistuslausumaa laadittaessa. Koska nämä tilastotiedot ovat ehdottoman tärkeitä ja jotta voitaisiin varmistaa, että jäsenvaltiot hoitavat velvollisuutensa ja lähettävät ne ajoissa, on tarpeen säätää vaadittujen tietojen myöhästyneeseen toimittamiseen sovellettavasta rangaistuksesta, joka on oikeassa suhteessa tietojen puuttumiseen. Sen vuoksi olisi annettava säännökset, joiden nojalla komissio voi keskeyttää ne kuukausi- tai välimaksut, joiden osalta ei ole lähetetty ajoissa asianmukaisia tilastotietoja.
- (28) Jotta maataloustukirahaston ja maaseuturahaston varat voitaisiin käyttää uudelleen, tarvitaan säännöt tiettyjen määrien jakamista varten. Asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 olevaa luetteloa olisi täydennettävä lisäämällä siihen maataloustukirahaston menojen osalta myöhässä maksettuihin tukiin sekä tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvät määrät. Myös yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä annettujen vakuuksien, vakuustalletusten tai takuiden jaosta ja menettämisestä 20 päivänä helmikuuta 1978 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 352/78¹⁹ vahvistetaan säännöt menetettyihin vakuuksiin perustuvien varojen määränpäästä. Kyseiset säännökset olisi yhdenmukaistettava ja yhdistettävä voimassa oleviin käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja koskeviin säännöksiin. Sen vuoksi asetus (ETY) N:o 352/78 olisi kumottava.
- (29) Yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista 17 päivänä huhtikuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 814/2000²⁰ ja sen täytäntöönpanosäännöissä määritellään yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvät tiedotustoimenpiteet, jotka voidaan rahoittaa asetuksen (EY) N:o 1290/2005 5 artiklan

¹⁹ EUVL L 50, 22.2.1978, s. 1.

²⁰ EUVL L 100, 20.4.2000, s. 7.

c alakohdan nojalla. Asetukseen (EY) N:o 814/2000 sisältyy luettelo kyseisistä toimenpiteistä ja niiden tavoitteista, ja siinä vahvistetaan säännöt toimenpiteiden rahoitusta ja asianomaisten hankkeiden toteutusta varten. Mainitun asetuksen antamisen jälkeen on hyväksytty avustuksia ja julkisia hankintoja koskevat säännöt asetuksella (EU) N:o xxx/xxx [FR]. Yksinkertaisuuden ja yhtenäisyyden vuoksi asetus (EY) N:o 814/2000 olisi kumottava säilyttäen kuitenkin säännökset, jotka koskevat erityisesti rahoitettavien toimenpiteiden tavoitteita ja lajeja. Näiden toimenpiteiden yhteydessä olisi myös otettava huomioon tarve varmistaa suurelle yleisölle suunnattu tiedottaminen nykyistä paremmin ja komission aloitteesta toteutettavien tiedotustoimien suurempi synergia sekä taata se, että unionin poliittisista prioriteeteista tiedotetaan tehokkaasti. Sen vuoksi mukaan olisi luettava myös yhteisen maatalouspolitiikan kannalta merkitykselliset toimenpiteet, jotka liittyvät komission tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio – Osa II: Poliitiikan alat”²¹ tarkoitettuun toimielinten tiedotustoimintaan.

- (30) Yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa toteutettavien toimenpiteiden ja toimien rahoitus tapahtuu osittain komission ja jäsenvaltioiden yhteisen hallinnoinnin kautta. Varmistaakseen unionin varojen moitteettoman hoidon komissio olisi tehtävä tarkastuksia selvittääkseen, kuinka maksatuksista vastaavat jäsenvaltioiden viranomaiset hallinnoivat rahastoja. On syytä määritellä komission tekemien tarkastusten luonne, vahvistaa komission vastuuseen talousarvion toteuttamisessa liittyvät edellytykset sekä selkeyttää jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet.
- (31) Jotta komissio voisi täyttää velvollisuutensa ja varmistua unionin menoja koskevien hallinto- ja valvontajärjestelmien olemassaolosta ja moitteettomasta toiminnasta jäsenvaltioissa, olisi jäsenvaltioiden itsensä suorittamista tarkastuksista riippumatta säädettävä komission valtuuttamien henkilöiden suorittamista tarkastuksista ja siitä, että näiden olisi voitava pyytää jäsenvaltioilta apua työhönsä.
- (32) Komissiolle toimitettavien tietojen tuottamisessa olisi käytettävä tietotekniikkaa mahdollisimman paljon. Tarkastuksia tehdessään komission olisi saatava välittömästi käyttöönsä kaikki menoja koskevat tiedot sekä paperiversiona että sähköisessä muodossa.
- (33) Hyväksyttyjen maksajavirastojen ja unionin talousarvion välisen yhteyden vahvistamiseksi komission olisi tarkastettava ja hyväksyttävä maksajavirastojen tilit vuosittain. Tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen tulisi koskea toimitettujen tilinpäätösten täydellisyyttä, täsmällisyyttä ja todenperäisyyttä mutta ei sitä, ovatko menot yhdenmukaisia unionin lainsäädännön kanssa.
- (34) Koska komissio on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan mukaisesti vastuussa unionin lainsäädännön moitteettomasta soveltamisesta, sen on päätettävä, ovatko jäsenvaltioiden toteuttamat menot unionin lainsäädännön mukaisia. Jäsenvaltioille on annettava oikeus perustella maksupäätöksensä ja käyttää sovittelumenettelyä, jos niiden ja komission välillä ei päästä yhteisymmärrykseen. Jotta jäsenvaltioilla olisi aiemmin toteutuneiden menojen osalta oikeudelliset ja taloudelliset takeet, komissiolle olisi vahvistettava enimmäisaika, jonka kuluessa se

²¹ KOM(2011) 500 lopullinen, s. 7.

voi päättää sääntöjen noudattamatta jättämisen taloudellisista seurauksista. Maaseuturahaston yhteydessä sääntöjenmukaisuuden tarkastusmenettelyn olisi oltava asetuksen (EU) N:o CR/xxx 2 osassa vahvistettujen komission tekemiä rahoitusoikaisuja koskevien säännösten mukainen.

- (35) Maataloustukirahaston osalta takaisin perityt määrät olisi maksettava takaisin rahastoon, jos meno ei ole unionin lainsäädännön mukainen eikä tukioikeutta ole. Olisi säädettävä taloudellisen vastuun järjestelmästä, jota sovelletaan sääntöjenvastaisuuksiin, jos määriä ole peritä kokonaisuudessaan takaisin. Tältä osin olisi otettava käyttöön menettely, jonka avulla komissio voi suojata unionin talousarvioon liittyvät edut päättämällä veloittaa jäsenvaltiolta sääntöjenvastaisuuksien vuoksi menetetyt määrät, joita ei ole peritty takaisin kohtuullisen määräajan kuluessa. Sääntöjä olisi sovellettava kaikkiin määriin, joita ei ole vielä peritty takaisin tämän asetuksen tullessa voimaan. Tietyissä jäsenvaltion laiminlyöntiä koskevissa tapauksissa on perusteltua veloittaa asianomaiselta jäsenvaltiolta koko määrä. Samoja sääntöjä olisi sovellettava maaseuturahastoon, kuitenkin niin, että sääntöjenvastaisuuksien vuoksi takaisin perittyjen tai peruutettujen määrien olisi oltava käytettävissä kyseessä olevan jäsenvaltion hyväksyttyihin maaseudun kehittämisohjelmiin, koska varat on myönnetty tuolle jäsenvaltiolle. Olisi myös annettava säännökset jäsenvaltioiden raportointivelvoitteesta.
- (36) Jäsenvaltioiden käyttämät takaisinperintämenettelyt voivat johtaa siihen, että takaisinperintä viivästyy useammalla vuodella ilman takeita onnistumisesta. Näiden menettelyjen kustannukset voivat lisäksi olla suhteettomia takaisin perittyihin tai mahdollisesti takaisin perittäviin määriin nähden. Sen vuoksi tietyissä tapauksissa olisi sallittava, että jäsenvaltiot keskeyttävät takaisinperintämenettelyn.
- (37) Jäsenvaltioiden olisi unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi toteutettava toimenpiteitä varmistuakseen siitä, että maataloustukirahastosta ja maaseuturahastoista rahoitetut toimet toteutetaan asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden on myös estettävä, havaittava ja tosiasiallisesti käsiteltävä sääntöjenvastaisuudet ja velvoitteiden noudattamatta jättämiset, joihin tuensaajat ovat syyllistyneet. Tätä varten sovelletaan Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annettua neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 2988/95²².
- (38) Tukiin sovellettavien tarkastusten, peruutusten, vähennysten tai poissulkemisten yleisiä periaatteita sekä seuraamusten määräämistä koskevia säännöksiä sisältyy maatalouden eri alakohtaisiin asetuksiin. Nämä säännöt olisi koottava samaan horisontaaliseen oikeudelliseen kehykseen. Niiden olisi katettava hallinnollisia tarkastuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat jäsenvaltioiden velvoitteet, takaisinperintää koskevat säännöt sekä tukien vähennykset ja tuen ulkopuolelle sulkemiset. Olisi myös annettava säännöt sellaisten velvoitteiden tarkastuksista, joilla ei välttämättä ole yhteyttä tukien maksuun.
- (39) Alakohtaisen maatalouslainsäädännön eri säännöksissä edellytetään vakuuksien asettamista turvaamaan maksettavan määrän suorittaminen tilanteissa, joissa velvoitetta ei noudateta. Kaikkiin näihin säännöksiin olisi sovellettava yhtä horisontaalista sääntöä, jotta vakuuksille saataisiin nykyistä vankemmat puitteet.

²² EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

- (40) Jäsenvaltioiden olisi sovellettava yhdenmukaista hallinto- ja valvontajärjestelmää tiettyihin tukiin, joista säädetään asetuksessa (EU) N:o xxx/xxx [DP] ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen [...] annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o RD/xxx²³. Unionin tuen vaikuttavuuden ja seurannan parantamiseksi jäsenvaltiot olisi valtuutettava käyttämään yhdenmukaista järjestelmää myös unionin muiden tukiohjelmien yhteydessä.
- (41) Yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän keskeiset osat, erityisesti sähköistä tietokantaa, viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää, tukihakemuksia tai maksupyyntöjä sekä tukioikeuksien yksilöimis- ja rekisteröintijärjestelmää koskevat säännökset olisi säilytettävä.
- (42) Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi maksettava ne unionin tukijärjestelmien mukaiset tuet, joihin sovelletaan yhdenmukaista järjestelmää, täysimääräisinä tuensaajille asetettujen määräaikojen kuluessa, jollei tässä asetuksessa säädettyistä tuen vähennyksistä muuta johdu. Suorien tukien hallinnoinnin joustavuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi saatava maksaa yhdenmukaisen järjestelmän kattamat tuet kahdessa vuosierässä.
- (43) Maksujen saajana tai suorittajana olevien yritysten kaupallisten asiakirjojen tarkastaminen voi olla erittäin tehokas tapa valvoa maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvia toimia. Kaupallisten asiakirjojen tarkastamista koskevat säännökset annetaan Euroopan maatalouden tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluviin toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista 26 päivänä toukokuuta annetussa 2008 neuvoston asetuksessa (EY) N:o 485/2008²⁴. Kyseinen tarkastus täydentää jäsenvaltioiden jo tekemiä muita tarkastuksia. Tämä asetus ei vaikuta niihin tarkastuksista annettuihin kansallisiin säännöksiin ja määräyksiin, joiden soveltamisala on laajempi kuin tämän asetuksen säännösten.
- (44) Asetuksen (EY) N:o 485/2008 mukaisesti jäsenvaltioiden edellytetään toteuttavan toimenpiteitä unionin talousarvion taloudellisten etujen suojaamisen varmistamiseksi, erityisesti maataloustukirahastosta toteutettavien toimien tosiasiallisen toteuttamisen ja sääntöjenmukaisuuden tarkistamiseksi. Selkeyden ja järjestyksen vuoksi asiaa koskevat säännökset olisi yhdistettävä ja sisällytettävä samaan säädökseen. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 485/2008 olisi kumottava.
- (45) Kyseisen tarkastuksen perustana olevat asiakirjat olisi valittava siten, että tarkastus voidaan suorittaa kattavasti. Tarkastettavat yritykset olisi valittava ottaen huomioon erityisesti yritysten vastuulla toteutettujen toimien luonne sekä maksujen saajana tai suorittajana olevien yritysten aloittainen jakautuminen yrityksillä maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmässä olevan taloudellisen merkityksen mukaisesti.
- (46) Olisi määriteltävä tarkastuksista vastaavien virkamiesten toimivalta sekä yritysten velvoite antaa kaupalliset asiakirjat heidän saatavilleen määritellyksi ajaksi ja toimittaa

²³ EUVL L [...], [...], s. [...].

²⁴ EUVL L 143, 3.6.2008, s. 1.

heille heidän pyytämänsä tiedot. Olisi annettava säännökset, joiden nojalla kaupalliset asiakirjat voidaan ottaa haltuun tietyissä tilanteissa.

- (47) Maatalouskaupan kansainvälinen rakenne huomioon ottaen ja sisämarkkinoiden toiminnan kannalta on tarpeen organisoida yhteistyö jäsenvaltioiden välille. On myös tarpeen perustaa unionin tasolla keskitetty asiakirjajärjestelmä, joka koskee kolmansiin maihin sijoittautuneita, maksun saajina tai suorittajina olevia yrityksiä.
- (48) Vaikka jäsenvaltioiden tehtävänä on vahvistaa itse omat tarkastusohjelmansa, on välttämätöntä, että niistä ilmoitetaan komissiolle, jotta se voi hoitaa valvonta- ja koordinoititehtävänsä sen varmistamiseksi, että ohjelmat hyväksytään tarkoituksenmukaisten arviointiperusteiden mukaisesti ja tarkastus kohdennetaan aloille tai yrityksiin, joihin liittyy suuri petosriski.
- (49) Jokaisella jäsenvaltiolla olisi oltava erityinen viranomaisyksikkö, joka vastaa tässä asetuksessa säädetyn kaupallisten asiakirjojen tarkastuksen seurannasta tai koordinoinnista. Näiden erityisyksiköiden olisi oltava organisatorisesti riippumattomia viranomaisista, jotka tekevät tarkastuksen ennen maksujen suorittamista. Tarkastusten yhteydessä kerättäviin tietoihin olisi sovellettava salassapitovelvollisuutta.
- (50) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003²⁵, joka on korvattu asetuksella (EY) N:o 73/2009, vahvistetaan periaate, jonka mukaan yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa joidenkin tukien maksaminen kokonaisuudessaan tuensaajille olisi kytkettävä maan hoitoa, maataloustuotantoa ja maataloustoimintaa koskevien sääntöjen noudattamiseen. Periaate on sittemmin otettu huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1698/2005²⁶ ja maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007²⁷ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus). Tämän niin kutsutun täydentävien ehtojen järjestelmän mukaan jäsenvaltioiden edellytetään soveltavan seuraamuksia kaikkea yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa saatavaa tukea tai sen osaa koskevien vähennysten tai tuen ulkopuolelle jättämisten muodossa.
- (51) Täydentävien ehtojen järjestelmällä yhteiseen maatalouspolitiikkaan sisällytetään ympäristöä, ilmastonmuutosta, maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevat perusvaatimukset. Tämän kytköksen tarkoituksena on edistää kestävä maataloutta tekemällä tuensaajat tietoisemmiksi kyseisten perusvaatimusten noudattamisen välttämättömyydestä. Pyrkimyksenä on myös saada yhteinen maatalouspolitiikka

²⁵ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

²⁶ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

²⁷ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

vastaamaan nykyistä paremmin yhteiskunnan odotuksia lisäämällä sen yhdenmukaisuutta ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevien politiikkojen kanssa.

- (52) Täydentävien ehtojen järjestelmä on erottamaton osa yhteistä maatalouspolitiikkaa, ja tämän vuoksi se olisi säilytettävä. Järjestelmän soveltamisalaa, johon nykyisellään kuuluvat lakisääteisten hoitovaatimusten ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevien toimenpidevaatimusten erilliset luettelot, olisi järjeistettävä johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja näkyvyyden parantamiseksi. Tätä varten lakisääteiset hoitovaatimukset ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset olisi koottava yhdeksi luetteloksi ja ryhmiteltävä alojen ja aiheiden mukaan. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että jotkin täydentävien ehtojen vaatimukset eivät liity riittävällä tavalla maataloustoimintaan tai tilan maa-alaan tai ne liittyvät pikemminkin kansallisiin viranomaisiin kuin tuensaajiin. Sen vuoksi on aiheellista mukauttaa täydentävien ehtojen soveltamisalaa tältä osin. Lisäksi olisi annettava säännökset pysyvän nurmen säilyttämisestä vuosina 2014 ja 2015.
- (53) Jäsenvaltioiden olisi pantava lakisääteiset hoitovaatimukset täytäntöön kaikilta osin, jotta ne voitaisiin ottaa tosiasiallisesti käyttöön tilatasolla, ja taattava viljelijöiden tasavertainen kohtelu.
- (54) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY²⁸ osalta täydentäviä ehtoja koskevat säännökset voidaan ottaa käyttöön vasta sitten, kun kaikki jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön kokonaisuudessaan ja vahvistaneet viljelijöitä koskevat selkeät velvoitteet. Direktiivin mukaan vaatimuksia on sovellettava tilatasolla viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013.
- (55) Yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY²⁹ säännökset voidaan ottaa käyttöön vasta sitten, kun kaikki jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön kokonaisuudessaan ja vahvistaneet viljelijöitä koskevat selkeät velvoitteet. Direktiivin mukaan vaatimuksia aletaan soveltaa tilatasolla asteittain aikataulun mukaisesti, ja erityisesti integroidun torjunnan yleisiä periaatteita sovelletaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.
- (56) Pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 80/68/ETY³⁰ olisi direktiivin 2000/60/EY 22 artiklan mukaisesti kumottava 23 päivänä joulukuuta 2013. Pohjaveteen liittyviä täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen säilyttämiseksi olisi ennen direktiivin 2000/60/EY sisällyttämistä täydentäviin ehtoihin aiheellista mukauttaa täydentävien ehtojen soveltamisalaa ja määritellä hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskeva toimenpidevaatimus, johon sisältyvät direktiivin 80/68/ETY 4 ja 5 artiklan vaatimukset.

²⁸ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

²⁹ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.

³⁰ EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43.

- (57) Täydentävien ehtojen järjestelmä merkitsee joitakin rajoitteita sekä tuensaajille että kansallisille hallinnoille, sillä ne edellyttävät kirjanpitoa, tarkastusten suorittamista ja tarvittaessa seuraamusten soveltamista. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Tällaiset seuraamukset eivät saisi vaikuttaa unionin tai kansallisen lainsäädännön muiden säännösten nojalla vahvistaviin seuraamuksiin. Yhtenäisyyden vuoksi on syytä yhdistää asiaa koskevat unionin säännökset yhteen säädökseen. Jos asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään osallistuvat viljelijät pidettäisiin täydentävien ehtojen järjestelmässä, tarvittava panostus voisi olla suurempi kuin saavutettava hyöty. Yksinkertaisuuden vuoksi nämä viljelijät olisi sen vuoksi vapautettava täydentävien ehtojen noudattamisesta ja erityisesti sen valvontajärjestelmään kuulumisesta ja täydentäviin ehtoihin liittyvien seuraamusten uhasta. Vapautus ei kuitenkaan saisi vaikuttaa sovellettavien alakohtaisen lainsäädännön säännösten noudattamista koskevaan velvoitteeseen ja mahdollisuuteen joutua tarkastetuksi ja seuraamusten kohteeksi tämän lainsäädännön nojalla.
- (58) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 vahvistettiin hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta koskeva kehys, jonka puitteissa jäsenvaltioiden on määrä hyväksyä kansalliset toimenpidevaatimukset ottaen huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet, kuten maaperä- ja ilmasto-olot, käytössä olevat viljelyjärjestelmät (maan käyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt) ja tilarakenteet. Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevilla toimenpidevaatimuksilla pyritään estämään eroosiota, säilyttämään maan orgaaninen aines ja maan rakenne, varmistamaan maan hoidon vähimmäistaso, välttämään elinympäristöjen heikkeneminen sekä suojelemaan vesistöjä ja varmistamaan vesihuolto. Tässä asetuksessa säädetyn täydentävien ehtojen laajemman soveltamisalan olisi sen vuoksi muodostettava kehys, jonka perusteella jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat kansalliset toimenpidevaatimukset. Unionin kehykseen olisi myös sisällyttävä säännöt veteen, maaperään, hiilivarastoihin, luonnon monimuotoisuuteen ja maisemaan liittyvien kysymysten hoitamiseksi nykyistä paremmin sekä maan hoidon vähimmäistasoa koskevat säännöt.
- (59) Tuensaajien on tiedettävä selvästi, mitä täydentävien ehtojen sääntöjä heidän on noudatettava. Tätä varten jäsenvaltioiden on ilmoitettava kaikista täydentävien ehtojen sääntöihin sisältyvistä hoito- ja toimenpidevaatimuksista tyhjentävällä, ymmärrettävällä ja selittävällä tavalla, mahdollisuuksien mukaan myös sähköisesti.
- (60) Täydentävien ehtojen tosiasiallinen täytäntöönpano edellyttää tarkastuksia, joilla voidaan varmistua siitä, että tuensaajat täyttävät velvoitteensa. Jos jäsenvaltio päättää hyödyntää mahdollisuutta jättää soveltamatta tuen vähennystä tai tuen ulkopuolelle jättämistä, kun kyseinen määrä on alle 100 euroa, toimivaltaisen valvontaviranomaisen olisi seuraavana vuonna tarkistettava tuensaajia koskevan otoksen osalta, että todettu vaatimusten noudattamatta jättäminen on korjattu.
- (61) Jotta voitaisiin varmistaa komission ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön sujuminen yhteisen maatalouspolitiikan menojen rahoittamisen osalta ja erityisesti jotta komissio voisi seurata jäsenvaltioiden varainhoitoa sekä tarkastaa ja hyväksyä hyväksytyjen maksajavirastojen tilit, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietyt tiedot tai säilytettävä ne komission saatavilla.

- (62) Komissiolle toimitettavien tietojen kokoamiseksi ja jotta komissiolla olisi mahdollisuus saada välittömästi käyttöönsä kaikki menoja koskevat tiedot sekä paperimuodossa että sähköisesti, olisi tietojen esittämistä ja toimittamista varten vahvistettava asianmukaiset säännöt, myös määräaikoja koskevat säännöt.
- (63) Koska kansallisten valvontajärjestelmien soveltamisen ja sääntöjenmukaisuutta koskevien tarkastusten yhteydessä saatetaan käsitellä henkilötietoja tai liikesalaisuuksia, jäsenvaltioiden ja komission olisi taattava näissä yhteyksissä saatujen tietojen luottamuksellisuus.
- (64) Unionin varojen moitteettoman varainhoidon varmistamiseksi ja oikeudenmukaisuuden toteutumiseksi sekä jäsenvaltioiden että viljelijöiden osalta olisi vahvistettava euron käyttöä koskevat säännöt.
- (65) Kansallisia valuuttoja koskevaan euron valuuttakurssiin saattaa tulla muutoksia toimen toteuttamisen aikana. Sen vuoksi kyseessä oleviin määriin sovellettava valuuttakurssi olisi määrättävä ottaen huomioon määräytymisperuste, jolla toimen taloudellinen tavoite saavutetaan. Käytettävän valuuttakurssin on siis oltava sen päivän kurssi, jolta määräytymisperuste otetaan huomioon. On tarpeen täsmentää kyseinen määräytymisperuste tai jättää se käyttämättä ottaen huomioon tietyt perusteet ja erityisesti valuuttamuutosten nopeus. Kyseiset säännöt vahvistetaan maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2799/98³¹, ja niillä täydennetään asetuksen (EY) N:o 1290/2005 vastaavia säännöksiä. Selkeyden ja järjeistämisen vuoksi asiaa koskevat säännökset olisi yhdistettävä ja sisällytettävä samaan säädökseen. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 2799/98 olisi kumottava.
- (66) Olisi laadittava erityissäännöt rahatalouden poikkeuksellisia tilanteita varten, joita saattaa syntyä unionin sisällä ja maailmanmarkkinoilla ja joihin on reagoitava viipymättä yhteiseen maatalouspolitiikkaan sisältyvien järjestelyjen turvaamiseksi.
- (67) Jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, olisi voitava suorittaa maksut yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevasta lainsäädännöstä johtuvia menoja varten mieluummin euroina kuin kansallisena valuuttana. Tarvitaan erityissäännöt, joilla varmistetaan, että tämä mahdollisuus ei aiheuta perusteetonta hyötyä maksun suorittajille tai vastaanottajille.
- (68) Jokaista yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti toteutettavaa toimenpidettä olisi seurattava ja se olisi arvioitava toimenpiteen laadun parantamiseksi ja tulosten esittelemiseksi. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava luettelo indikaattoreista, ja komission olisi arvioitava yhteisen maatalouspolitiikan vaikutuksia suhteessa politiikan tavoitteisiin. Komission olisi luotava yhteinen seuranta- ja arviointikehys varmistaen muun muassa se, että asiaa koskevat tiedot, myös jäsenvaltioilta saatavat tiedot, ovat käytettävissä oikeaan aikaan. Näin tehdessään sen olisi otettava huomioon tiedon tarpeet sekä mahdollisten tietolähteiden väliset synergiat. Komission tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio – Osa II” todetaan, että ilmastoasioihin liittyvien menojen osuus unionin

³¹ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

talousarviosta nousee todennäköisesti vähintään 20 prosenttiin, mihin vaikuttavat myös eri politiikan aloilta tulevat rahoitusosuudet. Komission olisi sen vuoksi voitava arvioida yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa annettavan unionin tuen vaikutuksia ilmastotavoitteiden kannalta.

- (69) Yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta koskevaa unionin lainsäädäntöä, erityisesti yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY³² ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001³³ sovelletaan.
- (70) Yhdistetyissä asioissa C-92/09 ja 93/09³⁴ antamassa tuomiossa Euroopan unionin tuomioistuimien totesi pätemättömiksi asetuksen (EY) N:o 1290/2005 säännökset, jotka koskevat jäsenvaltioiden velvoitetta julkaista luonnollisten henkilöiden, jotka ovat Euroopan maatalousrahastojen tuensaajia, tietoja. Koska on luonnollisten henkilöiden etu, että heidän henkilötietojensa suojataan, ja niiden erilaisten tavoitteiden yhteensovittamiseksi, jotka ovat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) varoja saavia tuensaajia koskevien tietojen julkaisemisen osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 259/2008³⁵ säädetyn rahastojen tuensaajia koskevien tietojen julkaisemista koskevan velvoitteen taustalla, kyseistä asetusta on muutettu, jotta voitiin säätää nimenomaisesti, ettei kyseistä velvoitetta sovelleta luonnollisiin henkilöihin. Kun Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat uudet säännöt ottaen huomioon tuomioistuimen esittämän vastalauseen, olisi ensin laadittava seikkaperäinen analyysi ja arvio, jotta löydetäisiin soveltuvien tapojen sovittaminen yhteen henkilötietojen suojaa koskeva tuensaajien oikeus ja tarvittava avoimuus. Niin kauan kuin tätä analyysyä ja arviota ei ole tehty, olisi pidettävä voimassa nykyiset Euroopan maatalousrahastojen tuensaajia koskevien tietojen julkaisemista koskevat säännökset.
- (71) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti³⁶.
- (72) Tiettyjä täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyttäessä olisi käytettävä neuvoa-antavaa menettelyä. Mitä tulee täytäntöönpanosäädöksiin, joissa säädetään määrien laskemisesta komission toimesta, neuvoa-antava menettely antaa komissiolle mahdollisuuden täyttää talousarvion hoitoa koskevan tehtävänsä, ja sen avulla pyritään lisäämään tehokkuutta, ennustettavuutta ja nopeutta määrääjät ja talousarviomenettelyt

³² EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

³³ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

³⁴ Yhdistetyissä asioissa C-92/09 ja C-93/09, *Volker und Markus Schecke GbR ja Hartmut Eifert/Land Hessen*, annettu tuomio (Kok. 2010, s. I-0000).

³⁵ EUVL L 76, 19.3.2008, s. 28.

³⁶ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

huomioon ottaen. Mitä tulee täytäntöönpanosäädöksiin jäsenvaltioille suoritettavien maksujen ja tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn yhteydessä, neuvoa-antava menettely antaa komissiolle mahdollisuuden täyttää talousarvion hoitoa koskevan tehtävänsä ja tarkastaa kansallisten maksajavirastojen tilinpäätöksen hyväksymistä varten tai, jos menoa ei toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti, sulkea tällainen meno unionin rahoituksen ulkopuolelle. Muissa tapauksissa täytäntöönpanosäädökset olisi hyväksyttävä tarkastelumenettelyä käyttäen.

- (73) Lisäksi komissiolla olisi oltava valta toteuttaa tiettyjä hallinto- tai johtotehtäviä, erityisesti maataloustukirahaston menoja varten käytettävissä olevan nettomäärän vahvistamisen yhteydessä. Asetusta (EU) N:o 182/2011 ei sovelleta tällaiseen toimivallan siirtoon.
- (74) Siirtyminen tällä asetuksella kumottavan asetuksen säännöksistä tämän asetuksen säännöksiin saattaa aiheuttaa käytännön ongelmia tai erityisongelmia. Tällaisten mahdollisten ongelmien käsittelemiseksi olisi annettava säännökset siitä, että komissio voi toteuttaa tarvittavat asianmukaisesti perustellut toimenpiteet.
- (75) Koska tämän asetuksen nojalla rahoitettavien maaseudun kehittämisohjelmien ohjelmakausi alkaa 1 päivänä tammikuuta 2014, tätä asetusta olisi sovellettava mainitusta päivästä alkaen. Tiettyjä, erityisesti varojen hoitoon liittyviä säännöksiä olisi kuitenkin sovellettava aikaisemmasta päivämäärästä, joka on varainhoitovuoden ensimmäinen päivä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

SISÄLLYSLUETTELO

PERUSTELUT.....	2
1. EHDOTUKSEN TAUSTA	2
2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI	4
3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ	6
4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET	8
EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta	9
I OSASTO SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT	27
II OSASTO MAATALOUSRAHASTOJA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET	28
I luku Maatalousrahastot	28
II luku Maksajavirastot ja muut elimet	30
III OSASTO MAATILOJEN NEUVONTAJÄRJESTELMÄ.....	33
IV OSASTO RAHASTOJEN VARAINHOITO	35
I luku MAATALOUSTUKIRAHASTO	35
1 jakso Menojen rahoitus	35
2 jakso Budjettikuri	37
II luku Maaseuturahasto	40
1 jakso Maaseuturahastoa koskevat yleiset säännökset	40
2 jakso Maaseudun kehittämisohjelmien rahoitus	41
3 jakso Rahoitusosuus maaseudun kehittämisohjelmiin	41
4 jakso Innovatiivisesta paikallisesta yhteistyöstä annettavan palkinnon rahoitus	45
III luku Yhteiset säännökset	46
IV luku Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen	51
I jakso Yleiset säännökset	51

II jakso Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen.....	53
III jakso Sääntöjenvastaisuudet.....	55
V OSASTO VALVONTAJÄRJESTELMÄT JA SEURAAMUKSET.....	58
I luku Yleiset säännöt.....	58
II luku Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä.....	63
III luku Toimien tarkastukset	68
IV luku Tarkastuksia koskevat muut säännökset	74
VI OSASTO TÄYDENTÄVÄT EHDOT.....	76
I luku Soveltamisala	76
II luku Valvontajärjestelmä ja seuraamukset täydentävien ehtojen yhteydessä	78
VII OSASTO YHTEISET SÄÄNNÖKSET	82
I luku Tietojen toimittaminen.....	82
II LUKU Euron käyttö	84
III LUKU Kertomukset ja arviointi.....	86
VIII OSASTO LOPPUSÄÄNNÖKSET	88
LIITE I.....	90
LIITE II	93
LIITE III.....	96
SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS.....	101

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla **Soveltamisala**

Tässä asetuksessa annetaan säännöt seuraavista:

- (a) yhteisen maatalouspolitiikan mukaisten menojen rahoitus, mukaan luettuina maaseudun kehittämismenot;
- (b) maatilojen neuvontajärjestelmä;
- (c) hallinto- ja valvontajärjestelmät, jotka jäsenvaltioiden on perustettava;
- (d) täydentävien ehtojen järjestelmä;
- (e) tilien tarkastaminen ja hyväksyminen.

2 artikla **Tässä asetuksessa käytetyt termit**

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] 4 artiklassa annettuja 'viljelijän', 'maataloustoiminnan', 'maatalousmaan' ja 'tilan' määritelmiä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] 1 artiklassa tarkoitettua termiä 'suorat tuet'.

2. Tässä asetuksessa asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP], asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] ja asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] yhteydessä käytetyt 'ylivoimainen este' ja 'poikkeukselliset olosuhteet' voidaan hyväksyä erityisesti seuraavissa tilanteissa:

- (a) tuensaajan kuolema;
- (b) tuensaajan pitkäaikainen kyvyttömyys harjoittaa ammattiaan;
- (c) tilaan merkittäväällä tavalla vaikuttava ankara luonnonmullistus;
- (d) tilan kotieläinrakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;
- (e) eläinkulkutauti, joka vahingoittaa viljelijän koko karjaa tai osaa siitä;
- (f) tilan merkittävän osan pakkolunastus, jos kyseinen pakkolunastus ei ollut ennakoitavissa hakemuksen jättöpäivänä.

II OSA MAATALOUSRAHASTOJA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I luku Maatalousrahastot

3 artikla

Maatalousmenojen rahoittamiseen tarkoitetut rahastot

1. Perussopimuksessa määriteltyjen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvien eri toimenpiteiden, maaseudun kehittäminen mukaan luettuna, rahoitus tapahtuu seuraavista:
 - (a) Euroopan maatalouden tukirahasto, jäljempänä 'maataloustukirahasto';
 - (b) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto, jäljempänä 'maaseuturahasto'.
2. Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto sisältyvät Euroopan unionin yleiseen talousarvioon.

4 artikla

Maataloustukirahaston menot

1. Maataloustukirahasto pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden ja unionin välisen yhteisen hallinnoinnin kautta, ja siitä rahoitetaan seuraavat, unionin lainsäädännön mukaisesti toteutettavat menot:
 - (a) maatalousmarkkinoita säätelevät tai tukevat toimenpiteet;
 - (b) viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavat suorat tuet;
 - (c) unionin rahoitusosuus maataloustuotteita koskeviin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin, joita jäsenvaltiot toteuttavat unionin sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa komission valitsemien, muiden kuin 5 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien pohjalta;
 - (d) unionin rahoitusosuus asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] 21 artiklassa tarkoitettuun unionin kouluhedelmäjärjestelmään ja 155 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, jotka liittyvät eläintauteihin ja kuluttajien luottamuksen menetykseen.
2. Maataloustukirahastosta rahoitetaan suoraan ja unionin lainsäädännön mukaisesti seuraavat menot:

- (a) komission suoraan toteuttamat tai kansainvälisten organisaatioiden kautta toteutetut maataloustuotteiden menekinedistämistoimet;
- (b) unionin lainsäädännön mukaisesti toteutetut toimenpiteet maatalouden geenivarojen säilyttämiseksi, kuvaamiseksi, keräämiseksi ja käyttämiseksi;
- (c) maatalouden kirjanpidon tietojärjestelmien käyttöönotto ja ylläpito;
- (d) maatalouden tiedonkeruujärjestelmät, joihin kuuluu myös maatilojen rakennetta koskeva tiedonkeruu.

5 artikla

Maaseuturahaston menot

Maaseuturahasto pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden ja unionin välisen yhteisen hallinnoinnin kautta, ja siitä rahoitetaan unionin rahoitusosuus maaseudun kehittämisohjelmiin, jotka toteutetaan maaseudun kehittämistuesta annetun unionin lainsäädännön mukaisesti, sekä asetuksen (EU) N:o RD/xxx III osaston IV luvussa tarkoitettuun innovatiivisesta paikallisesta yhteistyöstä annettavaan palkintoon liittyvät menot.

6 artikla

Muut menot, tekninen apu mukaan luettuna

Maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta voidaan rahoittaa suoraan komission aloitteesta ja/tai komission lukuun yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöön panemiseksi tarvittavia valmistelu- ja seurantatoimia, hallinnollisen ja teknisen avun toimia sekä arviointi- ja tarkastustoimia. Näihin toimiin kuuluvat

- (a) yhteisen maatalouspolitiikan analysoimiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja toteuttamiseksi sekä sitä koskevien tietojen vaihtamiseksi tarvittavat toimenpiteet sekä valvontajärjestelmien ja teknisen ja hallinnollisen avun täytäntöönpanoon liittyvät toimenpiteet;
- (b) tarkastuksissa tarvittavien satelliittikuvien hankinta komission toimesta 21 artiklan mukaisesti;
- (c) komission 22 artiklan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet maatalousresurssien seuraamiseksi kaukokartoitussovellusten avulla;
- (d) toimenpiteet yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettäviä rahastoja koskevaan tiedottamiseen, yhteenliitettävyyteen, seurantaan ja varainhoidon valvontaan liittyvien menetelmien ja teknisten välineiden kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi;
- (e) yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien tietojen toimittaminen 47 artiklan mukaisesti;
- (f) yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevat selvitykset sekä maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettujen toimenpiteiden arviointi, mukaan luettuna arviointimenetelmien parantaminen ja käytänteitä koskevien tietojen vaihto;

- (g) tarvittaessa yhteisen maatalouspolitiikan alalla toimivat, neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003³⁷ mukaisesti perustetut toimeenpanovirastot;
- (h) maaseudun kehittämisen yhteydessä toteutettavat tiedon levitykseen, tietämyksen lisäämiseen, yhteistyön edistämiseen ja kokemusten vaihtoon unionin tasolla liittyvät toimet, mukaan luettuna asianomaisten toimijoiden verkostoituminen;
- (i) tunnusten kehittämiseksi, rekisteröimiseksi ja suojaamiseksi unionin laatupolitiikan puitteissa ja asianomaisten teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi tarvittavat toimenpiteet sekä tarvittavat tietotekniikan uudet sovellukset.

II luku

Maksajavirastot ja muut elimet

7 artikla

Maksajavirastojen ja koordinointielinten hyväksyminen ja hyväksynnän peruuttaminen

1. Maksajavirastot ovat jäsenvaltioiden viranomaisia tai elimiä, jotka vastaavat 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettujen menojen hallinnoinnista ja valvonnasta.

Kyseisten tehtävien täytäntöönpano voidaan tukien maksua lukuun ottamatta siirtää toiselle.

2. Jäsenvaltiot hyväksyvät maksajavirastoiksi viranomaisia tai elimiä, jotka täyttävät 8 artiklan a alakohdassa säädetyt hyväksymisperusteet.

Kunkin jäsenvaltion on perustuslakinsa säännökset huomioon ottaen rajoitettava hyväksytyjen maksajavirastojensa määrä yhteen jäsenvaltioon tai tarvittaessa aluetta kohden. Jos jäsenvaltio vahvistaa maksajaviraston aluetasolla, sen on kuitenkin lisäksi hyväksyttävä kansallisen tason maksajavirasto sellaisia tukijärjestelmiä varten, joita niiden luonteen mukaisesti on hallinnoitava kansallisella tasolla.

3. Hyväksytystä maksajavirastosta vastaavan henkilön on laadittava viimeistään kutakin varainhoitovuotta seuraavan vuoden [helmikuun 1 päivänä] kyseiseltä vuodelta

(a) tilinpäätös omalle maksajavirastolleen annettujen tehtävien suorittamisesta aiheutuneista menoista ja liittää siihen tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten tarvittavat tiedot 53 artiklan mukaisesti;

(b) hallinnollinen vahvistuslausuma tilinpäätöstietojen täydellisyydestä, täsmällisyyttä ja todenperäisyyttä, sisäisten valvontajärjestelmien asianmukaisesta toiminnasta, tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta sekä moitteettoman varainhoidon periaatteen noudattamisesta;

³⁷ EYVL L 11, 16.1.2003, s. 1.

- (c) yhteenveto kaikista käytettävissä olevista tarkastustuloksista mukaan luettuna analyysi järjestelmällisesti tai usein toistuvista puutteista sekä toteutetuista tai suunnitelluista korjaavista toimista.
4. Jos maksajavirastoja hyväksytään enemmän kuin yksi, jäsenvaltion on nimettävä elin, jäljempänä 'koordinointielin', jolle se antaa tehtäväksi
- (a) kerätä komission saataville annettavia tietoja ja toimittaa ne komissiolle;
- (b) laatia yhteenvetokertomus, jossa esitetään kansallisella tasolla yleiskatsaus kaikista 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista hallinnollisista vahvistuslausumista sekä niistä annetuista, 9 artiklassa tarkoitetuista tarkastuslausunnoista;
- (c) varmistaa, että yleisluonteisten puutteiden korjaamiseksi toteutetaan korjaavia toimenpiteitä ja että komissiolle tiedotetaan jatkotoimista;
- (d) edistää unionin sääntöjen yhdenmukaista soveltamista ja varmistaa se.
- Koordinointielimen on saatava jäsenvaltiolta hyväksyntä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen taloudellisten tietojen käsittelyyn.
5. Jos hyväksytty maksajavirasto ei enää täytä yhtä tai useampaa 2 kohdassa tarkoitettua hyväksymisperustetta, jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, jollei maksajavirasto tee tarvittavia muutoksia ongelman merkittävyyden mukaan asetetussa määräajassa.
6. Maksajavirastot hallinnoivat vastuulleen kuuluvaan julkiseen interventioon liittyviä toimia ja varmistavat niiden valvonnan, ja niillä on kokonaisvastuu näistä toimista.

8 artikla **Komission toimivalta**

1. Edellä 7 artiklassa säädetyn järjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti seuraavista:
- (a) maksajavirastojen hyväksynnän vähimmäisedellytykset, jotka koskevat sisäistä ympäristöä, valvontatoimia, tiedotusta ja ilmoittamista, ja seuranta, sekä hyväksynnän myöntämis- ja peruutusmenettelyn säännöt;
- (b) maksajavirastojen hyväksynnän valvontaa ja tarkistusmenettelyä koskevat säännöt;
- (c) yhteensovittamisesta vastaavien viranomaisten hyväksynnän vähimmäisedellytykset sekä hyväksynnän myöntämis- ja peruutusmenettelyn säännöt.
2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat

- (a) julkiseen interventioon liittyviä maksajavirastojen velvoitteita ja hallinto- ja valvontavastuiden sisältöä;
- (b) koordinointielimen toimintaa ja 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tietojen ilmoittamista komissiolle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Todentamisviranomaiset

1. Todentamisviranomainen on jäsenvaltion nimeämä julkinen tai yksityinen tarkastuselin, joka antaa lausunnon tilinpäätöstietojen täydellisyyttä, täsmällisyyttä ja todenperäisyyttä, sisäisten valvontajärjestelmien asianmukaista toimintaa, tilien perustana olevien toimien laillisuutta ja sääntöjenmukaisuutta sekä moitteettoman varainhoidon periaatteen noudattamista koskevasta hallinnollisesta vahvistuslausumasta.

Se on toiminnassaan riippumaton sekä asianomaisesta maksajavirastosta että viraston hyväksyneestä viranomaisesta.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt todentamisviranomaisten asemasta, niiden erityistehtävistä tarkastukset mukaan luettuina sekä todistuksista ja kertomuksista oheisasiakirjoineen, jotka niiden on laadittava. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Maksajavirastojen suorittamien maksujen hyväksyttävyys

Edellä 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettuihin menoihin voidaan myöntää unionin rahoitusta vain, jos hyväksytty maksajavirasto on ne toteuttanut.

11 artikla

Tuen maksaminen kokonaisuudessaan tuensaajille

Tässä asetuksessa säädettyyn rahoitukseen liittyvät maksut suoritetaan tuensaajille kokonaisuudessaan, jollei unionin lainsäädännössä nimenomaisesti toisin säädetä.

III OSASTO

MAATILOJEN NEUVONTAJÄRJESTELMÄ

12 artikla

Periaate ja soveltamisala

1. Jäsenvaltion on perustettava järjestelmä, jossa tuensaajille annetaan maankäyttöä ja tilanhoitoa koskevaa neuvontaa, jäljempänä 'maatilojen neuvontajärjestelmä', ja jota hoitaa yksi tai useampi nimetty elin. Nimetyt elimet voivat olla julkisia tai yksityisiä.
2. Maatilojen neuvontajärjestelmän on katettava ainakin
 - (a) VI osaston I luvussa tarkoitetut lakisääteiset hoitovaatimukset sekä maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntaa koskevat toimenpidevaatimukset;
 - (b) ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisat maatalouskäytännöt, joista säädetään asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] III osaston 2 luvussa sekä maatalousmaan säilyttäminen asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;
 - (c) vaatimukset tai toimet, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja muutokseen mukautumiseen, luonnon monimuotoisuuteen, vesien suojeluun sekä eläin- ja kasvitaudeista ilmoittamiseen ja innovointiin, ainakin siltä osin kuin niistä säädetään tämän asetuksen liitteessä I;
 - (d) pienten tilojen taloudellisen toiminnan kestävä kehitys siten kuin jäsenvaltiot ovat sen määritelleet, ainakin asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään osallistuvien tilojen osalta.
3. Maatilojen neuvontajärjestelmä voi kattaa myös
 - (a) muun kuin 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun tilojen taloudellisen toiminnan kestävä kehittäminen;
 - (b) kansallisella lainsäädännöllä vahvistetut vähimmäisvaatimukset, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 29 artiklan 3 kohdassa ja 30 artiklan 2 kohdassa.

13 artikla

Maatilojen neuvontajärjestelmään liittyvät erityisvaatimukset

1. Jäsenvaltion on varmistettava, että maatilojen neuvontajärjestelmässä toimivilla neuvojilla on riittävä pätevyys ja että heitä koulutetaan säännöllisesti.
2. Jäsenvaltion on varmistettava, että neuvonta ja valvonta pysyvät erillään toisistaan. Tältä osin ja yleisön tiedonsaantioikeutta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista rajoittamatta jäsenvaltion on varmistettava, etteivät 12 artiklassa tarkoitetut nimetyt elimet paljasta neuvontatoimintansa yhteydessä tietoonsa tulleita

henkilökohtaisia tai yksityisiä tietoja muille henkilöille kuin kyseistä tilaa hoitavalle tuensaajalle, lukuun ottamatta niiden toiminnan aikana havaittuja sääntöjenvastaisuuksia tai sääntöjen rikkomisia, joita erityisesti rikostapauksissa koskee unionin tai kansallisessa lainsäädännössä säädetty velvoite julkisille viranomaisille ilmoittamisesta.

3. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on toimitettava tuensaajalle luettelo nimetyistä elimistä, tapauksen mukaan sähköisesti.

14 artikla

Pääsy maatilojen neuvontajärjestelmään

Tuensaajat voivat käyttää maatilojen neuvontajärjestelmää vapaaehtoisuuden pohjalta riippumatta siitä, saavatko he yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea, maaseudun kehittäminen mukaan luettuna.

Jäsenvaltio voi kuitenkin määritellä puolueettomilla perusteilla tuensaajaryhmät, joilla on ensisijainen oikeus käyttää maatilojen neuvontajärjestelmää. Jäsenvaltion on kuitenkin varmistettava, että etusijalle asetetaan viljelijät, joilla on kaikkein rajallisimmat mahdollisuudet muihin neuvontapalveluihin kuin maatilojen neuvontajärjestelmään.

Maatilojen neuvontajärjestelmässä on varmistettava, että tuensaajilla on mahdollisuus saada neuvontaa, jossa otetaan huomioon heidän tilansa erityistilanne.

15 artikla

Komission toimivalta

1. Maatilojen neuvontajärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti säännöksistä, joiden tarkoituksena on saattaa järjestelmä täysin toimintavalmiiksi. Kyseiset säännökset voivat koskea esimerkiksi perusteita, joiden mukaan määräytyy viljelijöiden oikeus käyttää järjestelmää.
2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt maatilojen neuvontajärjestelmän yhdenmukaista täytäntöönpanoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV OSA RAHASTOJEN VARAINHOITO

I luku MAATALOUSTUKIRAHASTO

1 JAKSO MENOJEN RAHOITUS

16 artikla **Talousarvion enimmäismäärä**

1. Maataloustukirahaston menojen vuotuinen enimmäismäärä muodostuu sille asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [MFF] mukaisesti vahvistetuista enimmäismääristä.
2. Jos unionin lainsäädännössä säädetään 1 kohdassa tarkoitetuista määristä vähennettävistä määristä, komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä maataloustukirahaston menoihin käytettävissä olevan nettomäärän kyseisessä lainsäädännössä tarkoitettujen tietojen perusteella.

17 artikla **Kuukausimaksut**

1. Komissio antaa 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menojen rahoittamiseksi tarvittavat määrärahat jäsenvaltioiden käyttöön kuukausimaksuina hyväksytyjen maksajavirastojen viitejakson aikana toteuttamien menojen perusteella.
2. Siihen asti kun komissio alkaa maksaa kuukausimaksuja, jäsenvaltioiden on annettava menoja varten tarvittavat varat käyttöön hyväksytyjen maksajavirastojensa tarpeiden mukaan.

18 artikla **Kuukausimaksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt**

1. Komissio maksaa kuukausimaksut hyväksytyjen maksajavirastojen viitekuukautena toteuttamien menojen osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 53 ja 54 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamista.
2. Kuukausimaksut maksetaan jäsenvaltioille viimeistään menojen toteuttamiskuukautta seuraavan toisen kuukauden kolmantena työpäivänä.

Jäsenvaltioiden lokakuun 1 ja 15 päivän välisenä aikana toteuttamat menot luetaan kuuluviksi lokakuulle. Menot, jotka toteutetaan lokakuun 16 ja 31 päivän välisenä aikana, luetaan kuuluviksi marraskuulle.

3. Komissio vahvistaa suorittamansa kuukausimaksut täytäntöönpanosäädöksillä jäsenvaltioiden tekemien menoilmoitusten ja 102 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella sekä ottaen huomioon 43 artiklan mukaisesti sovellettavat vähennykset tai keskeytykset tai muut mahdolliset oikaisut. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.
4. Komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä lisämaksuista tai vähennyksistä. Tällöin asiasta ilmoitetaan 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle sen seuraavassa kokouksessa.

19 artikla

Hallinto- ja henkilöstökustannukset

Hallinto- ja henkilöstökustannuksista jäsenvaltioille ja maataloustukirahaston tukea saaville tuensaajille aiheutuvia menoja ei rahoiteta maataloustukirahastosta.

20 artikla

Julkisten interventioiden menot

1. Jos yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä ei ole vahvistettu julkisesta interventiosta aiheutuvien menojen yksikkökohtaista määrää, kyseinen toimenpide rahoitetaan maataloustukirahastosta käyttäen koko unionissa yhdenmukaisia kiinteitä määriä, erityisesti kun kyseessä ovat jäsenvaltioista peräisin olevat varat, jotka käytetään tuotteiden ostoon sekä interventiotuotteiden varastoinnista ja tapauksen mukaan jalostuksesta aiheutuviin materiaalityöihin.
2. Jotta voidaan varmistaa julkisista interventiosta aiheutuvien menojen rahoittaminen maataloustukirahastosta, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti seuraavista:
 - (a) toimenpidelajit, joille voidaan myöntää unionin rahoitusta, ja korvausedellytykset;
 - (b) tukikelpoisuusedellytykset ja laskentamenetelmät maksajavirastojen tosiasiallisesti havaitsemien seikkojen tai komission määrittämien kiinteiden määrien tai alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä säädettyjen kiinteiden tai muuttuvien määrien perusteella.
3. Komissio vahvistaa 1 kohdassa tarkoitettut määrät täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

21 artikla

Satelliittikuvien hankinta

Komissio ja jäsenvaltio hyväksyvät luettelon tarkastuksissa tarvittavista satelliittikuvista jäsenvaltion laatiman eritelmän pohjalta.

Komission on toimitettava kyseiset satelliittikuvat korvauksetta valvontaelimille tai niiden edustajikseen valtuutettaville palveluntarjoajille.

Komissio pysyy kuvien omistajana, ja se ottaa kuvat takaisin työn valmistuttua. Se voi myös edellyttää maatalousmaan kaukokartoitustarkastuksissa käytettävien tekniikoiden ja työmenetelmien kehittämistä.

22 artikla

Maatalousresurssien seuranta

Edellä olevan 6 artiklan c alakohdan mukaisesti rahoitettavien toimenpiteiden tarkoituksena on antaa komissiolle välineet hallinnoida unionin maatalousmarkkinoita globaalissa toimintaympäristössä, turvata maatalousmaata ja viljelmien tilaa koskeva taloudellinen seuranta arvioiden mahdollistamiseksi erityisesti tuotosten ja maataloustuotannon osalta, asettaa kyseiset arviot saataville kansainvälisissä yhteyksissä, kuten Yhdistyneiden kansakuntien järjestöjen tai muiden kansainvälisten elinten koordinoimissa aloitteissa, lisätä maailmanmarkkinoiden avoimuutta ja turvata maatalouden meteorologisen järjestelmän tekninen kehitys.

Edellä olevan 6 artiklan c alakohdan mukaisesti rahoitettavat toimenpiteet koskevat yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanoon ja seurantaan tarvittavien tietojen keräämistä tai ostamista, mukaan luettuina satelliittitiedot ja meteorologiset tiedot, paikkatietoinfrastruktuurin ja verkkosivuston perustaminen, ilmasto-oloihin liittyvien tutkimusten tekeminen sekä maatalousmeteorologisten ja ekonometristen mallien päivittäminen. Toimenpiteet toteutetaan tarvittaessa yhteistyössä kansallisten laboratorioden ja elinten kanssa.

23 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä sääntöjä, jotka koskevat 6 artiklan b ja c alakohdan mukaistaa rahoitusta, 21 ja 22 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisessa noudatettavaa menettelyä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, satelliittikuvien ja meteorologisten tietojen hankintaa, parantamista ja käyttöä säätelevää kehystä sekä sovellettavia määräaikoja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 JAKSO

BUDJETTIKURI

24 artikla

Enimmäismäärien noudattaminen

1. Maataloustukirahaston menoihin liittyvät määrärahat eivät saa missään vaiheessa talousarviomenettelyn ja talousarvion toteuttamisen aikana ylittää 16 artiklassa tarkoitettua määrää.

Kaikissa komission ehdottamissa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston, neuvoston tai komission antamissa maataloustukirahaston talousarvioon vaikuttavissa säädöksissä on noudatettava 16 artiklassa tarkoitettua määrää.

2. Kun jäsenvaltion maatalousmenoille on vahvistettu unionin lainsäädännössä rahoituksen enimmäismäärä euroina, menot korvataan kyseiseen euroina ilmaistuun enimmäismäärään asti, tarvittaessa mukautettuna, jos sovelletaan 43 artiklaa.
3. Rahoituksen euroina vahvistettuina enimmäismäärinä pidetään asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] 7 artiklassa tarkoitettuja suorien tukien kansallisia enimmäismääriä oikaistuina tämän asetuksen 25 artiklassa säädetyillä tarkistuksilla.

25 artikla **Rahoituskuri**

1. Sen varmistamiseksi, että markkinoihin liittyvien menojen ja suorien tukien rahoittamiseksi asetuksessa (EU) N:o xxx/xxx [MFF] vahvistettuja vuotuisia enimmäismääriä noudatetaan, on määrättävä mukautusaste, jota sovelletaan suoriin tukiin, jos asianomaisen enimmäismäärän puitteissa rahoitettavia toimenpiteitä koskevat rahoitusennusteet osoittavat jonkin varainhoitovuoden osalta, että vuotuiset enimmäismäärät tulevat ylittymään.
2. Komissio tekee mukautusta koskevan ehdotuksen viimeistään sen kalenterivuoden maaliskuun 31 päivänä, jota 1 kohdassa tarkoitettu mukautus koskee, ja neuvosto päättää mukautuksesta viimeistään kyseisen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivänä.
3. Jos jonakin vuonna mukautusastetta ei ole vahvistettu kesäkuun 30 päivään mennessä, komissio vahvistaa sen täytäntöönpanosäädöksellä ja ilmoittaa asiasta viipymättä neuvostolle. Tällainen täytäntöönpanosäädös hyväksytään noudattaen 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä.
4. Joulukuun 1 päivään asti neuvosto voi komission ehdotuksesta, jonka tämä tekee käytettävissään olevien uusien tietojen perusteella, mukauttaa 2 tai 3 kohdan mukaisesti vahvistettua suorien tukien mukautusastetta.
5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä ehdot ja edellytykset, joita sovelletaan asetuksen (EU) N:o FR/xxx [149 artiklan 3 kohdan] mukaisesti tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menojen rahoittamiseksi siirrettyihin määrärahoihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.
6. Ennen tämän artiklan soveltamista on ensin otettava huomioon määrä, jonka budjettivallan käyttäjä on hyväksynyt budjettiasioista ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 14 kohdassa tarkoitettua maatalousalan kriisivarausta varten.

26 artikla
Budjettikurimenettely

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle varainhoitovuoden *n* talousarvioesityksen kanssa myös varainhoitovuosia *n*-1, *n* ja *n*+1 koskevat ennusteensa.
2. Jos varainhoitovuoden *n* talousarvioesitystä laadittaessa ilmenee, että 16 artiklassa tarkoitettu määrä uhkaa ylittyä varainhoitovuonna *n*, komissio ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tai neuvostolle toimenpiteitä, joita kyseisen määrän noudattamiseksi tarvitaan.
3. Jos komissio milloin tahansa katsoo, että 16 artiklassa tarkoitettu määrä uhkaa ylittyä, eikä sen ole mahdollista toteuttaa oman toimivaltansa puitteissa riittäviä toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi, se ehdottaa muita toimenpiteitä kyseisen määrän noudattamisen varmistamiseksi. Toimenpiteet hyväksyy neuvosto perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan perusteella, tai Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät ne perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan perusteella.
4. Jos jäsenvaltioiden korvauspyynnöt varainhoitovuoden *n* lopussa ylittävät tai uhkaavat ylittää 16 artiklassa tarkoitetun määrän, komissio
 - (a) ottaa jäsenvaltioiden esittämät pyynnot huomioon oikeassa suhteessa ja käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa sekä vahvistaa väliaikaisesti täytäntöönpanosäädöksillä maksujen määrän kyseessä olevalle kuukaudelle;
 - (b) vahvistaa edelliseltä varainhoitovuodelta kaikkien jäsenvaltioiden tilanteen unionin rahoituksen suhteen viimeistään seuraavan vuoden helmikuun 28 päivänä;
 - (c) vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä unionin rahoituksen kokonaismäärän jäsenvaltioittain unionin yhtenäisen rahoitusosuuden perusteella sekä kuukausimaksuihin käytettävissä olleiden määrärahojen rajoissa;
 - (d) maksaa mahdolliset jäsenvaltioiden osalta suoritettavat kompensatiot viimeistään vuoden *n* + 1 maaliskuulta suoritettavien kuukausimaksujen yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

27 artikla
Varojärjestelmä

Komissio ottaa käyttöön maataloustukirahaston menojen kuukausittaisen varo- ja seurantajärjestelmän sen varmistamiseksi, että 16 artiklassa tarkoitettu määrärahojen enimmäismäärä ei ylity.

Tätä tarkoitusta varten komissio vahvistaa ennen kunkin varainhoitovuoden alkua kuukausimenoprofiilit, tarvittaessa kolmen edellisen vuoden kuukausimenojen keskiarvon pohjalta.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle määräjain kertomuksen, jossa se tarkastelee toteutuneiden menojen kehitystä suhteessa profiileihin ja esittää ennakkoarvion kuluvan varainhoitovuoden menojen toteutumisesta.

28 artikla **Viitekurssi**

1. Hyväksyessään talousarvioesityksen tai sen maatalousmenoja koskevan oikaisukirjelmän komissio käyttää maataloustukirahaston talousarviota koskevissa arvioissa euron ja Yhdysvaltojen dollarin välistä keskimääräistä valuuttakurssia, joka on todettu markkinoilla viimeisimmän, vähintään 20 päivää ennen budjettiasiakirjan hyväksymistä komission toimesta päättyneen neljännesvuoden aikana.
2. Hyväksyessään esityksen korjaavaksi ja täydentäväksi talousarvioksi tai sen oikaisukirjelmän, siltä osin kuin nämä asiakirjat koskevat 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimiin liittyviä määrärahoja, komissio käyttää
 - (a) ensiksi euron ja Yhdysvaltojen dollarin välistä keskimääräistä valuuttakurssia, joka on todettu markkinoilla edellisen varainhoitovuoden elokuun 1 päivän ja viimeisimmän, vähintään 20 päivää ennen budjettiasiakirjan hyväksymistä komission toimesta päättyneen neljännesvuoden päättymispäivän välisenä aikana mutta kuitenkin viimeistään kuluvan varainhoitovuoden heinäkuun 31 päivänä; ja
 - (b) toiseksi ennusteena jäljellä olevalle varainhoitovuoden osalle mainittua keskimääräistä valuuttakurssia, joka on todettu viimeisimmän, vähintään 20 päivää ennen budjettiasiakirjan hyväksymistä komission toimesta päättyneen neljännesvuoden aikana.

II luku **Maaseuturahasto**

1 JAKSO **MAASEUTURAHASTOA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET**

29 artikla **Ei päällekkäistä rahoitusta**

Maaseuturahastosta rahoitettaviin menoihin ei saa osoittaa EU:n talousarviosta muuta rahoitusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 30 artiklan 2 kohdan mukaista tukikelpoisuutta.

30 artikla

Maksuihin sovellettavat yhteiset säännökset

1. Asetuksen (EU) N:o CR/xxx 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission maksama 5 artiklassa tarkoitettu maaseuturahaston rahoitusosuus ei saa ylittää talousarviositoumuksia.

Maksut osoitetaan aikaisimpaan avoimeen talousarviositoumukseen.

2. Asetuksen (EU) N:o FR/xxx 81 artiklaa sovelletaan.

2 JAKSO

MAASEUDUN KEHITTÄMISOHJELMIEN RAHOITUS

31 artikla

Maaseuturahastosta myönnettävä rahoitusosuus

Maaseuturahastosta maaseudun kehittämisohjelmien menoihin myönnettävä rahoitusosuus vahvistetaan kullekin ohjelmalle maaseudun kehittämiseen annettavaa maaseuturahaston tukea koskevassa unionin lainsäädännössä asetettujen enimmäismäärien rajoissa.

32 artikla

Talousarviositoumukset

Maaseudun kehittämisohjelmia koskevien unionin talousarviositoumusten yhteydessä sovelletaan asetuksen (EU) N:o CR/xxx 66 artiklaa.

3 JAKSO

RAHOITUSOSUUS MAASEUDUN KEHITTÄMISOHJELMIIN

33 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmia varten suoritettaviin maksuihin sovellettavat säännökset

1. Edellä 5 artiklassa tarkoitettujen menojen kattamiseksi tarvittavat määrärahat annetaan jäsenvaltioiden käytettäviksi ennakkomaksuina, välimaksuina ja loppumaksuina, kuten tässä jaksossa selostetaan.
2. Ennakko- ja välimaksujen yhteenlaskettu määrä saa olla enintään 95 prosenttia kullekin maaseudun kehittämisohjelmalle myönnetystä maaseuturahaston rahoitusosuudesta.

Kun 95 prosentin enimmäismäärä on saavutettu, jäsenvaltion on toimitettava edelleen maksupyyntöjä komissiolle, kuten asetuksen (EU) N:o CR/xxx 70 artiklan 2 kohdassa säädetään.

34 artikla
Ennakkomaksujärjestelyt

1. Kun komissio on tehnyt ohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen, se maksaa ensimmäisen ennakkomaksun koko ohjelmakaudeksi. Ensimmäisen ennakkomaksun on oltava 4 prosenttia maaseuturahastosta kyseiselle ohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta. Se voidaan jakaa enintään kolmeen erään käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen mukaan. Ensimmäisen erän on oltava 2 prosenttia maaseuturahastosta kyseiselle ohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta.
2. Ennakkomaksuna suoritettu kokonaismäärä on palautettava komissiolle, jos menoja ei synny eikä kyseisestä maaseudun kehittämisohjelmasta ole esitetty menoilmoitusta 24 kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio on maksanut ennakkomaksun ensimmäisen erän.
3. Ennakkomaksuista kertyvät korot osoitetaan asianomaiseen maaseudun kehittämisohjelmaan, ja ne vähennetään lopullisessa menoilmoituksessa ilmoitettavien julkisten menojen määrästä.
4. Ennakkomaksun kokonaismäärä tarkastetaan ja hyväksytään 53 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ennen kuin maaseudun kehittämisohjelma päätetään.

35 artikla
Välimaksut

1. Kullekin maaseudun kehittämisohjelmalle suoritetaan välimaksuja. Ne lasketaan soveltamalla kunkin toimenpiteen yhteisrahoitusosuutta toimenpiteen osalta toteutuneisiin julkisiin menoihin.
2. Komissio suorittaa välimaksut käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen rajoissa hyväksytyjen maksajavirastojen ohjelmien toteuttamiseksi toteuttamien menojen korvaamiseksi.
3. Kunkin välimaksun edellytyksenä on, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:
 - (a) komissiolle toimitetaan hyväksytyn maksajaviraston allekirjoittama menoilmoitus 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;
 - (b) kuhunkin toimenpiteeseen maaseuturahastosta myönnettävän rahoituksen kokonaismäärää ei ylitetä missään vaiheessa kyseisen ohjelman kattamana aikana;
 - (c) komissiolle toimitetaan viimeinen maaseudun kehittämisohjelman toteutusta koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus.
4. Jos jompikumpi 3 kohdassa säädetyistä edellytyksistä ei täyty, komissio ilmoittaa siitä mahdollisimman pian hyväksytylle maksajavirastolle tai koordinointielimelle, jos sellainen on nimetty. Jos jompikumpi 3 kohdan a tai c alakohdassa säädetyistä edellytyksistä ei täyty, menoilmoitusta ei voida hyväksyä.

5. Komissio suorittaa välimaksun 45 päivän kuluessa tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävän menoilmoituksen rekisteröimisestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 39 artiklan ja 53 ja 54 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamista.
6. Hyväksytyjen maksajavirastojen on laadittava ja toimitettava komissiolle suoraan tai koordinointielimen välityksellä, jos sellainen on nimetty, maaseudun kehittämisohjelmiin liittyvät välimaksuja koskevat menoilmoitukset ajanjaksoina, jotka komissio vahvistaa 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä.

Kyseiset menoilmoitukset koskevat menoja, joita hyväksytyt maksajavirastot ovat kunkin asianomaisen jakson aikana toteuttaneet. Kuitenkin tapauksissa, joissa asetuksen (EU) N:o CR/xxx 55 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua menoa ei voida ilmoittaa komissiolle kyseisenä jaksena, koska ohjelman muutos odottaa komission hyväksyntää, se voidaan ilmoittaa seuraavien jaksojen yhteydessä.

Välimaksuja koskevat menoilmoitukset, jotka koskevat lokakuun 16 päivästä alkaen toteutuneita menoja, otetaan seuraavan vuoden talousarvioon.

7. Asetuksen (EU) N:o CR/xxx 74 artiklaa sovelletaan.

36 artikla

Loppumaksun suorittaminen ja ohjelman päättäminen

1. Saatuaan maaseudun kehittämisohjelman toteutusta koskevan viimeisen vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen komissio suorittaa loppumaksun käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa voimassa olevan rahoitussuunnitelman, asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman viimeisen täytäntöönpanovuoden tilinpäätöksen sekä vastaavan tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen perusteella. Tilinpäätös on toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa asetuksen (EU) N:o xxx/xxx (CR) 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menojen viimeisestä tukikelpoisuuspäivästä, ja sen on katettava hyväksytyn maksajaviraston menojen viimeiseen tukikelpoisuuspäivään asti toteuttamat menot.
2. Loppumaksu suoritetaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio katsoo saaneensa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ja asiakirjat ja viimeinen tilinpäätös on tarkastettu ja hyväksytty. Komissio vapauttaa loppumaksun maksamisen jälkeen vielä jäljellä olevat maksusitoumukset kuuden kuukauden kuluessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 37 artiklan 5 kohdan soveltamista.
3. Jos komissiolle ei toimiteta viimeistä vuotuista täytäntöönpanokertomusta ja ohjelman viimeisen täytäntöönpanovuoden tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tarvittavia asiakirjoja 1 kohdassa asetetun määräajan kuluessa, loppumäärää koskeva maksusitoumus vapautetaan ilman eri toimenpiteitä 37 artiklan mukaisesti.

Maaseudun kehittämisohjelmia koskevien talousarviositoumusten vapauttaminen ilman eri toimenpiteitä

1. Komissio vapauttaa ilman eri toimenpiteitä maaseudun kehittämisohjelmaan liittyvän talousarviositoumuksen osan, jota ei ole käytetty ennakko- tai välimaksuihin tai josta ei ole jätetty komissiolle 35 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävää menoilmoitusta, talousarviositoumuksen tekemistä seuraavan toisen vuoden joulukuun 31 päivään mennessä toteutuneiden menojen osalta.
 2. Talousarviositoumuksen osa, joka on vielä avoimena asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [CR] 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menojen viimeisenä tukikelpoisuuspäivänä ja josta ei ole tehty menoilmoitusta kuuden kuukauden kuluessa kyseisestä päivästä, vapautetaan ilman eri toimenpiteitä.
 3. Edellä 1 tai 2 kohdassa tarkoitettun määräajan, jonka päätyttyä ilman eri toimenpiteitä tapahtuva vapauttaminen tapahtuu, kuluminen keskeytyy kyseessä oleviin toimiin liittyvän määrän osalta sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisen muutoksenhaun ajaksi, jolla on lykkäävä vaikutus, edellyttäen, että komissio on saanut asiasta asianomaisen jäsenvaltion antaman perustellun ilmoituksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta vuonna $n + 2$.
 4. Talousarviositoumusten vapauttamista ilman eri toimenpiteitä laskettaessa ei oteta huomioon
 - (a) talousarviositoumuksen osaa, josta on jätetty menoilmoitus mutta johon liittyvään korvaukseen komissio on tehnyt vähennyksen tai on keskeyttänyt sen maksamisen 31 päivään joulukuuta vuonna $n + 2$ mennessä;
 - (b) talousarviositoumuksen osaa, jota maksajavirasto ei ole voinut maksaa ylivoimaisen esteen vuoksi ja jolla on vakavia seurauksia maaseudun kehittämisohjelman toteuttamiselle. Ylivoimaiseen esteeseen vetoavien kansallisten viranomaisten on osoitettava nämä koko ohjelman tai ohjelman osan toteutukseen kohdistuvat välittömät seuraukset.
- Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta tiedot ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista edellisen vuoden loppuun mennessä ilmoitettavan määrän osalta.
5. Komissio ilmoittaa hyvissä ajoin jäsenvaltiolle, jos uhkana on talousarviositoumusten vapauttaminen ilman eri toimenpiteitä. Se ilmoittaa niille ilman eri toimenpiteitä peruuntuvien talousarviositoumusten määrän hallussaan olevien tietojen perusteella. Jäsenvaltioilla on tiedon saamisesta kaksi kuukautta aikaa hyväksyä kyseinen määrä tai esittää huomautuksia. Komissio suorittaa talousarviositoumusten vapauttamisen ilman eri toimenpiteitä yhdeksän kuukauden kuluessa viimeisen 1–3 kohdan soveltamisesta johtuvan määräajan päättymisestä.
 6. Jos talousarviositoumuksia vapautetaan ilman eri toimenpiteitä, kyseiselle maaseudun kehittämisohjelmalle myönnettävästä maaseuturahaston rahoitusosuudesta vähennetään kyseisen vuoden osalta ilman eri toimenpiteitä vapautettu määrä. Jäsenvaltion on laadittava komission hyväksyttäväksi tarkistettu

rahoitussuunnitelma tuen vähennyksen jakamiseksi toimenpiteiden kesken. Muussa tapauksessa komissio suorittaa vähennyksen suhteessa kullekin toimenpiteelle myönnettyihin määriin.

4 JAKSO

INNOVATIIVISESTA PAIKALLISESTA YHTEISTYÖSTÄ ANNETTAVAN PALKINNON RAHOITUS

38 artikla

Talousarviositoumukset

Komission päätös, jolla hyväksytään luettelo hankkeista, joille myönnetään asetuksen (EU) N:o RD/xxx 58 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu innovatiivisesta paikallisesta yhteistyöstä annettava palkinto, on asetuksen (EU) N:o FR/xxx [75 artiklan 2 kohdassa] tarkoitettu rahoituspäätös.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun päätöksen tekemisen jälkeen komissio tekee jäsenvaltioittain talousarviositoumukset asetuksen (EU) N:o RD/xxx 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa rajoissa kussakin jäsenvaltiossa hankkeille myönnettävien palkintojen kokonaismäärälle.

39 artikla

Maksut jäsenvaltioille

1. Komissio suorittaa 35 artiklassa tarkoitettujen välimaksujen puitteissa maksuja korvatakseen hyväksytyille maksajavirastoille niille tässä jaksossa tarkoitettujen palkintojen myöntämisestä aiheutuneet menot asianomaista jäsenvaltiota varten käytettävissä olevien talousarviositoumusten rajoissa.
2. Jokaisesta maksusta on toimitettava komissiolle hyväksytyn maksajaviraston allekirjoittama menoilmoitus 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
3. Hyväksytyjen maksajavirastojen on laadittava ja toimitettava komissiolle joko suoraan tai koordinointielimen välityksellä, jos sellainen on nimetty, innovatiivisesta paikallisesta yhteistyöstä myönnettäviä palkintoja koskevat menoilmoitukset ajanjaksoina, jotka komission vahvistaa 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä.

Kyseiset menoilmoitukset koskevat menoja, joita hyväksytyt maksajavirastot ovat kunkin asianomaisen jakson aikana toteuttaneet.

40 artikla

Innovatiivisesta paikallisesta yhteistyöstä annettavaa palkintoa koskevien talousarviositoumusten vapauttaminen ilman eri toimenpiteitä

Komissio vapauttaa talousarviositoumuksen tekemistä seuraavan toisen vuoden joulukuun 31 päivään mennessä toteutuneiden menojen osalta ilman eri toimenpiteitä sellaiset 39 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetut määrät, joita ei ole käytetty 39 artiklassa säädettyihin jäsenvaltioille maksettaviin korvauksiin tai joista sille ei ole esitetty kyseisessä artiklassa säädetty edellytykset täyttävää menoilmoitusta.

Asetuksen 37 artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

III luku Yhteiset säännökset

41 artikla

Maatalouden varainhoitovuosi

Maatalouden varainhoitovuosi kattaa maksajavirastojen maksamat menot sekä niiden vastaanottamat ja maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tileihin kirjaamat tulot rahoitusvuodelta n, joka alkaa 16 päivänä lokakuuta vuonna n-1 ja päättyy 15 päivänä lokakuuta vuonna n, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission 48 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla antamia erityissäännöksiä julkiseen interventioon liittyvistä menoilmoituksista ja tuloista.

42 artikla

Maksumääräaikojen noudattaminen

1. Kun unionin lainsäädännössä säädetään maksumääräajoista, maksajavirastojen tuensaajille ennen aikaisinta mahdollista maksupäivää ja viimeisen mahdollisen maksupäivän jälkeen suorittamat maksut eivät voi saada unionin rahoitusta lukuun ottamatta suhteellisuusperiaate huomioon ottaen vahvistettavia tapauksia, edellytyksiä ja rajoja.

Jotta rahoitusvaikutus voitaisiin suhteuttaa havaittuun maksun viivästymiseen, siirretään komissiolle valta antaa maksujen vähentämiseen maksuajan noudattamatta jättämisen vuoksi sovellettavista säännöistä delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltiot eivät noudata viimeistä mahdollista maksupäivää, niiden on maksettava tuensaajille viivästyskorkoa kansallisesta talousarviosta.

43 artikla

Kuukausimaksujen ja välimaksujen vähentäminen ja keskeyttäminen

1. Jos komissio voi menoilmoitusten tai 102 artiklassa tarkoitettujen tietojen perusteella todeta, että menoja ovat toteuttaneet tahot, jotka eivät ole virallisesti hyväksytyjä

maksajavirastoja, että unionin lainsäädännössä vahvistettuja maksuaikoja tai rahoituksen enimmäismääriä ei ole noudatettu tai että menoja ei muutoin ole toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti, komissio voi vähentää kyseiselle jäsenvaltiolle maksettavia kuukausi- tai välimaksuja tai keskeyttää ne 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kuukausimaksuja koskevan päätöksen nojalla tai 35 artiklassa tarkoitettujen välimaksujen yhteydessä annettuaan ensin jäsenvaltiolle tilaisuuden esittää huomautuksensa.

Jollei komissio voi menoilmoitusten tai 102 artiklassa tarkoitettujen tietojen perusteella todeta, että menot on toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti, komission on pyydettävä kyseistä jäsenvaltiota toimittamaan lisätietoja ja esittämään huomautuksensa määräaikana, jonka on oltava vähintään 30 päivän pituinen. Jos jäsenvaltio ei vastaa komission pyyntöön asetetun määräajan kuluessa tai jos vastausta pidetään epätyydyttävänä tai se osoittaa, että menojen toteutus ei ole ollut unionin sääntöjen mukaista, komissio voi vähentää kyseiselle jäsenvaltiolle maksettavia kuukausi- tai välimaksuja tai keskeyttää ne 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kuukausimaksuja koskevan päätöksen nojalla tai 35 artiklassa tarkoitettujen välimaksujen yhteydessä.

2. Komissio voi vähentää jäsenvaltiolle maksettavia kuukausi- tai välimaksuja tai keskeyttää ne täytäntöönpanosäädöksillä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) yksi tai useampi kyseisen kansallisen valvontajärjestelmän keskeinen osa puuttuu kokonaan tai ei toimi tehokkaasti havaittujen vakavien tai pysyvien puutteiden vuoksi tai sääntöjenvastaisia maksuja ei peritä takaisin tarpeellista huolellisuutta noudattaen;
 - (b) a alakohdassa tarkoitetut puutteet ovat luonteeltaan jatkuvia ja ovat olleet syynä vähintään kahteen 54 artiklan nojalla annettuun täytäntöönpanosäädökseen, joilla kyseisen jäsenvaltion menoja on jätetty unionin rahoituksen ulkopuolelle; ja
 - (c) komissio katsoo, ettei kyseinen jäsenvaltio pysty toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi lähitulevaisuudessa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Vähennystä tai keskeytystä sovelletaan sen maksajaviraston toteuttamiin menoihin, jonka osalta puutteita ilmenee, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettavan ajan, joka saa olla enintään 12 kuukautta mutta jota voidaan pidentää uudella, enintään 12 kuukauden pituisella ajanjaksolla, jos vähennyksen tai keskeytyksen edellytykset edelleen täyttyvät. Sitä ei saa jatkaa, jos edellytykset eivät enää täyty.

Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten antamista komissio ilmoittaa aikomuksestaan kyseiselle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä reagoimaan määräajassa, joka ei saa olla 30:tä päivää lyhyempi.

Edellä 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kuukausimaksuja tai 35 artiklassa tarkoitettuja välimaksuja koskevissa päätöksissä on otettava huomioon tämän kohdan nojalla annetut täytäntöönpanosäädökset.

3. Tämän artiklan mukaisia vähennyksiä ja keskeytyksiä on sovellettava suhteellisuusperiaatetta noudattaen ja 53 ja 54 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamista rajoittamatta.
4. Tämän artiklan mukaiset vähennykset ja keskeytykset eivät rajoita asetuksen (EU) N:o CR/xxx 17, 20 ja 21 artiklan soveltamista.

Asetuksen (EU) N:o CR/xxx 17 ja 20 artiklassa tarkoitettuja keskeytyksiä sovelletaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

44 artikla

Maksujen keskeytys myöhäisen ilmoituksen tapauksessa

Jos alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä edellytetään jäsenvaltioiden toimittavan tietyn ajan kuluessa tiedot suoritettujen tarkastusten lukumääristä ja tarkastusten tuloksista ja jäsenvaltio ylittää tämän määräajan, komissio voi keskeyttää sellaiset 18 artiklassa tarkoitettut kuukausimaksut tai 35 artiklassa tarkoitettut välimaksut, joiden osalta tarvittavia tilastotietoja ei ole lähetetty ajoissa.

45 artikla

Tulojen sitominen

1. Asetuksen (EU) N:o FR/xxx [18] artiklassa tarkoitettuina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina pidetään seuraavia:
 - (a) määrät, jotka on 42 artiklan, maataloustukirahastoa koskevien menojen osalta 53 artiklan, sekä 54 ja 56 artiklan mukaisesti maksettava korkoineen unionin talousarvioon;
 - (b) määrät, jotka kerätään tai peritään takaisin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o sCMO *align/xxx*³⁸ II osan I osaston III luvun nojalla;
 - (c) määrät, jotka on kannettu rangaistusten johdosta alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä vahvistettujen erityissääntöjen mukaisesti, jollei kyseisessä lainsäädännössä säädetä selvästi, että jäsenvaltiot voivat pidättää kyseiset määrät;
 - (d) maataloustukirahastoon liittyvien menojen osalta määrät, jotka vastaavat VI osaston II luvussa vahvistettujen täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen mukaisesti sovellettavia seuraamuksia;
 - (e) yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä annetun unionin lainsäädännön nojalla annetut vakuudet, vakuustalletukset tai takuut, pois luettuna maaseudun

³⁸ EUVL L [...], [...], s. [...].

kehittäminen, jonka yhteydessä ne menetetään. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin pidättää menetetyt vakuudet, jotka on annettu vienti- tai tuontitodistuksia myönnettäessä tai tarjouskilpailun yhteydessä sen takaamiseksi, että tarjousten tekijät esittävät ainoastaan vakavasti otettavia tarjouksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut määrät suoritetaan unionin talousarvioon, ja jos ne käytetään uudelleen, ne on käytettävä yksinomaan maataloustukirahaston tai maaseuturahaston menojen rahoittamiseen.
3. Tätä asetusta sovelletaan soveltuvien osin 1 kohdassa tarkoitettuihin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin.
4. Maataloustukirahaston yhteydessä asetuksen (EU) N:o FR/xxx [150 ja 151] artiklaa sovelletaan soveltuvien osin tässä asetuksessa tarkoitettujen käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen kirjanpitoon.

46 artikla

Erillinen kirjanpito

Jokaisen maksajaviraston on pidettävä erillistä kirjanpitoa unionin talousarvioon maataloustukirahastoa ja maaseuturahastoa varten kirjatusta määrärahoista.

47 artikla

Tiedotustoimien rahoitus

1. Edellä olevan 6 artiklan e alakohdan nojalla rahoitettavan tiedotustoiminnan tarkoituksena on erityisesti auttaa yhteisen maatalouspolitiikan selittämisessä, täytäntöönpanossa ja kehittämisessä ja lisätä yleistä tietoisuutta kyseisen politiikan sisällöstä ja tavoitteista, palauttaa tiedotuskampanjoilla kuluttajien luottamus kriisien jälkeen, antaa tietoa viljelijöille ja muille maaseutualueiden toimijoille sekä tukea eurooppalaista maatalouden mallia ja auttaa ihmisiä ymmärtämään sitä.

Tarkoituksena on tarjota yhtenäistä, objektiivista ja kokonaisvaltaista tietoa niin unionissa kuin sen ulkopuolella kattavan kuvan antamiseksi maatalouspolitiikasta.

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä voivat olla:

- (a) kolmansien osapuolten esittämät vuotuiset työohjelmat tai muut erityistoimenpiteet;
- (b) komission aloitteesta toteutetut toimet.

Tässä eivät tule kyseeseen lainsäädännössä edellytetyt toimenpiteet eivätkä unionin jonkin toisen toimen yhteydessä rahoitusta jo saavat toimet.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen toimintojen toteuttamiseksi komissiota voivat avustaa ulkopuoliset asiantuntijat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä olisi osaltaan katettava unionin poliittisia prioriteetteja koskeva toimielinten tiedotustoiminta, siltä osin kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin.

3. Komissio julkaisee joka vuosi viimeistään lokakuun 31 päivänä ehdotuspyynnön asetuksessa (EU) N:o FR/xxx vahvistettuja edellytyksiä noudattaen.
4. Tämän artiklan nojalla suunnitelluista ja toteutetuista toimenpiteistä ilmoitetaan 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle.
5. Komissio antaa joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta.

48 artikla

Komission toimivalta

1. Niiden tulojen huomioon ottamiseksi, joita maksajavirastoille kertyy unionin talousarviota varten, kun ne suorittavat maksuja jäsenvaltioiden toimittamien menoilmoitusten perusteella, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti edellytyksistä, joiden mukaisesti tietäntyyppiset menot ja tulot maataloustukirahaston ja maaseuturahaston yhteydessä on korvattava.
2. Unionin talousarvioon maataloustukirahastoa ja maaseuturahastoa varten otettujen määrärahojen moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat toimien arvon määrittäystä julkisen intervention yhteydessä ja julkisen intervention alaisten tuotteiden menetyksen tai pilaantumisen tapauksessa toteutettavien toimenpiteiden yhteydessä sekä rahoitettavien määrien vahvistamista.
3. Jotta käytettävissä olevat määrärahat voitaisiin jakaa tasapuolisesti jäsenvaltioiden kesken tilanteessa, jossa unionin talousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa tai suunniteltujen sitoumusten kokonaismäärä ylittää asetuksen (EU) N:o FR/xxx [150 artiklan 3 kohdassa] säädetyn kynnysarvon, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 111 artiklan mukaisesti määrien sitomiseen ja maksamiseen sovellettavaa menetelmää koskevista säännöksistä.
4. Jäsenvaltioiden ilmoittamien menoja koskevien tai muiden tässä asetuksessa säädettyjen tietojen johdonmukaisuuden sekä 102 artiklassa säädetyn tiedonantovelvollisuuden noudattamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti edellytyksistä, joita sovelletaan jäsenvaltioille suoritettavien maksujen vähennyksiin ja keskeytyksiin maataloustukirahastoon ja maaseuturahastoon liittyvien menojen osalta.
5. Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi 44 artiklaa sovellettaessa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti asiaan kuuluvista säännöistä, jotka koskevat seuraavaa:
 - (a) luettelo 44 artiklaan liittyvistä toimenpiteistä;
 - (b) kyseisessä artiklassa tarkoitettujen maksujen keskeyttämisaste ja -aika;

- (c) edellytykset keskeytyksen kumoamiselle.
6. Komissio voi säätää täytäntöönpanosäädöksillä tarkemmin 46 artiklassa tarkoitetusta velvoitteesta sekä erityisedellytyksistä, joita sovelletaan maksajavirastojen kirjanpidossa ilmoitettaviin tietoihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
7. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavaa:
- (a) julkisena varastointina toteutettavien interventioitoimenpiteiden rahoitusta ja kirjanpitoa sekä muita maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettuja menoja koskevat säännöt;
 - (b) maksusitoumusten ilman eri toimenpiteitä tapahtuvaa vapauttamista koskevan menettelyn täytäntöönpanoon sovellettavat ehdot ja edellytykset;
 - (c) jäsenvaltioiden suorittamaa 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viivästyskoron maksamista tuensaajille koskevat säännöt.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV luku

Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

49 artikla

Komission paikalla tekemät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti toteuttamia tarkastuksia, perussopimuksen 287 artiklan soveltamista ja perussopimuksen 322 artiklan nojalla toteutettavia tai neuvoston asetukseen (EY) N:o 2185/96³⁹ perustuvia tarkastuksia rajoittamatta komissio voi järjestää jäsenvaltioissa paikalla tarkastuksia erityisesti seuraavien seikkojen tarkistamiseksi:
- (a) hallinnollisten käytänteiden yhdenmukaisuus unionin sääntöjen kanssa;
 - (b) tarvittavien tositteiden olemassaolo ja niiden vastaavuus maataloustukirahastosta tai maaseuturahastosta rahoitettujen toimien kanssa;
 - (c) edellytykset, joiden mukaisesti maataloustukirahastosta tai maaseuturahastosta rahoitetut toimet on toteutettu ja tarkastettu.

³⁹ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

Henkilöiden, jotka komissio on valtuuttanut tekemään tarkastuksia paikalla, tai saamiensa valtuuksien puitteissa toimivan komission henkilöstön on voitava saada tutustua tilikirjoihin ja kaikkiin muihin maataloustukirahastosta tai maaseuturahastosta rahoitettavia menoja koskeviin asiakirjoihin, myös sähköisessä muodossa laadittuihin tai saatuihin ja tässä muodossa säilytettäviin asiakirjoihin ja metatietoihin.

Paikalla tehtävien tarkastusten tekemistä koskevat valtuudet eivät vaikuta sellaisten kansallisten määräysten soveltamiseen, joilla tiettyjen toimien suorittaminen varataan kansallisessa lainsäädännössä nimetyille viranomaisille. Komission valtuuttamat henkilöt eivät muun muassa saa osallistua asianomaisten jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin kotietsintöihin tai henkilöjen virallisiin kuulusteluihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetusten (EY) N:o 1073/1999⁴⁰ ja (EY) N:o 2185/96 asianomaisten säännösten soveltamista. Heillä on kuitenkin oltava mahdollisuus saada käyttöönsä tällä tavoin hankittuja tietoja.

2. Komissio ilmoittaa paikalla tehtävästä tarkastuksesta hyvissä ajoin etukäteen jäsenvaltiolle, jota tarkastus koskee, tai jäsenvaltiolle, jonka alueella tarkastus tehdään. Asianomaisten jäsenvaltion virkamiehet saavat osallistua näihin tarkastuksiin.

Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä komission pyynnöstä ja asianomaisten jäsenvaltion suostumuksella tässä asetuksessa tarkoitetuille toimille lisätarkastuksia tai -selvityksiä. Komission henkilöstö tai komission valtuuttamat henkilöt voivat osallistua tällaisiin tarkastuksiin.

Komissio voi tarkastusten tehostamiseksi pyytää asianomaisten jäsenvaltion suostumuksella sen viranomaisilta apua tiettyihin tarkastuksiin tai selvityksiin.

50 artikla **Tietojen saatavuus**

1. Jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön kaikki maataloustukirahaston ja maaseuturahaston asianmukaisen toiminnan kannalta tarpeelliset tiedot ja toteutettava kaikki toimenpiteet, jotka saattavat helpottaa tarkastuksia, joiden komissio arvioi olevan tarpeen unionin antamien varojen hoidossa, paikalla tehtävät tarkastukset mukaan luettuina.
2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle pyynnöstä tiedoksi lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ne ovat antaneet yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvien unionin säädösten panemiseksi täytäntöön, siltä osin kuin kyseisillä asiakirjoilla on taloudellisia vaikutuksia maataloustukirahastoon tai maaseuturahastoon.
3. Jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön kaikki tiedot todetuista sääntöjenvastaisuuksista ja petosepäilyistä sekä kyseisten sääntöjenvastaisuuksien ja petosten vuoksi aiheuttomasti maksettujen määrien takaisinperimiseksi tämän luvun III jakson nojalla toteutetuista toimista.

⁴⁰ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

51 artikla
Asiakirjojen saatavuus

Hyväksytyjen maksajavirastojen on säilytettävä suoritettuja maksuja koskevat tositteet ja unionin lainsäädännössä säädettyjen hallinnollisten ja fyysisten tarkastusten tekemiseen liittyvät asiakirjat ja annettava asiakirjat ja tiedot komission käyttöön.

Jos asiakirjat ovat menojen hyväksymisestä vastaavan, maksajaviraston antamalla valtuutuksella toimivan viranomaisen hallussa, kyseisen viranomaisen on toimitettava hyväksytyille maksajavirastolle kertomukset tehtyjen tarkastusten lukumäärästä ja sisällöstä sekä tarkastusten tulosten perusteella toteutetuista toimenpiteistä.

52 artikla
Täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt seuraavista:

- (a) erityiset velvoitteet, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä tässä luvussa säädettyjen tarkastusten yhteydessä;
- (b) yhteistyötä koskevat velvoitteet, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä 49 ja 50 artiklan panemiseksi täytäntöön;
- (c) edellä 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua raportointivelvoitetta koskevat yksityiskohdat.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II JAKSO
TILIEN TARKASTAMINEN JA HYVÄKSYMINEN

53 artikla
Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen

1. Komissio päättää hyväksytyjen maksajavirastojen tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella täytäntöönpanosäädöksillä ennen kyseessä olevaa varainhoitovuotta seuraavan vuoden huhtikuun 30 päivää. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskeva päätös kattaa toimitettujen tilinpäätösten täydellisyyden, täsmällisyyden ja todenperäisyyden. Päätös ei rajoita 54 artiklan nojalla myöhemmin annettavien päätösten soveltamista.

54 artikla
Sääntöjenmukaisuuden tarkastaminen

1. Komission on päätettävä täytäntöönpanosäädöksillä määrien jättämisestä unionin rahoituksen ulkopuolelle, jos se toteaa, että 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettuja menoja ei ole toteutettu unionin lainsäädännön mukaisesti ja maaseuturahaston osalta asetuksen (EU) N:o CR/xxx 77 artiklassa tarkoitettua sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvota-antavaa menettelyä noudattaen.
2. Komissio arvioi rahoituksen ulkopuolelle jätettävät määrät todetun sääntöjen noudattamatta jättämisen vakavuuden perusteella. Se ottaa tällöin asianmukaisesti huomioon rikkomuksen ja unionille aiheutuneen taloudellisen vahingon laadun ja vakavuuden.
3. Ennen rahoituksen epäämistä koskevan päätöksen tekemistä komission tarkastuksen tulokset ja asianomaisen jäsenvaltion antamat vastaukset annetaan tiedoksi kirjallisina, minkä jälkeen molemmat osapuolet pyrkivät sopimukseen toteutettavista toimenpiteistä.

Jollei sopimukseen päästä, jäsenvaltio voi pyytää menettelyn aloittamista molempien osapuolten kantojen sovittamiseksi yhteen neljän kuukauden kuluessa. Menettelyn tuloksesta toimitetaan komissiolle kertomus, jonka se tutkii ennen mahdollisen päätöksen tekemistä rahoituksen epäämisestä.
4. Rahoitusta ei voi evätä, kun kyseessä ovat
 - (a) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut menot, jotka toteutetaan yli 24 kuukautta ennen kuin komissio antaa tarkastuksensa tulokset kirjallisina tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle;
 - (b) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin monivuotisiin toimenpiteisiin tai 5 artiklassa tarkoitettuihin ohjelmiin liittyvät menot, joiden osalta tuensaajaan kohdistuu viimeinen velvoite yli 24 kuukautta ennen kuin komissio antaa tarkastuksensa tulokset kirjallisina tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle;
 - (c) 5 artiklassa tarkoitettuihin ohjelmiin, jotka ovat muita kuin tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettut ohjelmat, liittyvät menot, joita varten maksajavirasto suorittaa maksun tai tapauksen mukaan loppumaksun yli 24 kuukautta ennen kuin komissio antaa tarkastuksensa tulokset kirjallisina tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle.
5. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:
 - (a) tämän luvun III jaksossa tarkoitettut sääntöjenvastaisuudet;
 - (b) kansalliset tuet tai rikkomukset, joiden osalta on aloitettu perussopimuksen 108 tai 258 artiklassa tarkoitettu menettely;
 - (c) jäsenvaltio ei noudata tämän asetuksen V osaston III luvun mukaisia velvoitteitaan, sillä edellytyksellä, että komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle

tarkastuksensa tulokset kirjallisina 12 kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion kertomuksen asianomaisia menoja koskevan tarkastuksen tuloksista.

55 artikla **Täytäntöönpanovalta**

Komission on vahvistettava täytäntöönpanosäädöksillä täytäntöönpanosäännöt seuraavista:

- (a) 53 artiklassa tarkoitettu tilien tarkastaminen ja hyväksyminen, kun kyseessä ovat päätöksen tekemisen ja täytäntöönpanon yhteydessä toteutettavat toimenpiteet, mukaan luettuina komission ja jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto ja noudatettavat määräajat;
- (b) 54 artiklassa tarkoitettu sääntöjenmukaisuuden tarkastaminen, kun kyseessä ovat päätöksen tekemisen ja täytäntöönpanon yhteydessä toteutettavat toimenpiteet, mukaan luettuina komission ja jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto ja noudatettavat määräajat sekä samassa artiklassa säädetty sovittelumenettely, myös sovitteluelimen perustaminen, tehtävät, kokoonpano ja työjärjestelyt.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III JAKSO **SÄÄNTÖJENVASTAISUUDET**

56 artikla **Yhteiset säännökset**

1. Sääntöjenvastaisuuden tai laiminlyönnin vuoksi aiheuttomasti suoritettujen maksujen osalta jäsenvaltioiden on pyydettävä tuki takaisin tuensaajalta vuoden kuluessa siitä, kun ensimmäinen merkki sääntöjenvastaisuudesta on havaittu, ja ilmoitettava vastaavat määrät maksajaviraston velallisuusluettelossa.
2. Jos takaisinperintää ei toteuteta neljän vuoden kuluessa perintäpyynnön päivämäärästä tai kahdeksan vuoden kuluessa, jos perintäasia on viety kansalliseen tuomioistuimeen, takaisin perimättä olevasta tuesta aiheutuvista taloudellisista seurauksista vastaa asianomainen jäsenvaltio, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltion velvoitteeseen noudattaa perintämenettelyä 60 artiklan mukaisesti.

Jos takaisinperintämenettelyssä todetaan lopullisella hallinnollisella tai oikeudellisella päätöksellä, että väärinkäytöstä ei ole tapahtunut, asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa sille ensimmäisen alakohdan mukaisesti aiheutuneen taloudellisen taakan maataloustukirahastolle ja maaseuturahastolle menona.
3. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat jättää takaisinperinnän suorittamatta. Tällainen päätös voidaan tehdä vain, jos

- (a) takaisinperinnästä jo aiheutuneet ja ennakoitavissa olevat kustannukset ovat yhteensä suuremmat kuin takaisin perittävä määrä;
- (b) takaisinperintä osoittautuu mahdottomaksi velallisen tai sääntöjenvastaisuudesta oikeudellisesti vastuussa olevien henkilöiden maksukyvyttömyyden vuoksi, joka on todettu ja tunnustettu asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös tehdään ennen kuin takaisin perimättä olevaan määrään sovelletaan 2 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä, takaisin perimättä olevasta tuesta aiheutuvat taloudelliset seuraukset katetaan unionin talousarviosta.

- 4. Jäsenvaltion on merkittävä tämän artiklan 2 kohdan soveltamisesta aiheutuneet sen vastattavina olevat taloudelliset seuraukset vuotuisen tilinpäätökseen, joka on toimitettava komissiolle 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan iv alakohdan mukaisesti. Komissio tarkastaa, että soveltaminen on ollut moitteetonta, ja tekee tarvittavat mukautukset osana 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöstä.
- 5. Komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä jättää unionin rahoituksen ulkopuolelle unionin talousarvioon otetut määrät, jos
 - (a) jäsenvaltio ei ole noudattanut 1 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja;
 - (b) se katsoo, että jäsenvaltion 3 kohdan nojalla tekemä päätös jättää takaisinperintä suorittamatta ei ole perusteltu;
 - (c) se katsoo, että sääntöjenvastaisuuden tai takaisinperinnän suorittamatta jättämisen syynä on kyseisen jäsenvaltion hallintoviranomaisesta tai muusta virallisesta elimestä johtuva sääntöjenvastaisuus tai laiminlyönti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Ennen tällaisten täytäntöönpanosäädösten hyväksymistä sovelletaan 54 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä.

57 artikla

Maataloustukirahastoa koskevat erityissäännökset

Sääntöjenvastaisuuden tai laiminlyönnin vuoksi takaisin perityt määrät on suoritettava korkoineen maksajavirastolle, joka merkitsee ne kirjanpitoon maataloustukirahastolle sidottuina tuloina sille kuukaudelle, jona ne tosiasiallisesti saadaan takaisin.

Kun jäsenvaltio palauttaa varoja unionin talousarvioon ensimmäisen kohdan mukaisesti, se voi pidättää niistä 10 prosenttia kiinteämääräisinä takaisinperintäkuluina lukuun ottamatta tapauksia, joissa sääntöjenvastaisuus tai laiminlyönti johtuu jäsenvaltion omista hallintoviranomaisista tai muista virallisista elimistä.

58 artikla

Maaseuturahastoa koskevat erityissäännökset

Jäsenvaltioiden on tehtävä maaseudun kehittämistoimissa tai -ohjelmissa havaituista sääntöjenvastaisuuksista tai laiminlyönnöistä johtuvia rahoitusoikaisuja peruuttamalla asianomainen unionin rahoitus kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon todettujen sääntöjenvastaisuuksien laatu ja vakavuus sekä maaseuturahaston taloudellisen menetyksen suuruus.

Maaseuturahaston kautta tapahtuvan unionin rahoituksen peruutetut määrät sekä takaisinperityt määrät ja niihin liittyvät korot osoitetaan uudelleen asianomaiseen ohjelmaan. Jäsenvaltio voi kuitenkin käyttää unionin rahoituksen peruutetut tai takaisinperityt määrät uudelleen johonkin toimeen ainoastaan saman maaseudun kehittämisohjelman puitteissa ja edellyttäen, ettei varoja käytetä uudelleen toimiin, joihin on sovellettu rahoitusoikaisua. Maaseudun kehittämisohjelman päättämisen jälkeen jäsenvaltion on palautettava takaisin perityt määrät unionin talousarvioon.

59 artikla

Siirretty säädösvalta

Tässä jaksossa esitettyjen takaisinperintään liittyvien säännösten asianmukaisen ja tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa erityisvelvoitteista, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä, delegoitu säädös 111 artiklan mukaisesti.

V OSASTO

VALVONTAJÄRJESTELMÄT JA SEURAAMUKSET

I luku

Yleiset säännöt

60 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä kaikki tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset sekä toteutettava muut tarvittavat toimenpiteet unionin taloudellisten etujen tehokkaan suojan varmistamiseksi ja erityisesti
 - (a) maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettavien toimien laillisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;
 - (b) tehokkaan suojan tarjoamiseksi petoksia vastaan, erityisesti hyvin riskialttiilla alueilla; suojalla on oltava ennalta ehkäisevä vaikutus ja huomioon otetaan toimenpiteiden kustannukset, hyödyt ja niiden oikeasuhteisuus;
 - (c) sääntöjenvastaisuuksien ja petosten ehkäisemiseksi, havaitsemiseksi ja korjaamiseksi;
 - (d) tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten määräämiseksi unionin lainsäädännön tai sen puuttuessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja tarvittaessa oikeustoimiin ryhtymiseksi;
 - (e) aiheettomasti suoritettujen maksujen perimiseksi takaisin korkoineen ja tarvittaessa oikeustoimiin ryhtymiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on perustettava tehokas hallinto- ja valvontajärjestelmä varmistaakseen unionin tukijärjestelmiä säätelevän lainsäädännön noudattamisen.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 ja 2 kohdan mukaisesti annetuista säännöksistä ja kyseisten kohtien nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

Kaikkien edellytysten, joita jäsenvaltiot asettavat unionin säännöissä vahvistettujen edellytysten lisäksi maataloustukirahastosta tai maaseuturahastosta rahoitettavan tuen saamiselle, on oltava todennettavissa.
4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tämän artiklan 1 ja 2 kohdan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

61 artikla
Tarkastusten yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustamaan järjestelmään on sisällyttävä, jollei ei toisin säädetä, kaikille tukihakemuksille järjestelmällisesti tehtävät hallinnolliset tarkastukset, joita täydennetään paikalla tehtävillä tarkastuksilla.
2. Paikalla tehtävien tarkastusten osalta vastaavan viranomaisen on tehtävä koko hakijamäärästä tarkastusotos, johon sisältyy tarvittaessa satunnaisotannalla valittu osa ja riskiotannalla valittu osa, jotta saadaan edustava virheprosentti ja samalla otokseen mukaan suurimmat virheet.
3. Vastaavan viranomaisen on laadittava tarkastuskertomus jokaisesta paikalla tehdystä tarkastuksesta.
4. Kaikki unionin säännöissä säädetty maataloustukiin ja maaseudun kehittämistukeen liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä tarvittaessa samaan aikaan.

62 artikla
Säännösten kiertämistä koskeva lauseke

Alakohtaisen maatalouslainsäädännön nojalla säädettyjä etuuksia ei myönnetä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joiden osalta on osoitettu, että kyseisten etuuksien saamiseen vaaditut edellytykset on luotu keinotekoisesti ja kyseisen lainsäädännön tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityissäännösten soveltamista.

63 artikla
Tukijärjestelmien yhteensopivuus tarkastusten kannalta

Asetuksessa (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] tarkoitettujen viinialan tukijärjestelmien soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisiin järjestelmiin sovellettavat hallinto- ja valvontamenettelyt sopivat yhteen tämän osaston II luvussa tarkoitetun yhdennetyn järjestelmän kanssa seuraavien seikkojen osalta:

- (a) sähköinen tietokanta;
- (b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmät;
- (c) hallinnolliset tarkastukset.

Menettelyjen on mahdollistettava yhteinen toiminta tai tietojenvaihto yhdennetyn järjestelmän kanssa.

64 artikla
Tarkastuksiin liittyvä komission toimivalta

1. Tarkastusten asianmukaisen ja tehokkaan soveltamisen takaamiseksi sekä sen varmistamiseksi, että tukikelpoisuusedellytykset tarkastetaan tehokkaalla,

yhdenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla unionin taloudellisia etuja suojaten siirretään komissiolle valta antaa tilanteista, joissa tuensajaat tai heidän edustajansa estävät tarkastusten suorittamisen, delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat säännöt tämän luvun yhdenmukaiseksi soveltamiseksi unionissa. Mainitut säännöt voivat koskea erityisesti seuraavia seikkoja:

- (a) säännöt jäsenvaltioiden tekemille hallinnollisille ja paikalla tehtäville tarkastuksille, jotka liittyvät unionin lainsäädännön soveltamisesta johtuvien velvoitteiden, sitoumusten ja tukikelpoisuusperusteiden noudattamiseen;
- (b) säännöt tehokkaaseen riskienhallintaan tarvittavien paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismääristä sekä edellytyksistä, joiden perusteella jäsenvaltioiden on lisättävä kyseisiä tarkastuksia tai siinä tapauksessa, että hallinto- ja valvontajärjestelmät toimivat asianmukaisesti ja virheiden määrä on hyväksyttävä, jäsenvaltiot voivat vähentää tarkastuksia;
- (c) tehtyjen tarkastusten ja tarkistusten sekä niiden tulosten raportointia koskevat säännöt ja menetelmät;
- (d) viranomaiset, jotka ovat vastuussa vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä, sekä tarkastusten sisältö ja suoritustiheys sekä ja pitämisen vaihe, jossa kyseiset tarkastukset tehdään;
- (e) säännöt, jotka koskevat tullimenettelyihin liittyvien lisävaatimusten vahvistamista erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 450/2008⁴¹ säädetyn mukaisesti silloin kun se on tarpeen järjestelmän moitteettoman hallinnon kannalta;
- (f) asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] 38 artiklassa tarkoitetun hampun osalta säännöt, jotka koskevat erityisiä valvontatoimenpiteitä sekä tetrahydrokannabinolipitoisuuden määrittämenetelmiä;
- (g) asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] 42 artiklassa tarkoitetun puuvillan osalta hyväksytyjä toimialakohtaisia organisaatioita koskeva tarkastusjärjestelmä;
- (h) asetuksessa (EU) N:o sCMO/xxx tarkoitetun viinin osalta säännöt pinta-alojen mittausta varten sekä tarkastusten parantamiseksi erityisiin rahoitusmenettelyihin sovellettavat tarkastukset ja säännöt;
- (i) testit ja menetelmät tuotteiden kelpoisuuden määrittämiseksi julkista interventiota tai yksityistä varastointia varten sekä tarjouskilpailumenettelyjen käyttö julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin yhteydessä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tai asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP], asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] tai asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] vastaavassa artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

⁴¹ EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1.

65 artikla

Tuen peruuttaminen ja vähentäminen ja sulkeminen tuen ulkopuolelle

1. Jos todetaan, ettei tuensaaaja täytä alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä säädettyjä tukikelpoisuusperusteita tai tuen myöntämisen edellytyksiin liittyviä sitoumuksia, tuki peruutetaan kokonaan tai osittain.
2. Jos unionin lainsäädännössä niin säädetään, jäsenvaltiot voivat myös määrätä seuraamuksia vähentämällä sellaista myönnettyä tai myönnettävää maksua tai tällaisen maksun osaa, jonka osalta tukikelpoisuusperusteet tai sitoumukset täytyvät, tai sulkemalla tällainen maksu tai maksun osa tuen ulkopuolelle.

Tuesta vähennettävä määrä suhteutetaan havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuteen, laajuuteen, keston ja toistuvuuteen, ja ääritapauksena voi olla sulkeminen kokonaan yhden tai useamman tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen ulkopuolelle yhden tai useamman kalenterivuoden ajaksi.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen peruutuksen ja 2 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten kohteena olevat määrät peritään takaisin kokonaan.

66 artikla

Seuraamuksiin liittyvä komission toimivalta

1. Tasapainon saavuttamiseksi yhtäältä alakohtaisen maatalouslainsäädännön soveltamisesta johtuvien velvoitteiden noudattamatta jättämisen vuoksi määrättävien maksujen, seuraamusten ja rangaistusten pelotevaikutuksen ja toisaalta järjestelmän joustavan soveltamisen välillä siirretään komissiolle valta antaa säännöistä ja edellytyksistä delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti seuraavissa tapauksissa:
 - (a) tukijärjestelmään osallistumista koskevan oikeuden pidättäminen, tuen ulkopuolelle jättäminen ja maksujen keskeyttäminen tai tukien tai vientitukien alentaminen tai muu seuraamus erityisesti silloin kun määräaikoja ei ole noudatettu, tuote, koko tai määrä ei ole hakemuksen mukainen, ohjelman arviointia tai tiedonantoa ei ole tehty tai tiedonanto ei pitänyt paikkaansa tai se myöhästyi;
 - (b) jäsenvaltioille suoritettavien maatalousmenoihin liittyvien maksujen alentaminen silloin kun ylijäämämaksua koskevan maksuosuuden takaisin perimiselle asetettuja määräaikoja ei ole noudatettu tai kuukausimaksujen keskeyttäminen silloin kun jäsenvaltio ei lähetä tietoja komissiolle tai lähettää ne myöhässä tai lähettää vääriä tietoja;
 - (c) lisämäärät, lisämaksut tai korot, joita sovelletaan petosten ja sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa ja silloin kun velvoitteen täyttämisestä ei ole todisteita tai kun ilmoitus on jätetty myöhässä;
 - (d) vakuuksien asettamista, vapauttamista ja pidättämistä koskevat edellytykset sekä vähennysten aste, jota sovelletaan vakuuksien vapauttamiseen vientitukien, todistusten, tarjousten tai erityishakemusten yhteydessä, kun vakuuden kattama velvoite on jäänyt täyttämättä kokonaan tai osittain;

- (e) seuraamuksina takaisin perittyjen määrien pidättäminen jäsenvaltioissa;
- (f) toimijan tai hakijan sulkeminen julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin, todistusten hakujärjestelmän tai tariffikiintiöjärjestelmien ulkopuolelle, kun kyseessä on petos tai on toimitettu vääriä tietoja;
- (g) hyväksynnän peruuttaminen tai keskeyttäminen erityisesti silloin kun toimija, tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden liitto, tuottajaryhmä tai toimialakohtainen organisaatio ei noudata tai ei enää täytä vaadittuja edellytyksiä, tiedonantojen tekemättä jättäminen mukaan luettuna;
- (h) asianmukaisten kansallisten seuraamusten soveltaminen toimijoihin, jotka osallistuvat kiintiön ylittävään tuotantoon;
- (i) ilmeiset virheet, ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä

- (a) menettelyt ja tekniset perusteet, jotka liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ja seuraamuksiin silloin kun havaitaan asianomaisen lainsäädännön soveltamisesta johtuvan minkä tahansa velvoitteen noudattamatta jättäminen;
- (b) säännöt ja menettelyt asianomaisen lainsäädännön soveltamisen seurauksena aiheuttomasti maksettujen maksujen takaisinperinnästä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tai asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP], asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] tai asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] vastaavassa artikkelissa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

67 artikla
Vakuudet

1. Jos alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä niin säädetään, jäsenvaltiot voivat vaatia vakuuden asettamista, jolla taataan alakohtaiseen maatalouslainsäädäntöön perustuvan velvoitteen täyttyminen.
2. Jos ylivoimaista estettä ei ole, vakuus pidätetään kokonaan tai osittain, jos jokin tietty velvoite jää täyttämättä tai täytetään vain osittain.
3. Syrjimättömän kohtelun, oikeudenmukaisuuden ja oikeasuhteisuuden varmistamiseksi vakuuksia asetettaessa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti seuraavista seikoista:
 - (a) käsitteiden merkitys 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa;
 - (b) vastuutaho velvoitteen jäädessä täyttämättä;
 - (c) erityistilanteet, joissa toimivaltainen viranomainen voi luopua vakuusvaatimuksesta;

- (d) annettavaan vakuuteen ja takaajaan sovellettavat edellytykset;
 - (e) ennakkomaksujen yhteydessä asetettuihin vakuuksiin liittyvät erityisedellytykset;
 - (f) vakuuksiin liittyvät ensisijaiset, toissijaiset tai alempiasteiset vaatimukset sekä vaatimusten noudattamatta jättämisestä aiheutuvat seuraukset.
4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt seuraavista:
- (a) asetettavan vakuuden muoto sekä vakuuden asettamisessa, sen hyväksymisessä ja alkuperäisen vakuuden korvaamisessa käytettävä menettely;
 - (b) vakuuden vapauttamisessa käytettävät menettelyt;
 - (c) jäsenvaltioiden ja komission antamat ilmoitukset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tai asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP], asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] tai asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] vastaavassa artikkelissa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II luku

Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä

68 artikla **Soveltamisala**

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä', ja ylläpidettävä sitä.
2. Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] liitteessä I lueteltuihin tukijärjestelmiin sekä asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 22 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 29–32, 34 ja 35 artiklan sekä tarvittaessa asetuksen (EU) CR/xxx 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti myönnettävään tukeen.

Tätä lukua ei kuitenkaan sovelleta asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 29 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin eikä myöskään mainitun asetuksen 22 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisiin toimenpiteisiin siltä osin kuin on kyse perustamiskustannuksista.

3. Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan tarvittavassa laajuudessa myös täydentäviä ehtoja koskevaan valvontaan VI osaston mukaisesti.

69 artikla **Yhdennetyn järjestelmän osat**

1. Yhdennetyn järjestelmän on sisällettävä seuraavat osat:

- (a) sähköinen tietokanta;
 - (b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;
 - (c) tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä;
 - (d) tukihakemukset;
 - (e) yhdennetty valvontajärjestelmä;
 - (f) yhtenäinen järjestelmä, johon kirjataan kaikkien tukihakemuksen tai maksupyynnön jättävien 68 artiklan 2 kohdan mukaisten tuensaaajien tunnistetiedot.
2. Yhdennettyyn järjestelmään on tarvittaessa sisällyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000⁴² sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004⁴³ mukaisesti perustettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä.
 3. Komissio voi käyttää asiantuntijoiden tai erikoislaitosten palveluja yhdennetyn järjestelmän perustamisen, seurannan ja käytön helpottamiseksi ja erityisesti teknisen avun antamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille niiden pyynnöstä, sanotun vaikuttamatta yhdennetyn järjestelmän käyttöönottoa ja soveltamista koskeviin jäsenvaltioiden velvoitteisiin.

70 artikla **Sähköinen tietokanta**

1. Sähköiseen tietokantaan on kirjattava kunkin 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuensaaajan osalta tukihakemuksista ja maksupyynnöistä saadut tiedot.

Tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa käyttöönsä kalenterivuotia ja/tai markkinointivuotia koskevat tiedot vuodesta [2000] alkaen. Järjestelmästä on myös saatava suoraan ja viipymättä käyttöön tiedot vähintään neljältä edeltävältä vuodelta.
2. Jäsenvaltiot voivat perustaa hajautettuja tietokantoja edellyttäen, että ne sekä tietojen kirjaamisen ja saannin hallinnolliset menettelyt suunnitellaan yhdenmukaisesti koko jäsenvaltion alueella ja ne ovat keskenään yhteensopivia ristiintarkastusten mahdollistamiseksi.

71 artikla **Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä**

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä perustuu karttoihin, maarekisteriasiakirjoihin tai muuhun kartta-aineistoon. Siinä käytetään hyväksi sähköistä paikkatietojärjestelmätekniikkaa (GIS), ilma- tai satelliittiotokuvaus mukaan luettuna, noudattaen yhtenäistä standardia, joka takaa vähintään mittakaavan 1:5000 karttoja vastaavan tarkkuuden.

⁴² EUVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

⁴³ EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

72 artikla

Tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä

1. Tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän on mahdollistettava oikeuksien todentaminen ja ristiintarkastukset tukihakemusten ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän on mahdollistettava se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä tiedot vähintään neljältä edeltävältä kalenterivuodelta.

73 artikla

Tukihakemukset ja maksupyynnot

1. Edellä 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuen saajan on toimitettava joka vuosi kyseessä olevan pinta-alan osalta suoria tukia koskeva hakemus tai eläimiin liittyvien maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta maksupyyntö, jossa on ilmoitettava tapauksen mukaan
 - (a) kaikki tilan viljelylohkot sekä muussa kuin maatalouskäytössä oleva pinta-ala, jolle 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea haetaan;
 - (b) aktivoitaviksi ilmoitetut tukioikeudet;
 - (c) kaikki muut tässä asetuksessa säädetty tai asiaa koskevan alakohtaisen maatalouslainsäädännön täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tai asianomaisen jäsenvaltion edellyttämät tiedot.

Pinta-alatuen osalta kunkin jäsenvaltion on määritettävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, jolta hakemus voidaan tehdä. Vähimmäiskoko saa kuitenkin olla enintään 0,3 hehtaaria.

Jäsenvaltiot voivat ensimmäisen alakohdan a alakohdasta poiketen päättää, että viljelijän, joka ei hae mitään pinta-alaan perustuvaa suoraa tukea, ei tarvitse ilmoittaa viljelylohkojaan, jos kyseisten lohkojen kokonaispinta-ala on enintään yksi hehtaari. Viljelijän on kuitenkin ilmoitettava hakemuksessaan, että hänellä on käytettävissään viljelylohkoja, ja toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä ilmoitettava kyseisten lohkojen sijainti.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava, muun muassa sähköisiä välineitä käyttäen, edellisenä vuonna määritettyjen alojen perusteella esitetyt lomakkeet ja kyseisten alojen sijainnin osoittava graafinen aineisto. Jäsenvaltio voi päättää, että tukihakemuksessa on ilmoitettava ainoastaan muutokset edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen nähden. Asetuksen (EU) N:o DP/xxx V osastossa säädetyn pienviljelijöiden tukijärjestelmän yhteydessä tämä mahdollisuus on annettava kaikille viljelijöille, joihin kyseistä järjestelmää sovelletaan.
3. Jäsenvaltio voi päättää, että yksi hakemus kattaa useita 68 artiklassa tarkoitettuja tukijärjestelmiä ja toimenpiteitä tai ne kaikki tai muita tukijärjestelmiä ja toimenpiteitä.

74 artikla

Tuensaajien tunnistamisjärjestelmä

Yhtenäisen järjestelmän, johon kirjataan kaikkien 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuensaajien tunnistetiedot, on taattava, että kaikki saman tuensaajan jättämät tukihakemukset ja maksupyynnot voidaan tunnistaa kyseistä tuensaajaa koskeviksi.

75 artikla

Tukikelpoisuusedellytysten todentaminen ja tuen vähennykset

1. Edellä olevan 61 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on tukikelpoisuusedellytysten todentamiseksi tarkastettava tuen soveltaminen hallinnollisilla tarkastuksilla maksajavirastojen tai niiden valtuuttamien elinten kautta. Näitä tarkastuksia on täydennettävä paikalla tehtävillä tarkastuksilla.
2. Paikalla tehtäviä tarkastuksia varten jäsenvaltion on laadittava maataloja ja/tai tuensaajia koskeva otantasuunnitelma.
3. Jäsenvaltiot voivat käyttää viljelylohkojen tarkastamiseen paikalla kaukokartoitusta tai satelliittipaikannusjärjestelmää (GNSS).
4. Jos tukikelpoisuusedellytykset eivät täyty, sovelletaan 65 artiklaa.

76 artikla

Maksut tuensaajille

1. Edellä 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tukijärjestelmiin ja toimenpiteisiin liittyvät maksut suoritetaan joulukuun 1 päivän ja seuraavan kalenterivuoden kesäkuun 30 päivän välisenä aikana.

Maksut suoritetaan kyseisen ajan kuluessa enimmillään kahdessa erässä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin maksaa ennen joulukuun 1 päivää mutta aikaisintaan lokakuun 16 päivänä ennakkomaksuja, joiden suuruus 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla tuilla on enimmillään 50 prosenttia suorista tuista ja 75 prosenttia maaseudun kehittämistuesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tukia ei saa maksaa ennen kuin jäsenvaltion 75 artiklan mukaisesti tekemä tukikelpoisuusedellytyksiä koskeva tarkastus on saatu päätökseen.

77 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Sen varmistamiseksi, että tässä luvussa säädetty yhdennetty järjestelmä pannaan täytäntöön tehokkaalla, yhtenäisellä ja syrjimättömällä tavalla unionin taloudellisia etuja suojaten, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti seuraavista.

- (a) erityismääritelmät, joiden avulla voidaan varmistaa yhdenmukaisen järjestelmän yhdenmukaistettu soveltaminen;
 - (b) säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden toteutettavaksi tämän luvun asianmukaiseksi soveltamiseksi tulevia lisätoimenpiteitä sekä minkä tahansa jäsenvaltioiden välillä tarvittavan vastavuoroisen avun järjestelyjä.
2. Sen varmistamiseksi, että varat jaetaan asianmukaisesti oikeutetuille tuensaajille 73 artiklassa tarkoitettujen tukihakemusten perusteella ja että tuensaajat täyttävät niihin liittyvät velvoitteet, komissio vahvistaa 111 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä
- (a) ilmoitettavien viljelylohkojen vähimmäiskokoa koskevat säännöt hallinnollisen työn vähentämiseksi sekä tuensaajien että viranomaisten osalta;
 - (b) säännökset tuen laskentaperusteiden yhdenmukaista määrittelyä varten, mukaan luettuina säännöt siitä, kuinka käsitellään tietyt tapaukset, joissa tukikelpoisiin aloihin sisältyy maisemallisia piirteitä tai puita;
 - (c) [määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettua] neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71⁴⁴ koskevan poikkeuksen, jonka tarkoituksena on suojata tuensaajien oikeus tukeen silloin kun hakemuksen jättämisen tai muutoksesta ilmoittamisen viimeinen päivä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai;
 - (d) kun kyseessä on myöhässä oleva tuen maksua tai tukioikeuksien myöntämistä koskeva hakemus, myöhästymisen enimmäisajan ja myöhästymisen vuoksi tehtävät vähennykset.
3. Sen varmistamiseksi, että epäämiset, vähennykset, poissulkemiset ja takaisinperimiset lasketaan ja toteutetaan 65 artiklassa säädetyn periaatteen mukaisesti sekä tehokkaalla, yhtenäisellä ja syrjimättömällä tavalla, jolla suojataan unionin taloudelliset edut, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti seuraavista:
- (a) säännökset epäämisistä, vähennyksistä ja poissulkemisistä, kun kyseessä on tietojen oikeellisuus ja täydellisyys hakemuksessa, esimerkiksi pinta-alojen tai eläinmäärien ilmoittaminen liian suuriksi tai pinta-aloja koskevan ilmoituksen puuttuminen, tai kun tukikelpoisuusperusteet eivät täyty tai tuen myöntämisen edellytyksiin liittyviä sitoumuksia ei noudateta;
 - (b) säännökset, joiden tarkoituksena on taata yhdenmukainen ja suhteutettu käsittely tahallisten sääntöjenvastaisuuksien, vähäisten virheiden, vähennysten kasautumisen ja eri vähennysten samanaikaisen soveltamisen yhteydessä;
 - (c) säännöt, joiden mukaan epäämisiä, vähennyksiä tai poissulkemisiä ei sovelleta tietyissä tilanteissa ja joilla varmistetaan suhteellisuus vähennyksiä sovellettaessa;

⁴⁴

EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

- (d) säännöt, jotka koskevat aiheettomasti maksettujen tukien takaisin perintää ja aiheettomasti myönnettyjä tukioikeuksia.

78 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä

- (a) 70 artiklassa säädetyn sähköisen tietokannan peruspiirteet, määritelmät ja laatuvaatimukset;
- (b) 71 artiklassa säädetyn viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän ja 74 artiklassa säädetyn tuensaajien tunnistusjärjestelmän peruspiirteet, määritelmät ja laatuvaatimukset;
- (c) 72 artiklassa säädetyn tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä peruspiirteet, määritelmät ja laatuvaatimukset;
- (d) 73 artiklassa säädettyä tukihakemusta ja maksupyyntöä sekä tukioikeuksia koskevaa hakemusta koskevat säännöt, mukaan lukien hakemusten viimeinen jättöpäivä, hakemuksiin sisällytettävien tietojen vähimmäismäärä, tukihakemusten peruuttamis- ja muutossäännökset, vapautus tukihakemuksen toimittamista koskevasta vaatimuksesta sekä säännökset, joilla jäsenvaltioille sallitaan yksinkertaistettujen menettelyjen soveltaminen tai ilmeisten virheiden korjaaminen;
- (e) säännöt tarkastusten tekemisestä sen varmistamiseksi, että velvoitteita noudatetaan ja tukihakemuksessa tai maksupyyntöissä ilmoitetut tiedot ovat oikeita ja täydellisiä;
- (f) tekniset määritelmät tämän luvun yhdenmukaista täytäntöönpanoa varten;
- (g) säännöt niitä tilanteita varten, joissa tilan siirron yhteydessä siirtyy sellaisia kyseessä olevaan tukeen liittyviä velvoitteita, jotka on vielä täytettävä;
- (h) 76 artiklassa tarkoitettuja ennakkomaksuja koskevat säännöt.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tai asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] tai asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] vastaavassa artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III luku

Toimien tarkastukset

79 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Tässä luvussa annetaan säännöt maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään suoraan tai välillisesti kuuluvia maksuja saavien tai suorittavien yhteisöjen tai niiden edustajien, jäljempänä 'yritykset', kaupallisten asiakirjojen tarkastamista varten, jotta voidaan varmistaa, onko maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvat toimet tosiasiaassa toteutettu ja onko ne toteutettu asianmukaisesti.

2. Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta toimenpiteisiin, joihin sovelletaan tämän osaston II luvussa tarkoitettua yhdenmukaista järjestelmää.
3. Tässä luvussa tarkoitetaan:
 - (a) 'kaupallisilla asiakirjoilla' kaikkia yrityksen ammatilliseen toimintaan liittyviä kirjoja, rekistereitä, muistiinpanoja ja muita todistuskappaleita, kirjanpitoa, tuotanto- ja laatuasiakirjoja, kirjeenvaihtoa ja missä tahansa muodossa olevia kaupallisia tietoja, mukaan luettuina sähköisessä muodossa olevat tiedot, siinä määrin kuin nämä asiakirjat tai tiedot liittyvät suoraan tai välillisesti 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin;
 - (b) 'kolmannella osapuolella' kaikkia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka ovat suoraan tai välillisesti yhteydessä maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmässä toteutettuihin toimiin.

80 artikla

Jäsenvaltioiden suorittamat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava yritysten kaupallisia asiakirjoja koskevat järjestelmälliset tarkastukset tarkastettavien toimien laatu huomioon ottaen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkastettavat yritykset valitaan siten, että saadaan parhaat mahdolliset takeet sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi toteutettavien toimenpiteiden vaikuttavuudesta. Valinnassa on muun muassa otettava huomioon yritysten taloudellinen merkitys kyseisessä järjestelmässä sekä muut riskitekijät.
2. Tarkoituksenmukaisissa tapauksissa 1 kohdassa säädetty tarkastukset ulotetaan koskemaan sellaisia luonnollisia tai oikeushenkilöitä, joilla on osuus yrityksistä, sekä muita luonnollisia tai oikeushenkilöitä, joilla saattaa olla merkitystä 81 artiklassa kuvattujen tavoitteiden saavuttamiselle.
3. Tämän luvun mukaisesti suoritettavat tarkastukset eivät rajoita 49 ja 50 artiklan mukaisesti tehtäviä tarkastuksia.

81 artikla

Tarkastusten tavoitteet

1. Keskeisten tarkastettavien tietojen oikeellisuus tutkitaan ristiintarkastuksilla, joissa mukana ovat kyseessä olevan riskin tason mukaan tarvittaessa myös kolmansien osapuolten kaupalliset asiakirjat, ja niihin kuuluvat muun muassa
 - (a) vertailut tavarantoimittajien, asiakkaiden, kuljetusliikkeiden tai muiden kolmansien osapuolten kaupallisiin asiakirjoihin;
 - (b) tarvittaessa varastojen määrään ja luonteeseen kohdistuvat fyysiset tarkastukset;

- (c) vertailu sellaisia rahavirtoja koskevaan kirjanpitoon, jotka ovat johtaneet maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmän puitteissa toteutettuihin toimiin tai ovat niiden seuraus, ja
 - (d) tarkastukset, jotka liittyvät sellaiseen kirjanpitoon tai rahoitustoimien kirjauksiin, jotka tarkastuksen ajankohtana osoittavat, että maksajaviraston hallussa on asianmukaiset asiakirjat osoituksena siitä, että tuen maksaminen tuensaajalle on perusteltua.
- 2. Erityisesti silloin, kun yritysten edellytetään unionin lainsäädännön tai kansallisten säännösten mukaan pitävän erityistä inventaariokirjaa, kyseisen kirjanpidon tarkastaminen käsittää aiheellisissa tapauksissa sen vertailun kaupallisiin asiakirjoihin ja tarvittaessa yrityksen varastoissa oleviin määriin.
 - 3. Tarkastettavien toimien valinnassa otetaan kaikilta osin huomioon esitetyn riskin taso.

82 artikla

Mahdollisuus tutustua kaupallisiin asiakirjoihin

- 1. Yrityksen vastuuhenkilöiden tai kolmannen osapuolen on varmistettava, että tarkastuksista vastaaville virkamiehille tai tarkastuksen tekemiseen valtuutetuille henkilöille toimitetaan kaikki kaupalliset asiakirjat ja niitä täydentävät tiedot. Sähköisessä muodossa varastoidut tiedot on annettava asianmukaisella tietovälineellä.
- 2. Tarkastuksesta vastaavat virkamiehet tai sen tekemiseen valtuutetut henkilöt voivat edellyttää, että heille toimitetaan otteita tai jäljennöksiä 1 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista.
- 3. Jos yrityksessä säilytetyt kaupalliset asiakirjat katsotaan tämän luvun nojalla suoritettavan tarkastuksen aikana tarkastuksen kannalta epäasianmukaisiksi, yritystä pyydetään tulevaisuudessa laatimaan nämä asiakirjat tarkastuksesta vastuussa olevan jäsenvaltion ohjeiden mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseistä alaa koskevissa muissa asetuksissa säädettyjä velvoitteita.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava päivämäärä, josta alkaen nämä asiakirjat on laadittava.

Jos kaikkia tai osaa tämän luvun nojalla tarkastuksen kohteena olevista kaupallisista asiakirjoista säilytetään yrityksessä, joka kuuluu samaan, tarkastettavan yrityksen kanssa yhtenäisesti hallinnoitavaan kaupalliseen ryhmään, yhtiöön tai yritysliittymään, riippumatta siitä, sijaitseeko se unionin alueella tai sen ulkopuolella, tarkastettavan yrityksen on annettava nämä asiakirjat tarkastuksesta vastaavien virkamiesten käyttöön tarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevan jäsenvaltion määräämässä paikassa ja sen määräämänä aikana.

- 4. Jäsenvaltion on varmistettava, että tarkastuksista vastaavilla virkamiehillä on oikeus ottaa haltuun tai otatuttaa haltuun kaupalliset asiakirjat. Oikeutta käytetään asiaa koskevien kansallisten määräysten ja säännösten mukaisesti, eikä se vaikuta asiakirjojen haltuunottoa koskeviin rikosoikeudellisiin sääntöihin.

83 artikla
Keskinäinen avunanto

1. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tässä luvussa säädettyjen tarkastusten toteuttamisessa, jos
 - (a) yritys tai kolmas osapuoli on sijoittautunut johonkin muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa kyseessä oleva määrä on maksettu tai olisi pitänyt maksaa tai jossa se on otettu vastaan tai olisi pitänyt ottaa vastaan;
 - (b) yritys tai kolmas osapuoli on sijoittautunut johonkin muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa tarkastuksessa tarvittavat asiakirjat ja tiedot sijaitsevat.

Komissio voi koordinoita kahden tai useamman jäsenvaltion välisiä vastavuoroista avunantoa sisältäviä yhteisiä toimia.

2. Maataloustukirahaston varainhoitovuotta, jona maksu on suoritettu, seuraavien kolmen ensimmäisen kuukauden aikana jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo kolmansiin maihin sijoittautuneista yrityksistä, joiden osalta kyseessä oleva määrä on maksettu tai olisi pitänyt maksaa tai on otettu tai olisi pitänyt ottaa vastaan kyseisessä jäsenvaltiossa.
4. Jos toisessa jäsenvaltiossa tarvitaan lisätietoja 80 artiklan mukaista yrityksen tarkastusta ja erityisesti 81 artiklan mukaista ristiintarkastusta varten, voidaan esittää asianmukaisesti perusteltuja erityisiä tarkastuspyyntöjä. Tällaisista erityispyynnöistä on lähetettävä komissiolle yhteenveto neljännesvuosittain kuukauden kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä. Komissio voi vaatia, että sille toimitetaan jäljennökset yksittäisistä pyynnöistä.

Vastaus tarkastuspyyntöön on annettava kuuden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta ja tarkastuksen tulokset on toimitettava viipymättä pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ja komissiolle. Tiedot on toimitettava komissiolle neljännesvuosittain kuukauden kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

84 artikla
Ohjelmasuunnittelu

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelma seuraavana tarkastuskautena 80 artiklan mukaisesti suoritettavista tarkastuksista.
2. Jäsenvaltioiden on kunakin vuonna ennen huhtikuun 15 päivää toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu ohjelmansa tiedoksi komissiolle ja täsmennettävä
 - (a) tarkastettavien yritysten määrä ja jakautuminen aloittain ottaen huomioon kyseessä olevat tukimäärät;
 - (b) ohjelman laatimista varten hyväksytyt perusteet.
3. Jäsenvaltioiden on pantava vahvistamansa ja komissiolle tiedoksi antamansa ohjelmat täytäntöön, jollei komissio ole kahdeksan viikon kuluessa esittänyt huomautuksia.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan soveltuvien osin muutoksiin, joita jäsenvaltiot tekevät ohjelmaan.
5. Komissio voi missä tahansa vaiheessa pyytää tietyn tyyppisten yritysten sisällyttämistä jäsenvaltion ohjelmaan.
6. Yritykset, joiden osalta tulojen tai maksujen summa on ollut alle 40 000 euroa, tarkastetaan tämän luvun nojalla ainoastaan erityisistä syistä, jotka jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettussa vuosittaisessa ohjelmassaan tai jotka komissio ilmoittaa kyseistä ohjelmaa koskevilla muutosehdotuksissa.

85 artikla **Erityisyksiköt**

1. Kussakin jäsenvaltiossa tämän luvun soveltamisen seurannasta vastaa erityisyksikkö. Kyseisten yksiköiden vastuulla on erityisesti
 - (a) tässä luvussa säädettyjen tarkastusten suorittaminen suoraan kyseisen yksikön palveluksessa olevien virkamiesten toimesta; tai
 - (b) muiden yksiköiden henkilöstöön kuuluvien virkamiesten suorittamien tarkastusten koordinointi ja yleinen valvonta.

Jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että tämän luvun nojalla tehtävät tarkastukset jaetaan erityisyksikön ja muiden kansallisten yksiköiden kesken edellyttäen, että niiden koordinoinnista vastaa erityisyksikkö.

2. Tämän luvun soveltamisesta vastaava yksi tai useampi yksikkö on organisoitava siten, että ne ovat riippumattomia yksiköistä tai yksiköiden osastoista, joiden vastuulla ovat maksut ja ennen niitä tehtävät tarkastukset.
3. Tämän luvun asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi 1 kohdassa tarkoitettun erityisyksikön on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja asianomaisen jäsenvaltion on annettava sille tarvittava toimivalta tässä luvussa tarkoitettujen tehtävien suorittamiseen.
4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarkoituksenmukaiset toimenpiteet niiden luonnollisten tai oikeushenkilöiden rankaisemiseksi, jotka eivät täytä tämän luvun mukaisia velvoitteitaan.

86 artikla **Kertomukset**

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtainen kertomus tämän luvun soveltamisesta ennen tarkastuskautta seuraavan tammikuun 1 päivää.
2. Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat säännöllisesti näkemyksiä tämän luvun soveltamisesta.

87 artikla

Komission tiedonsaanti ja komission paikalla tekemät tarkastukset

1. Komission virkamiesten on saatava sovellettavien kansallisten lakien mukaisesti käyttöönsä kaikki tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia varten tai niiden jälkeen laaditut asiakirjat ja kerätyt tiedot, myös tietojenkäsittelyjärjestelmiin tallennetut tiedot. Kyseiset tiedot on toimitettava pyynnöstä asianmukaisella tietovälineellä.
2. Edellä 80 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittajina ovat jäsenvaltioiden virkamiehet. Komission virkamiehet voivat osallistua tarkastuksiin. He eivät voi itse käyttää kansallisille virkamiehille tarkastusten osalta annettua toimivaltaa. Heillä on kuitenkin oikeus päästä samoihin tiloihin kuin jäsenvaltioiden virkamiehet ja saada nähtäväkseen samat asiakirjat.
3. Kun kyseessä ovat 83 artiklan nojalla tehtävät tarkastukset, pyynnön esittäneen jäsenvaltion edustajat voivat olla pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella läsnä vastaanottavassa jäsenvaltiossa suoritettavassa tarkastuksessa ja päästä samoihin tiloihin ja saada nähtäväkseen samat asiakirjat kuin kyseisen jäsenvaltion virkamiehet.

Pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa suoritettavissa tarkastuksissa läsnä olevien pyynnön esittäneen jäsenvaltion virkamiesten on joka tilanteessa pystyttävä osoittamaan virallinen asemansa. Tarkastusten suorittajina ovat aina vastaanottavan jäsenvaltion virkamiehet.

4. Siltä osin kuin kansallisissa rikosoikeudellista menettelyä koskevissa säännöksissä säädetään tietyt toimet kansallisen lain nojalla erityisesti nimettyjen virkamiesten suoritettaviksi, komission virkamiehet ja 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion virkamiehet eivät osallistu näihin toimiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetusten (EY) N:o 1073/99 ja (EY) 2185/96 säännösten soveltamista. He eivät etenkään saa milloinkaan osallistua jäsenvaltion kansallisen rikoslainsäädännön nojalla suoritettaviin kotietsintöihin tai henkilöiden virallisiin kuulusteluihin. Heillä on kuitenkin oltava oikeus saada käyttöönsä näin saadut tiedot.

88 artikla

Komission toimivalta

1. Sellaisten toimenpiteiden sulkemiseksi tämän luvun soveltamisen ulkopuolelle, joille jälkitarkastus kaupallisten asiakirjojen tarkastamisen muodossa ei sovellu, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti tämän luvun soveltamisen ulkopuolelle jäävien muiden toimenpiteiden luettelon vahvistamisesta ja 84 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun 40 000 euron kynnyksrajan muuttamisesta.
2. Tarvittaessa komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännökset tämän asetuksen säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi unionissa erityisesti seuraavista:
 - (a) 80 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittaminen yritysten valinnan sekä tarkastusten määrän ja aikataulun osalta;

- (b) kaupallisten asiakirjojen säilyttäminen sekä säilytettävien asiakirjojen ja ilmoitettavien tietojen lajit;
- (c) 83 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten toimien toteutus ja koordinointi;
- (d) yksityiskohdat ja eritelmät, jotka koskevat pyyntöjen sisältöä, muotoa ja esittämistapaa sekä tämän luvun mukaisesti edellytettujen ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimitustapaa ja edellytettyä tietojen toimittamista ja vaihtoa;
- (e) tämän asetuksen mukaisesti edellytettujen tietojen julkaisuedellytykset ja -tavat sekä erityissäännöt ja edellytykset, jotka koskevat tällaisten tietojen levittämistä tai jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville asettamista komission toimesta;
- (f) 85 artiklassa tarkoitettujen erityisyksikköjen tehtävät;
- (g) 86 artiklassa tarkoitettujen kertomusten sisältö.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV luku **Tarkastuksia koskevat muut säännökset**

89 artikla **Muut markkinatoimenpiteisiin liittyvät tarkastukset**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sellaisia asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] liitteessä I tarkoitettuja tuotteita, joita ei ole merkitty mainitun asetuksen säännösten mukaisesti, ei saateta markkinoille tai että ne poistetaan markkinoilta.
2. Asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] 129 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen tuotteiden tuonnissa unioniin on kyseisen artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen määrittelemiseksi tehtävä tarkastuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission mahdollisesti antamien erityissäännösten soveltamista.
3. Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin perusteella tarkastuksia tarkistaakseen, ovatko asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] liitteessä I tarkoitettut tuotteet asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] II osan II osaston I luvun 1 jaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisia, ja tarvittaessa sovellettava hallinnollisia seuraamuksia.
4. Unionin varojen sekä unionin viinin tunnistamisen, lähtöisyyden ja laadun suojaamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti seuraavista:

- (a) isotooppitietojen analyttisen tietopankin perustaminen petosten havaitsemisen avuksi jäsenvaltioiden keräämien näyttöjen pohjalta; sekä säännöt jäsenvaltioiden omia tietopankkeja varten;
- (b) valvontaelimiä ja niiden keskinäistä avunantoa koskevat säännöt;
- (c) jäsenvaltioiden saamien tulosten yhteiskäyttöä koskevat säännöt;
- (d) seuraamusten soveltamista poikkeuksellisissa olosuhteissa koskevat säännöt.

90 artikla

Alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin liittyvät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen asetuksessa (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] tarkoitetun suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen lainvastaisen käytön.
2. Jäsenvaltioiden on nimettävä asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] II osan II osaston I luvun 2 jaksossa vahvistettuihin velvoitteisiin liittyvistä tarkastuksista vastaava toimivaltainen viranomainen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004⁴⁵ 4 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti ja varmistettava, että jokaisella kyseiset velvoitteet täyttävällä toimijalla on oikeus päästä mukaan tarkastusjärjestelmään.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai yhden tai useamman asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan toisen alakohdan 5 kohdassa tarkoitetun valvontaelimen, joka toimii tuotteita sertifioivana elimenä kyseisen asetuksen 5 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, on varmistettava unionin sisällä eritelmän noudattamista koskeva vuotuinen tarkastus tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen.
4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä
 - (a) tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle;
 - (b) säännöt viranomaisesta, joka vastaa eritelmän noudattamisen tarkistamisesta, myös jos maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa;
 - (c) toimet, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen lainvastaisen käytön ehkäisemiseksi;
 - (d) jäsenvaltioiden tekemät tarkastukset ja tarkistukset, testaus mukaan luettuna.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tai asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] vastaavassa artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

⁴⁵ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

VI OSASTO

TÄYDENTÄVÄT EHDOT

I luku

Soveltamisala

91 artikla

Yleisperiaate

1. Jos 92 artiklassa tarkoitettu tuensaaja ei noudata tilalla 93 artiklassa vahvistettuja täydentävien ehtojen sääntöjä, kyseiseen tuensaajaan on sovellettava seuraamusta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua seuraamusta sovelletaan ainoastaan, jos
 - (a) vaatimusten noudattamatta jättäminen on tulos kyseisestä tuensaajasta suoraan johtuvasta teosta tai laiminlyönnistä;
 - (b) vaatimusten noudattamatta jättäminen liittyy tuensaajan maataloustoimintaan; ja
 - (c) kyseessä on tuensaajan tilaan kuuluva alue.Seuraamusta ei kuitenkaan sovelleta metsäalueisiin, jos kyseiselle alueelle ei haeta tukea asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 31 artiklan tai 35 artiklan mukaisesti.
3. Tässä osastossa 'tilalla' tarkoitetaan kaikkia 92 artiklassa tarkoitettun tuensaajan hoitamia tuotantoyksiköjä ja -aloja, jotka sijaitsevat saman jäsenvaltion alueella.

92 artikla

Kyseeseen tulevat tuensaajat

Edellä olevaa 91 artiklaa sovelletaan tuensaajiin, jotka saavat suoria tukia asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] nojalla, tukia asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [sCMO] 44 ja 45 artiklan nojalla tai vuosittain maksettavia tukia asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 22 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan, 29–32 artiklan tai 34 tai 35 artiklan nojalla.

Kyseistä 91 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta tuensaajiin, jotka osallistuvat asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [DP] V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään, eikä tuensaajiin, jotka saavat tukea asetuksen (EU) N:o RD/xxx 29 artiklan 9 kohdan nojalla.

93 artikla
Täydentäviä ehtoja koskevat säännöt

Täydentävien ehtojen sääntöjä ovat kansallisella tasolla liitteessä II olevan luettelon perusteella vahvistetut unionin lainsäädännön mukaiset lakisääteiset hoitovaatimukset ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntaa koskevat toimenpidevaatimukset seuraavilla aloilla:

- (a) ympäristö, ilmastonmuutos ja maan hyvä maatalouskunto;
- (b) kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys;
- (c) eläinten hyvinvointi.

Liitteessä II tarkoitettuja lakisääteisiin hoitovaatimuksiin liittyviä säädöksiä sovelletaan niiden voimassa olevassa muodossa, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.

Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annettu direktiivi 2000/60/EY katsotaan osaksi liitettä II heti, kun kaikki jäsenvaltiot ovat panneet kyseisen direktiivin täytäntöön ja viljelijöihin suoraan sovellettavat velvoitteet on määritelty. Edellä sanotun huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti liitteen II muuttamiseksi 12 kuukauden kuluessa siitä, kun viimeinen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle direktiivin täytäntöönpanosta.

Yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi 21 päivänä lokakuuta 2009 annettu direktiivi 2009/128/EY katsotaan osaksi liitettä II heti, kun kaikki jäsenvaltiot ovat panneet kyseisen direktiivin täytäntöön ja viljelijöihin suoraan sovellettavat velvoitteet on määritelty. Edellä sanotun huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti liitteen II muuttamiseksi 12 kuukauden kuluessa siitä, kun viimeinen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle direktiivin täytäntöönpanosta, mukaan luettuina integroitua torjuntaa koskevat velvoitteet.

Vuosina 2014 ja 2015 täydentävien ehtojen sääntöihin sisältyy lisäksi pysyvän nurmen säilyttäminen. Unionin jäsenvaltioina 1 päivänä tammikuuta 2004 olleiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että vuotta 2003 koskeville pinta-alatukihakemuksille asetettuna määräpäivänä pysyvänä nurmena ollut maa pidetään pysyvänä nurmena määritellyn ajan. Unioniin vuonna 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivänä toukokuuta 2004 pysyvänä nurmena ollut maa pidetään pysyvänä nurmena määritellyn ajan. Bulgarian ja Romanian on varmistettava, että 1 päivänä tammikuuta 2007 pysyvänä nurmena ollut maa pidetään pysyvänä nurmena määritellyn ajan.

Edellistä alakohtaa ei sovelleta pysyvänä nurmena olevaan maahan, joka on tarkoitus metsittää, jos metsitys on sopusoinnussa ympäristön kanssa; tähän ei lueta joulukuusiviljelmiä eikä lyhytaikaisesti viljeltäviä, nopeakasvuisia lajeja.

Kahdessa edellisessä alakohdassa esitetyn huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat pysyvän nurmen säilyttämistä, erityisesti sen varmistamiseksi, että viljelijät toettavat toimenpiteitä pysyvän nurmen säilyttämiseksi, mukaan luettuina henkilökohtaiset velvoitteet, kuten velvoite muuttaa maa-aloja takaisin pysyväksi nurmeksi, jos todetaan, että pysyvänä nurmena olevan maan suhteellinen osuus vähenee.

Lisäksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä menetelmät, joilla määritetään säilytettävä pysyvän nurmen ja maatalousmaan suhde. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

94 artikla

Hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat jäsenvaltioiden velvoitteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki maatalousmaa, myös maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisella tai alueellisella tasolla tuensaajiin sovellettavat hyvän maatalous- ja ympäristökunnon vähimmäisvaatimukset liitteen II perusteella ottaen huomioon kyseessä olevien alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä- ja ilmasto-olosuhteet, käytössä olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet. Jäsenvaltiot eivät saa määritellä vähimmäisvaatimuksia, joita ei ole vahvistettu liitteessä II.

95 artikla

Tiedottaminen tuensaajille

Jäsenvaltioiden on toimitettava asianomaisille tuensaajille, tarvittaessa sähköisesti, luettelo ja tiedot täydentäviä ehtoja koskevista säännöistä, joita näiden on noudatettava.

II luku

Valvontajärjestelmä ja seuraamukset täydentävien ehtojen yhteydessä

96 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa käytettävä V osaston II luvussa säädettyä yhdenmukaista järjestelmää ja erityisesti sen 69 artiklan 1 kohdan a, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja osia.

Jäsenvaltiot voivat käyttää omia hallinto- ja valvontajärjestelmiään varmistaakseen täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen noudattamisen.

Kyseisten järjestelmien sekä erityisesti sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 15 päivänä heinäkuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/71/EY⁴⁶ sekä asetusten (EY) N:o 1760/2000 ja (EY) N:o 21/2004 mukaisesti perustetun eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava yhteensopivia tämän asetuksen V osaston II luvussa tarkoitetun yhdenmukaisen järjestelmän kanssa.

⁴⁶ EUVL L 213, 8.8.2008, s. 31.

2. Kyseessä olevista täydentäviä ehtoja koskevista hoito- tai toimenpidevaatimuksista, säädöksistä tai aloista riippuen jäsenvaltiot voivat päättää tehdä hallinnollisia tarkastuksia, erityisesti niitä, joista jo säädetään vastaavaan täydentävää ehtoa koskevaan hoito- tai toimenpidevaatimukseen, sääntöön, säädökseen tai alaan sovellettavissa valvontajärjestelmissä.
3. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia paikalla sen tarkistamiseksi, täyttävätkö tuensaaajat tässä osastossa säädetyt velvoitteet.
4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tarkastusten suorittamisesta tässä osastossa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen tarkistamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

97 artikla

Seuraamuksen soveltaminen

1. Edellä 91 artiklassa tarkoitettua seuraamusta on sovellettava, jos täydentävien ehtojen sääntöjä ei noudateta milloin tahansa tietyn kalenterivuoden aikana, jäljempänä 'kyseinen kalenterivuosi', ja niiden noudattamatta jättäminen johtuu tukihakemuksen tai maksupyynnön kyseisenä kalenterivuotena jättäneestä tuensaaajasta.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvien osin tuensaaajiin, joiden todetaan jättäneen täydentävien ehtojen sääntöjä noudattamatta milloin tahansa kolmen vuoden aikana alkaen sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivästä, jolloin rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevissa tukiohjelmissä myönnettiin ensimmäinen tuki, tai milloin tahansa yhden vuoden aikana alkaen sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivästä, jolloin asetuksessa (EU) N:o [sCMO] tarkoitetussa rypäleiden raakana korjaamista koskevassa tukiohjelmassa myönnettiin tuki, jäljempänä 'kyseiset vuodet'.

2. Jos maa-alue siirretään kyseisen kalenterivuoden tai kyseisten vuosien aikana, 1 kohtaa sovelletaan myös, jos sääntöjen noudattamatta jättäminen on tulos teosta tai laiminlyönnistä, joka on johdettavissa suoraan henkilöön, jolle tai jolta maa-alue siirrettiin. Poikkeuksellisesti, jos henkilö, johon teko tai laiminlyönti on suoraan johdettavissa, on jättänyt tukihakemuksen tai maksupyynnön kyseisenä kalenterivuotena tai kyseisinä vuosina, seuraamusta sovelletaan hänelle myönnettyjen tai myönnettävien, 92 artiklassa tarkoitettujen tukien kokonaismäärien perusteella.

Tässä kohdassa 'siirrolla' tarkoitetaan mitä tahansa toimea, jolla maatalousmaa lakkaa olemasta siirtäjän käytössä.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta seuraamusta tuensaaaja- ja kalenterivuosi-kohtaisesti, jos seuraamus on 101 artiklan nojalla annettavien sääntöjen mukaan suuruudeltaan 100 euroa tai vähemmän.

Jos jäsenvaltio päättää käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, toimivaltaisen viranomaisen on seuraavana vuonna toteutettava tuensaajia koskevan otoksen perusteella tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuensaaja on korjannut havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot ja velvoite ryhtyä toimiin tilanteen korjaamiseksi on annettava tiedoksi tuensaajalle.

4. Seuraamus ei vaikuta sellaisten tukien laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen, joiden yhteydessä sovelletaan tuen vähennystä tai sulkemista tuen ulkopuolelle.

98 artikla

Seuraamuksen soveltaminen Bulgariassa ja Romaniassa

Edellä 91 artiklassa tarkoitettuja seuraamuksia on sovellettava Bulgarian ja Romanian osalta lakisääteisiin hoitovaatimuksiin liitteessä II tarkoitettulla eläinten hyvinvoinnin alalla viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen.

99 artikla

Seuraamuksen laskeminen

1. Edellä 91 artiklassa tarkoitettua seuraamusta sovelletaan vähentämällä kyseiselle tuensaajalle kyseisen kalenterivuoden tai kyseisten vuosien osalta myönnettyjen ja myönnettävien 92 artiklassa lueteltujen tukien kokonaismäärää tai sulkemalla määrä tuen ulkopuolelle.

Vähennysten ja poissulkemisten laskemiseksi huomioon otetaan havaitun noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus sekä 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut perusteet.

2. Jos kyseessä on laiminlyönnistä johtuva noudattamatta jättäminen, vähennys voi olla enintään 5 prosenttia, ja jos kyseessä on toistuva noudattamatta jättäminen, enintään 15 prosenttia.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat päättää olla vähentämättä tukea, kun noudattamatta jättämistä on sen vakavuuden, laajuuden ja keston vuoksi pidettävä vähäisenä. Vähäisenä ei kuitenkaan pidetä noudattamatta jättämistä, josta aiheutuu välitön vaara kansanterveydelle tai eläinten terveydelle. Havainnot ja velvoite ryhtyä toimiin tilanteen korjaamiseksi on annettava tiedoksi tuensaajalle.

3. Jos kyseessä on tahallinen noudattamatta jättäminen, vähennys on pääsääntöisesti vähintään 20 prosenttia, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen sulkeminen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle, ja nämä seuraamukset voivat jatkua yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.
4. Vähennysten ja poissulkemisten kokonaismäärä ei saa kuitenkaan yhden kalenterivuoden osalta ylittää 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kokonaismäärää.

100 artikla

Täydentävien ehtojen soveltamisesta johtuvat määrät

Jäsenvaltiot voivat pidättää 10 prosenttia 99 artiklassa tarkoitettujen vähennysten tai poissulkemisten soveltamisesta johtuvista määristä.

101 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Sen varmistamiseksi, että varat jaetaan oikeutetuille tuensaajille asianmukaisesti, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti täydentäviin ehtoihin liittyvien seuraamusten yhdenmukaistetun laskentaperustan vahvistamiseksi ottaen huomioon rahoituskurista johtuvat vähennykset.
2. Sen varmistamiseksi, että täydentävät ehdot pannaan täytäntöön tehokkaalla, yhdenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti seuraamusten laskemisesta ja soveltamisesta.

VII OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I luku

Tietojen toimittaminen

102 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Sen lisäksi, mitä alakohtaisissa asetuksissa säädetään, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot, ilmoitukset ja asiakirjat:
 - (a) hyväksytyistä maksajavirastoista ja koordinointielimistä
 - (i) hyväksymisasiakirja;
 - (ii) tehtävä (hyväksytty maksajavirasto vai hyväksytty koordinointielin);
 - (iii) mahdollinen hyväksynnän peruuttaminen;
 - (b) todentamisviranomaisista
 - (i) nimi;
 - (ii) osoitetiedot;
 - (c) maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettuihin toimiin liittyvistä toimenpiteistä
 - (i) maksupyyntöinä toimivat hyväksytyn maksajaviraston tai koordinointielimen allekirjoittamat menoilmoitukset vaadittuine tietoineen;
 - (ii) maataloustukirahaston osalta rahoitustarpeita koskevat arviot ja maaseuturahaston osalta vuoden aikana tehtäviä menoilmoituksia koskevat arviot ajantasaistettuina ja seuraavaa varainhoitovuotta koskevien menoilmoitusten ennakkoarviot;
 - (iii) kyseistä varainhoitovuotta seuraavan vuoden helmikuun 15 päivään mennessä, jos jäsenvaltio on hyväksynyt useampia kuin yhden maksajaviraston, yhteenvetokertomus, jossa esitetään kansallisen tason yleiskuva kaikista hallinnollisista vahvistuslausumista ja niitä koskevista todentamisviranomaisen tarkastuslausunnoista;
 - (iv) hallinnollinen vahvistuslausuma ja hyväksyttyjen maksajavirastojen vuotuiset tilinpäätökset;

- (v) tiivistelmä käytettävissä olevista tuloksista, jotka on saatu alaa koskevissa säännöissä vahvistettujen aikataulujen ja yksityiskohtaisten määräysten mukaisesti suoritetuissa tarkastuksissa.

Maaseuturahaston menoja koskevat hyväksytyjen maksajavirastojen vuotuiset tilinpäätökset on toimitettava kunkin ohjelman osalta erikseen.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tarkat tiedot 94 artiklassa tarkoitetun hyvän maatalous- ja ympäristökunnon varmistamiseksi toteutetuista toimenpiteistä sekä III osastossa tarkoitetusta maatilojen neuvontajärjestelmästä.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle säännöllisesti tiedot V osaston II luvussa tarkoitetun yhdennetyn järjestelmän soveltamisesta. Komissio järjestää asiaa koskevan mielipiteiden vaihdon jäsenvaltioiden kanssa.

103 artikla

Luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen tämän asetuksen nojalla toteutettujen valvontatoimenpiteiden ja tilien tarkastamis- ja hyväksymistoimenpiteiden yhteydessä ilmoitettujen tai saatujen tietojen luottamuksellisuuden.

Näihin tietoihin sovelletaan neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96⁴⁷ 8 artiklassa vahvistettuja sääntöjä.

2. Tarkastusten aikana V osaston III luvun mukaisesti kerättyjä tietoja koskee salassapitovelvollisuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeudellisiin menettelyihin liittyvien kansallisten säännösten soveltamista. Ne voidaan antaa tiedoksi ainoastaan niille henkilöille, joilla on jäsenvaltioissa tai unionin toimielimissä tehtäviensä vuoksi oltava kyseiset tiedot.

104 artikla

Komission toimivalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavaa:

- (a) muoto, sisältö, aikataulut, määräajat ja järjestelyt toimitettaessa seuraavia asiakirjoja komissiolle tai saatettaessa niitä komission käyttöön:
 - (i) menoilmoitukset ja menoennusteet sekä niiden ajantasaistaminen, käyttötarkoitukseensa sidotut tulot mukaan luettuina;
 - (ii) hallinnollinen vahvistuslausuma ja maksajaviraston tilinpäätös sekä kaikki käytettävissä olevat tulokset suoritetuista tarkastuksista;
 - (iii) tilien todentamiskertomukset;

⁴⁷ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

- (iv) hyväksytyjen maksajavirastojen, hyväksytyjen koordinointielinten ja todentamisviranomaisten tunnistetiedot;
 - (v) maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettavien menojen huomioon ottamista ja maksamista koskevat järjestelyt;
 - (vi) ilmoitukset rahoitusoikaisuista, joita jäsenvaltiot ovat tehneet maaseudun kehittämistoimien tai -ohjelmien yhteydessä, sekä yhteenvedot jäsenvaltioiden sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aloittamista takaisinperintämenettelyistä;
 - (vii) tiedot 60 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä;
- (b) järjestelyt, jotka koskevat tietojen ja asiakirjojen vaihtoa komission ja jäsenvaltioiden välillä sekä tietojärjestelmien käyttöönottoa, mukaan luettuina järjestelmillä käsiteltävien tietojen tyyppi, muoto ja sisältö sekä niiden säilyttämistä koskevat säännöt;
 - (c) tietojen, asiakirjojen, tilastojen ja kertomusten antaminen tiedoksi komissiolle jäsenvaltioiden toimesta sekä tähän liittyvät määräajat ja menetelmät.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Euron käyttö

105 artikla

Yleiset periaatteet

1. Maaseudun kehittämisohjelmien hyväksymistä koskevissa komission päätöksissä ilmoitetut määrät, komission maksusitoumusten ja maksujen määrärahat sekä jäsenvaltioiden vahvistamien tai todentamien menojen sekä menoilmoitusten määrät ilmaistaan ja maksetaan euroina.
2. Alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä vahvistetut hinnat ja määrät ilmoitetaan euroina.

Ne myönnetään tai kannetaan euroina niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat ottaneet euron käyttöön, ja kansallisena valuuttana niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole käytössä.

106 artikla

Valuuttakurssi ja sen määräytymisperuste

1. Edellä 105 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hinnat ja määrät muunnetaan valuuttakurssin avulla kansalliseksi valuutaksi niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön.
2. Valuuttakurssin määräytymisperusteena on

- (a) tuontia tai vientiä koskevien tullimuodollisuuksien täyttäminen, kun kyse on kolmansien maiden kanssa käydyssä kaupassa kannetuista tai myönnettyistä määristä;
 - (b) kaikissa muissa tapauksissa peruste, jolla kyseiselle toimelle asetettu taloudellinen tavoite saavutetaan.
3. Jos asetuksessa (EU) N:o DP/xxx tarkoitettu suora tuki maksetaan tuensaajalle muuna valuuttana kuin euroina, jäsenvaltion on muunnettava euroina ilmaistu tuen määrä kansalliseksi valuutaksi Euroopan keskuspankin ennen sen vuoden, jonka osalta tuki myönnetään, lokakuun 1 päivää vahvistaman viimeisimmän vaihtokurssin mukaisesti.
4. Maataloustukirahaston yhteydessä jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, on menoilmoituksia laatiessaan käytettävä samaa vaihtokurssia kuin mitä ne käyttivät maksaessaan tukia tuensaajille tai ottaessaan vastaan tuloja, tämän luvun säännösten mukaisesti.
5. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun määräytymisperusteen täsmentämiseksi tai sen korjaamiseksi markkinajärjestelyyn tai kyseessä olevaan määrään liittyvistä erityisistä syistä siirretään komissiolle valta antaa kyseisiä määräytymisperusteita ja käytettäviä vaihtokursseja koskevista säännöistä delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti. Erityinen määräytymisperuste määrittellään ottaen huomioon seuraavat perusteet:
- (a) valuuttakurssin muutosten mahdollisimman nopea soveltaminen;
 - (b) markkinajärjestelyn puitteissa toteutetuissa vastaavissa toimissa käytettyjen määräytymisperusteiden samankaltaisuus;
 - (c) määräytymisperusteiden johdonmukaisuus samaan markkinajärjestelyyn liittyvien eri hintojen ja määrien osalta;
 - (d) sopivien valuuttakurssien soveltamista koskevien tarkastusten käytännöllisyys ja vaikuttavuus.
6. Jotta jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, eivät soveltaisi eri valuuttakursseja yhtäältä pidettäessä kirjaa saaduista tuloista tai tuensaajille muuna valuuttana kuin euroina maksetuista tuloista ja toisaalta maksajaviraston laatiessa menoilmoitusta, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat menoilmoitusten laatimisessa ja julkisen varastoinnin toimien kirjaamisessa maksajaviraston tileille käytettävää valuuttakurssia.

107 artikla

Suojatoimenpiteet ja poikkeukset

1. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteitä unionin lainsäädännön soveltamisen suojaamiseksi, jos on todennäköistä, että kansalliseen valuuttaan liittyvät poikkeukselliset valuuttakäytännöt vaarantavat sen. Tarvittaessa toimenpiteet voivat poiketa voimassa olevista säännöistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Euroopan parlamentille, neuvostolle ja jäsenvaltioille on toimitettava viipymättä tieto ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

2. Jos kansallista valuuttaa koskevat poikkeukselliset valuuttakäytännöt saattavat vaarantaa unionin lainsäädännön soveltamisen, siirretään komissiolle valta antaa tästä jaksosta poiketen delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti, erityisesti seuraavissa tapauksissa:
 - (a) jokin maa käyttää epätavanomaista valuutanvaihtotekniikkaa, kuten useita vaihtokursseja, tai soveltaa vaihtosopimuksia;
 - (b) mailla on valuuttoja, joita ei ole noteerattu virallisilla vaihtomarkkinoilla, tai on todennäköistä, että kyseisten valuuttojen kehitys johtaa kaupan vääristymiin.

108 artikla

Euron käyttö euroalueeseen kuulumattomissa jäsenvaltioissa

1. Jos jäsenvaltio, joka ei ole ottanut euroa käyttöön, päättää maksaa alakohtaisen maatalouspolitiikan oikeudellisista välineistä johtuvat menot euroina eikä omana kansallisena valuuttana, jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei euron käyttö ole järjestelmällisesti edullisempaa kuin kansallisen valuutan käyttö.
2. Jäsenvaltion on ilmoitettava suunnitelluista toimenpiteistä komissiolle ennen niiden voimaantuloa. Toimenpiteet voivat tulla voimaan vasta, kun komissio on ilmoittanut hyväksyvänsä ne.

III LUKU

Kertomukset ja arviointi

109 artikla

Vuotuinen rahoituskertomus

Komissio laatii kutakin varainhoitovuotta seuraavan vuoden syyskuun loppuun mennessä rahoituskertomuksen maataloustukirahaston ja maaseuturahaston hallinnoinnista kuluneena varainhoitovuonna ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

110 artikla

Yhteisen maatalouspolitiikan seuranta ja arviointi

1. Perustetaan yhteinen seuranta- ja arviointikehys yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutettujen tulosten mittaamista varten. Siihen sisällytetään kaikki välineet, jotka liittyvät yhteisen maatalouspolitiikan toimenpiteiden, erityisesti asetuksessa (EU) N:o DP/xxx säädettyjen suorien tukien, asetuksessa (EU) N:o CMO/xxx säädettyjen markkinatoimenpiteiden, asetuksessa (EU) N:o RD/xxx säädettyjen maaseudun

kehittämistoimenpiteiden sekä tässä asetuksessa säädettyjen täydentävien ehtojen soveltamisen seurantaan ja arviointiin.

Tehokkaan tulostamituksen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa kehyksen sisällöstä ja rakenteesta delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisen maatalouspolitiikan toimenpiteiden vaikutuksia mitataan seuraavien tavoitteiden osalta:
 - (a) elinkelpoinen ruoan tuotanto painopisteenä maataloustulo, maatalouden tuottavuus ja hintojen vakaus;
 - (b) luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet painopisteenä erityisesti kasvihuonekaasujen päästöt, luonnon monimuotoisuus, maaperä ja vesi,
 - (c) tasapainoinen aluekehitys, painopisteenä erityisesti maaseutualueiden työllisyys, kasvu ja köyhyys.

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä joukon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviä indikaattoreita. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tarvittavat tiedot kyseisten toimenpiteiden seurantaan ja arviointia varten

Komission on otettava huomioon tiedon tarpeet ja mahdollisten tietolähteiden väliset synergiat ja erityisesti niiden käyttö tilastointitarkoituksiin, jos se on tarkoituksenmukaista.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä, sekä tiedon tarpeista ja mahdollisten tietolähteiden välisistä synergioista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio antaa joka neljäs vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta. Ensimmäinen kertomus on annettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

VIII OSA LOPPUSÄÄNNÖKSET

111 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle valta antaa tässä artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi tämän asetuksen voimaantulosta.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa tässä asetuksessa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Tämän asetuksen nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

112 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä 'maatalousrahastojen komitea'. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

113 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008.

Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 44 a artiklaa sovelletaan kuitenkin edelleen.

2. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

114 artikla
Siirtymätoimenpiteet

Jotta siirtyminen 113 artiklassa tarkoitetuissa kumotuissa asetuksissa säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin tapahtuisi joustavasti, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti.

115 artikla
Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Seuraavia säännöksiä sovelletaan kuitenkin 16 päivästä lokakuuta 2013:

- (a) 7, 8 ja 9 artikla;
- (b) 18, 42, 43 ja 45 artikla menojen osalta, jotka ovat toteutuneet 16 päivänä lokakuuta 2006 tai sen jälkeen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Maatilojen neuvontajärjestelmän soveltamisen vähimmäisedellytykset ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja muutokseen mukautumisen, luonnon monimuotoisuuden, vesien suojelun sekä eläin- ja kasvitaudeista ilmoittamisen ja niitä koskevien innovaatioiden yhteydessä, kuten 12 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään

Vaatimukset tai toimet sekä neuvonta tuensaajien tasolla siten kuin jäsenvaltiot ne määrittelevät seuraavilla aloilla:

Ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen mukautuminen:

- Tiedottaminen ilmastonmuutoksen mahdollisista vaikutuksista asianomaisilla alueilla ja eri viljelykäytäntöjen aiheuttamista kasvihuonekaasupäästöistä sekä maatalousalan osallistumisesta ilmastonmuutoksen hillitsemiseen parannetuilla viljely- ja peltometsätaloustäytäntöillä ja suunnittelemalla tiloille uusiutuvaa energiaa koskevia hankkeita ja parantamalla tilojen energiatehokkuutta.
- Investoinnit fyysiseen omaisuuteen asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 18 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- Maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja aiheellisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 19 artiklan mukaisesti.
- Metsitys ja metsämaan muodostaminen asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.
- Peltometsätaloustäytäntöjen käyttöönotto asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 22 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.
- Metsäpaloista ja luonnonkatastrofeista metsille aiheutuvien vahinkojen ennalta ehkäiseminen ja korjaaminen asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- Investoinnit, joilla parannetaan metsäekosysteemien kestävyyttä ja ympäristöarvoa asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 22 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.
- Investoinnit uusiin metsätalouden tekniikkoihin sekä metsätaloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 22 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti.
- Maatalouden ympäristötoimet ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja muutokseen mukautumiseksi asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 29 artiklan mukaisesti.
- Luonnonmukainen maatalous ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja muutokseen mukautumiseksi asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 30 artiklan mukaisesti.
- Metsätalouden ympäristöpalvelut ja metsien suojelu asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 35 artiklan mukaisesti.

Luonnon monimuotoisuus:

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY luonnonvaraisten lintujen suojelusta.
- Neuvoston direktiivi 92/43/ETY luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta.
- Investoinnit fyysiseen omaisuuteen asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 18 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.
- Peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 22 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.
- Investoinnit, joilla parannetaan metsäekosysteemien kestävyyttä ja ympäristöarvoa asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 22 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.
- Maatalouden ympäristötoimet luonnon monimuotoisuuden huomioon ottamiseksi asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 29 artiklan mukaisesti.
- Luonnonmukainen maatalous luonnon monimuotoisuuden huomioon ottamiseksi asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 30 artiklan mukaisesti.
- Metsätalouden ympäristöpalvelut ja metsien suojelu asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 35 artiklan mukaisesti.

Vesien suojelu:

- Yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohta.
- Kasvinsuojeluaineiden asianmukainen käyttö asetuksen (EY) N:o 1107/2009 55 artiklan mukaisesti, erityisesti yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi annetun direktiivin 2009/128/EY 14 artiklassa tarkoitetun integroidun torjunnan yleisten periaatteiden noudattaminen.
- Investoinnit fyysiseen omaisuuteen vesihuollon alalla asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 18 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- Maatalouden ympäristötoimet vesihuollon huomioon ottamiseksi asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 29 artiklan mukaisesti.
- Luonnonmukainen maatalous vesihuollon huomioon ottamiseksi asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 30 artiklan mukaisesti.

Eläin- ja kasvitaudeista ilmoittaminen:

- Neuvoston direktiivi 2003/85/EY, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi.
- Neuvoston direktiivi 92/119/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä.

- Neuvoston direktiivi 2000/75/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2000, lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä.
- Neuvoston direktiivi 2000/29/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä.

Innovointi:

- Tiedottaminen innovaatioihin kohdennetuista toimista.
- Toimintatapojen levitys [eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden] verkoston puitteissa asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 53 artiklan mukaisesti.
- Yhteistyö asetuksen (EU) N:o xxx/xxx [RD] 36 artiklan mukaisesti.

LIITE II

Täydentäviä ehtoja koskevat säännöt 93 artiklan mukaisesti

Hoitovaatimus: Lakisääteiset hoitovaatimukset

Toimenpidevaatimus: Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset

Alue	Aihe	Hoito- ja toimenpidevaatimukset		
Ympäristö, ilmastonmuutos ja maan hyvä maatalouskunto	Vesi	Hoito-vaatimus 1	Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)	4 ja 5 artikla
		Toimenpide-vaatimus 1	Suojakaistojen perustaminen vesistöjen varsille ⁴⁸	
		Toimenpide-vaatimus 2	Kasteluveden käyttöä koskevien lupamenettelyjen noudattaminen, jos lupa edellytetään	
		Toimenpide-vaatimus 3	Pohjaveden suojelu pilaantumista vastaan: Suoraan pohjaveteen kohdistuvien, direktiivin 80/68/ETY liitteessä lueteltujen vaarallisten aineiden päästöjen estäminen sekä toimenpiteet, joilla estetään välillisesti tapahtuva pohjaveden pilaantuminen kyseisten aineiden maahan kohdistuvien päästöjen ja maaperän läpi suodattumisen kautta	
	Maaperä ja hiilivarasto	Toimenpide-vaatimus 4	Vähimmäiskasvipeite	
		Toimenpide-vaatimus 5	Maan minimimuokkaus kulloisenkin paikan olosuhteiden mukaan eroosion rajoittamiseksi	
		Toimenpide-vaatimus 6	Maan orgaanisen aineksen säilyttäminen mukaan luettuna sängän polttoa koskeva kieltö	
		Toimenpide-vaatimus 7	Kosteikkojen ja paljon hiiltä sisältävien maiden suojelu mukaan luettuna ensimmäistä kyntöä koskeva kieltö ⁴⁹	

⁴⁸

Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen mukaisten suojakaistojen on oltava direktiivin 91/676/ETY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti pilaantumisalttiiksi määriteltyjen vyöhykkeiden sisä- ja ulkopuolella vähintään kyseisen direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 4 kohdassa tarkoitettujen, lannoitteiden maahan levittämistä virtaavien vesien läheisyydessä koskevien ehtojen mukaisia, joita on sovellettava jäsenvaltioiden kyseisen direktiivin 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti laatimien toimintaohjelmien mukaisesti.

Alue	Aihe	Hoito- ja toimenpidevaatimukset		
	Luonnon moni-muotoisuus	Hoito-vaatimus 2	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7)	3 artiklan 1 kohta; 3 artiklan 2 kohdan b alakohta; 4 artiklan 1, 2 ja 4 kohta
		Hoito-vaatimus 3	Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7)	6 artiklan 1 ja 2 kohta
	Maisema; ylläpidon vähimmäistaso	Toimenpide-vaatimus 8	Maisemapiirteiden säilyttäminen, mukaan luettuina tapauksen mukaan pensasaidat, lammikot, ojat ja linjassa, ryhmissä tai yksinään olevat puut sekä pellonpientareet ja pengermät, myös pensasaitojen ja puiden leikkaamista koskeva kielto lintujen pesimäaikana ja mahdolliset toimenpiteet tulokaslajien ja tuholaisien torjumiseksi	
Kansanterveys; eläinten ja kasvien terveys	Elin-tarvikkeiden turvallisuus	Hoito-vaatimus 4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1)	14 ja 15 artikla, 17 artiklan 1 kohta ⁵⁰ sekä 18, 19 ja 20 artikla
		Hoito-vaatimus 5	Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3)	3 artiklan a, b, d ja e alakohta sekä 4, 5 ja 7 artikla
	Eläinten	Hoito-	Neuvoston direktiivi 2008/71/EY, annettu 15 päivänä	3, 4 ja 5

⁴⁹ Ensimmäiseksi kynnöksi ei katsota viimeistään vuonna 2011 asetuksen (EY) N:o 1120/2009 2 artiklan a alakohdan mukaisesti pelloksi määritellyn ja asetuksen (EU) N:o DP/xxx 4 artiklan f alakohdassa annettua pellon määritelmää vastaavan kosteikon tai paljon hiiltä sisältävän maan kyntöä.

⁵⁰ Sellaisena kuin se on pantu täytäntöön erityisesti seuraavilla säädöksillä:

Asetus (ETY) N:o 2377/90: 2, 4 ja 5 artikla,

Asetus (EY) N:o 852/2004: 4 artiklan 1 kohta ja liitteessä I olevan A osan (II jakson 4 kohdan g, h ja j alakohta, 5 kohdan f ja h alakohta ja 6 kohta sekä III jakson 8 kohdan a, b, d ja e alakohta ja 9 kohdan a ja c alakohta),

Asetus (EY) N:o 853/2004: 3 artiklan 1 kohta sekä liitteessä III olevan IX jakson I luku (I-1 kohdan b, c, d ja e alakohta, I-2 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohta ja b alakohdan i ja ii alakohta, c alakohta; I-3 kohta; I-4 kohta; I-5 kohta; II-A kohdan 1, 2, 3 ja 4 kohta; II-B kohdan 1 kohdan a ja b alakohta, 2 kohta, 4 kohdan a ja b alakohta), liitteessä III olevan X jakson 1 luvun 1 kohta,

Asetus (EY) N:o 183/2005: 5 artiklan 1 kohta ja liitteessä I olevan A osan I jakson 4 kohdan e ja g alakohta, II jakson 2 kohdan a, b ja e alakohta, 5 artiklan 5 kohta ja liitteessä III oleva 1 ja 2 kohta sekä 5 artiklan 6 kohta, ja

Asetus (EY) N:o 396/2005: 18 artikla.

Alue	Aihe	Hoito- ja toimenpidevaatimukset		
	tunnistus ja rekisteröinti	vaatimus 6	heinäkuuta 2008, sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (EUVL L 213, 8.8.2008, s. 31)	artikla
		Hoito-vaatimus 7	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).	4 ja 7 artikla
		Hoito-vaatimus 8	Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8)	3, 4 ja 5 artikla
	Eläintaudit	Hoito-vaatimus 9	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä (EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1)	7, 11, 12, 13 ja 15 artikla
	Kasvinsuojeluaineet	Hoito-vaatimus 10	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1)	55 artiklan ensimmäisen ja toinen virke
Eläinten hyvinvointi	Eläinten hyvinvointi	Hoito-vaatimus 11	Neuvoston direktiivi 2008/119/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 10, 15.1.2009, s. 7)	3 ja 4 artikla
		Hoito-vaatimus 12	Neuvoston direktiivi 2008/120/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 47, 18.2.2009, s. 5)	3 ja 4 artikla
		Hoito-vaatimus 13	Neuvoston direktiivi 98/58/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, tuotantoeläinten suojelusta (EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23)	4 artikla

LIITE III

VASTAAVUUSTAUUKKO

1. Asetus (ETY) N:o 352/78	
Asetus (ETY) N:o 352/78	Tämä aset
1 artikla	45 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artikla	45 artiklan 2 kohta
3 artikla	48 artiklan 1 kohta
4 artikla	-
5 artikla	-
6 artikla	-
2. Asetus (EY) N:o 2799/98	
Asetus (EY) N:o 2799/98	Tämä aset
1 artikla	-
2 artikla	105 artiklan 2 kohta ja 106 artikla
3 artikla	106 artikla
4 artikla	-
5 artikla	-
6 artikla	-
7 artikla	107 artikla
8 artikla	108 artikla
9 artikla	-
10 artikla	-
11 artikla	-
3. Asetus (EY) N:o 814/2000	
Asetus (EY) N:o 814/2000	Tämä aset
1 artikla	47 artiklan 1 kohta

2 artikla	47 artiklan 2 kohta
3 artikla	-
4 artikla	-
5 artikla	-
6 artikla	-
7 artikla	-
8 artikla	47 artiklan 5 kohta
9 artikla	-
10 artikla	47 artiklan 4 kohta ja 112 artikla
11 artikla	-
4. Asetus (EY) N:o 1290/2005	
Asetus (EY) N:o 1290/2005	Tämä aset
1 artikla	1 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artikla	9 artikla
8 artikla	102 artikla
9 artikla	60 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	16 artikla
13 artikla	19 artikla
14 artikla	17 artikla

15 artikla	18 artikla
16 artikla	42 artikla
17 artikla	43 artiklan 1 kohta
17 a artikla	43 artiklan 2 kohta
18 artikla	24 artikla
19 artikla	26 artikla
20 artikla	27 artikla
21 artikla	28 artikla
22 artikla	31 artikla
23 artikla	32 artikla
24 artikla	33 artikla
25 artikla	34 artikla
26 artikla	35 artikla
27 artikla	43 artiklan 1 kohta
27 a artikla	43 artiklan 2 kohta
28 artikla	36 artikla
29 artikla	37 artikla
30 artikla	53 artikla
31 artikla	54 artikla
32 artikla	56 ja 57 artikla
33 artikla	56 ja 58 artikla
34 artikla	45 artikla
35 artikla	-
36 artikla	50 artikla
37 artikla	49 artikla
38 artikla	-

39 artikla	-
40 artikla	-
41 artikla	112 artikla
42 artikla	-
43 artikla	109 artikla
44 artikla	103 artikla
44 a artikla	113 artiklan 1 kohta
45 artikla	105 artiklan 1 kohta ja 106 artiklan 3 ja 4 kohta
46 artikla	-
47 artikla	113 artikla
48 artikla	114 artikla
49 artikla	115 artikla
5. Asetus (EY) N:o 485/2008	
Asetus (EY) N:o 485/2008	Tämä aset
1 artikla	79 artikla
2 artikla	80 artikla
3 artikla	81 artikla
4 artikla	-
5 artikla	82 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
6 artikla	82 artiklan 4 kohta
7 artikla	83 artikla
8 artikla	103 artiklan 2 kohta
9 artikla	86 artikla
10 artikla	84 artikla
11 artikla	85 artikla
12 artikla	106 artiklan 3 kohta

13 artikla	-
14 artikla	-
15 artikla	87 artikla
16 artikla	-
17 artikla	-

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (YMJ-asetus);
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 muuttamisesta viljelijöille vuonna 2013 myönnettävien suorien tukien soveltamisen osalta;
- Ehdotus neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien tiettyjen tukien ja vientitukien vahvistamista koskevien toimenpiteiden määrittämisestä;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta tilatukijärjestelmän ja viininviljelijöille myönnettävän tuen osalta.

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)⁵¹

Toimintalohko Otsakkeen 2 osasto 05

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne (YMP:tä koskeva lainsäädäntökehys vuoden 2013 jälkeen)

x Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

☐ Ehdotus/aloite liittyy uuteen **toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**.⁵²

x Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

x Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

⁵¹ ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

⁵² Sellaisina kuin nämä on määritetty varainhoitoasetuksen 49 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4. Tavoitteet

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Jotta edistettäisiin resurssitehokkuutta, jonka ansiosta voitaisiin saavuttaa EU:n maatalouden ja maaseudun kehittämisen älykäs, kestävä ja osallistava kasvu Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti, YMP:n tavoitteita ovat

- elinkelpoinen ruoan tuotanto;
- luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet;
- tasapainoinen aluekehitys.

1.4.2. *Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Erityistavoitteet toimintalohkossa 05:

Erityistavoite nro 1:

Tuottaa julkisia ympäristöhyödykkeitä

Erityistavoite nro 2:

Kompensoida tuotannon vaikeutta alueilla, joilla on tiettyjä luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita

Erityistavoite nro 3:

Toteuttaa toimia ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi

Erityistavoite nro 4:

Hoitaa EU:n varoja (YMP) korkeimpien varainhoidon vaatimusten mukaisesti

Erityistavoite ABB:ssä 05 02 - Maatalousmarkkinoiden interventiot:

Erityistavoite nro 5:

Parantaa maatalousalan kilpailukykyä ja lisätä sen arvo-osuutta elintarvikeketjussa

Erityistavoite ABB:ssä 05 03 - Suorat tuet:

Erityistavoite nro 6:

Myötävaikuttaa maataloustuloon ja rajoittaa sen vaihtelua

Erityistavoitteet ABB:ssä 05 04 – Maaseudun kehittäminen:

Erityistavoite nro 7:

Edistää vihreää kasvua innovoinnilla

Erityistavoite nro 8:

Tukea maaseudun työllisyyttä ja maaseutualueiden yhteiskuntarakenteen säilymistä

Erityistavoite nro 9:

Parantaa maaseudun elinkeinoelämää ja edistää monipuolistumista

Erityistavoite nro 10:

Mahdollistaa maatalousjärjestelmien rakenteellinen moninaisuus

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Tässä vaiheessa ei ole mahdollista asettaa vaikutusindikaattoreille määrällisiä tavoitteita. Vaikka politiikka voi ohjata tiettyyn suuntaan, tällaisilla indikaattoreilla mitattavat laaja-alaiset taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristölliset vaikutukset riippuvat lopulta myös erilaisista ulkoisista tekijöistä, jotka ovat viimeaikaisten kokemusten perusteella muuttuneet merkittäviksi ja ennalta arvaamattomiksi. Lisäanalyysi on käynnissä, ja sen on määrä valmistua vuoden 2013 jälkeiselle kaudelle.

Jäsenvaltioilla on suorien tukien suhteen mahdollisuus päättää rajoitetusti suorien tukijärjestelmien tiettyjen osien täytäntöönpanosta.

Maaseudun kehittämisen alalla odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset riippuvat maaseudun kehittämisohjelmista, jotka jäsenvaltiot toimittavat komissiolle. Jäsenvaltioita pyydetään asettamaan ohjelmissaan tavoitteita.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Ehdotuksissa esitetään yhteisen seuranta- ja arviointikehyksen luomista yhteisen maatalouspolitiikan saavutusten mittaamiseksi. Kehys pitää sisällään kaikki välineet, jotka liittyvät YMP:n toimenpiteiden ja erityisesti suorien tukien, markkinatoimenpiteiden, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen soveltamisen seurantaan ja arviointiin.

Näiden YMP:n toimenpiteiden vaikutusta mitataan suhteessa seuraaviin tavoitteisiin:

a) elinkelpoinen ruoan tuotanto, jossa keskitytään maataloustuloon, maatalouden tuottavuuteen ja hintatason vakauteen;

b) luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet, jossa keskitytään kasvihuonekaasupäästöihin, luonnon monimuotoisuuteen, maaperään ja veteen;

c) tasapainoinen aluekehitys, jossa keskitytään maaseudun työllisyyteen ja kasvuun sekä köyhyyteen maaseutualueilla.

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä indikaattorit näitä tavoitteita ja alueita varten.

Lisäksi maaseudun kehittämisen alalle ehdotetaan vahvempaa yhteistä seuranta- ja arviointijärjestelmää. Järjestelmän tavoitteena on a) osoittaa maaseudun kehittämispolitiikan edistyminen ja saavutukset sekä arvioida maaseudun kehittämispolitiikkaan liittyvien toimien vaikutusta, vaikuttavuutta, tehokkuutta ja tarkoituksenmukaisuutta, b) edistää paremmin kohdennetun tuen myöntämistä maaseudun kehittämiseen ja c) tukea seurantaan ja arviointiin liittyvää yleistä oppimisprosessia. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä luettelon poliittisiin prioriteetteihin liittyvistä yhteisistä indikaattoreista.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Jotta voidaan saavuttaa YMP:n monivuotiset strategiset tavoitteet, jotka on siirretty suoraan Euroopan maaseutualueita koskevasta Eurooppa 2020 -strategiasta, sekä täyttää asiaa koskevat perussopimuksen vaatimukset, ehdotuksilla pyritään vahvistamaan yhteisen maatalouspolitiikan lainsäädäntökehys vuoden 2013 jälkeiseksi kaudeksi.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Tuleva yhteinen maatalouspolitiikka ei palvele vain yhtä pientä, joskin tärkeää, EU:n talouden osaa, vaan se on strategisesti tärkeä politiikan ala myös elintarviketurvan, ympäristön ja alueellisen tasapainon näkökulmasta. Aidosti yhteisenä politiikkana YMP hyödyntää rajallisia budjettivaroja mahdollisimman tehokkaasti kestävän maatalouden säilyttämiseksi EU:n koko alueella, ilmastonmuutoksen kaltaisten tärkeiden rajatylittävien kysymysten käsittelemiseksi ja jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuun vahvistamiseksi.

Kuten komission tiedonannossa ”Eurooppa 2020 -strategiaa koskeva talousarvio”⁵³ todetaan, YMP on eurooppalaista politiikkaa aidoimmillaan. Jäsenvaltiot yhdistävät resurssinsa, ja tuloksena on yksi ainoa eurooppalainen maatalouspolitiikka ja eurooppalainen maatalousbudjetti 27 erillisen politiikan ja budjetin sijaan. Tämä tarkoittaa luonnollisestikin sitä, että YMP:n osuus EU:n talousarviosta on huomattava. Se on silti tehokkaampi ja taloudellisempi toimintatapa kuin kansalliset, keskenään koordinoimattomat toimintatavat.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Nykyisen politiikkakehyksen arvioinnin, sidosryhmien laajan kuulemisen sekä tulevia haasteita ja tarpeita koskevan analyysin pohjalta on laadittu kattava vaikutusten arviointi.

⁵³

KOM(2011) 500 lopullinen, 29. kesäkuuta 2011.

Lisää yksityiskohtaisia tietoja löytyy lainsäädäntöehdotuksiin liitetystä vaikutusten arvioinneista sekä perusteluista.

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Lainsäädäntöehdotukset, joita tämä rahoitus selvitys koskee, olisi nähtävä osana laajempaa kokonaisuutta, joka koostuu yhdestä puiteasetuksesta ja yhteisen strategiakehyksen rahastoja (maaseuturahasto, EAKR, ESR, koheesiorahasto ja Euroopan meri- ja kalatalousrahasto) koskevista yhteisistä säännöistä. Kyseisen puiteasetuksen myötävaikutuksella hallinnollinen kuormitus kevenee merkittävästi, EU:n varoja käytetään tehokkaasti ja menettelyjä yksinkertaistetaan. Lisäksi se tarjoaa pohjan uusille käsitteille, joita ovat kaikkien edellä mainittujen rahastojen yhteinen strategiakehys ja tulevat kumppanuussopimukset, jotka niin ikään kattavat nämä rahastot.

Myöhemmin luotavalla yhteisellä strategiakehyksellä muunnetaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ja prioriteetit maaseuturahaston sekä EAKR:n, ESR:n, koheesiorahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston prioriteeteiksi, mikä takaa rahastojen yhdenmukaisen käytön yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Yhteisellä strategiakehyksellä vahvistetaan myös mekanismit toiminnan koordinoimiseksi muiden asiaa koskevien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa.

Yhteisen maatalouspolitiikan alalla saadaan merkittäviä synergia- ja yksinkertaistamisvaikutuksia, kun YMP:n ensimmäisen (maataloustukirahasto) ja toisen (maaseuturahasto) pilarin hallinnointi- ja valvontasääntöjä yhdenmukaistetaan. Maataloustukirahaston ja maaseuturahaston välinen vahva yhteys ja jäsenvaltioissa jo käytössä olevat rakenteet olisi säilytettävä ennallaan.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

x Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu (suoria tukijärjestelmiä, maaseudun kehittämistä ja siirtymäkauden asetuksia koskevien luonnosten osalta)**

- x Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa 1.1.2014 ja päättyy 31.12.2020
- x Rahoitusvaikutukset seuraavaksi monivuotisen rahoituskehityksen kaudeksi. Maaseudun kehittämisen osalta vaikutukset maksuihin vuoteen 2023 saakka.

x Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kestoa ei ole rajattu (YMJ-asetusta ja horisontaalista asetusta koskevien luonnosten osalta)**

- Täytäntöönpano vuodesta 2014.

1.7. Hallinnointitapa (hallinnointitavat)⁵⁴

x komissio **hallinnoi suoraan keskitetysti**

⁵⁴

Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- ☐ **välillinen keskitetty hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty
- ☐ toimeenpanovirastoille
 - ☐ yhteisöjen perustamille elimille⁵⁵
 - ☐ kansallisille julkisoikeudellisille elimille tai julkisen palvelun tehtäviä hoitaville elimille
 - ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston mukaisia erityistoimia ja jotka nimetään varainhoitoasetuksen 49 artiklan mukaisessa perussäädöksessä
- x **hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa
- ☐ **hajautettu hallinnointi** yhteistyössä kolmansien maiden kanssa
- ☐ **hallinnointi yhteistyössä** kansainvälisten järjestöjen kanssa (**tarkennettava**)

Huomautukset:

Ei merkittävää muutosta nykytilanteeseen verrattuna, sillä suurinta osaa YMP:n uudistusta koskeviin lainsäädäntöehdotuksiin liittyvistä menoista hallinnoidaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Komissio hallinnoi kuitenkin edelleen suoraan keskitetysti hyvin pientä osaa menoista.

⁵⁵

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 185 artiklassa.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

YMP:n seurannan ja arvioinnin osalta komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka neljäs vuosi kertomuksen. Ensimmäinen kertomus on määrä esittää viimeistään vuoden 2017 lopussa.

Tätä täydennetään erityisillä säännöksillä kaikilla YMP:n aloilla, joilla sovelletaan monia perusteellisia täytäntöönpanosäännöissä täsmennettäviä raportointi- ja ilmoitusvaatimuksia.

Maaseudun kehittämisen alalla annetaan myös ohjelmatasolla sovellettavia seurantasaäntöjä, jotka mukautetaan muihin rahastoihin ja yhdistetään ennakkoarviointeihin, jatkuviin arviointeihin ja jälkiarviointeihin.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Yli seitsemän miljoonaa yhteisen maatalouspolitiikan tuensaajaa saa tukea monista eri tukijärjestelmistä, joista jokaisella on yksityiskohtaiset ja joskus monimutkaiset tukikelpoisuusperusteet.

Virheiden osuuden vähentymistä yhteisen maatalouspolitiikan alalla voidaan pitää jo jatkuvana kehityssuuntauksena. Viime aikoina 2 prosentin tuntumassa pysytellyt virhetaso vahvistaakin arvion edellisten vuosien myönteisestä yleiskehityksestä. Tarkoituksena on jatkaa pyrkimyksiä alle 2 prosentin virhetason saavuttamiseksi.

2.2.2. Valvontamenetelmä(t)

Lainsäädäntöpaketissa, erityisesti ehdotuksessa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta annettavaksi asetukseksi, pidetään tavoitteena säilyttää nykyinen asetuksella (EY) N:o 1290/2005 käyttöön otettu järjestelmä ja vahvistaa sitä. Siinä säädetään jäsenvaltioiden tasolla käyttöön otettavasta pakollisesta hallintorakenteesta, jossa painopiste on hyväksytyissä maksajavirastoissa, jotka vastaavat lopullisen tuensaajan tasolla 2.3 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti toteutettavista tarkastuksista. Kunkin maksajaviraston päällikön on toimitettava vuotuinen tarkastuslausuma, joka koskee tilien täydellisyyttä, täsmällisyyttä ja todenperäisyyttä, sisäisten valvontajärjestelmien moitteetonta toimintaa sekä tilien perustana olevien toimien laillisuutta ja asianmukaisuutta. Riippumattoman tarkastuselimen edellytetään antavan lausuntonsa näistä kaikista kolmesta osatekijästä.

Komissio jatkaa maatalousmenojen tarkastamista käyttäen riskeihin perustuvaa lähestymistapaa varmistaakseen, että sen tarkastukset kohdennetaan suurimman riskin aloille. Jos näissä tarkastuksissa havaitaan, että menoja on syntynyt unionin sääntöjen vastaisesti, komissio jättää asianomaiset määrät unionin rahoituksen ulkopuolelle sääntöjenmukaisuuden tarkastamisen järjestelmän mukaisesti.

Lainsäädäntöehdotuksiin liitetyn vaikutusten arvioinnin liitteessä 8 esitetään yksityiskohtainen analyysi tarkastusten kustannuksista.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Lainsäädäntöpaketissa, erityisesti ehdotuksessa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta annettavaksi asetukseksi, pidetään tavoitteena säilyttää nykyiset yksityiskohtaiset, maksajavirastojen soveltamat valvonta- ja seuraamusjärjestelmät, jotka perustuvat kutakin tukijärjestelmää varten luotuihin yhteisiin peruspiirteisiin ja erityissääntöihin, sekä vahvistaa niitä. Järjestelmissä säädetään yleensä tukihakemusten kattavista 100-prosenttisista hallinnollisista tarkastuksista, muiden tietokantojen kanssa tehtävistä ristiintarkastuksista silloin, kun niitä pidetään asianmukaisina, sekä tiettyä tukiennakoihin liittyvien toimien vähimmäismäärää koskevista paikalla tehtävistä tarkastuksista riippuen kyseiseen järjestelmään liittyvästä riskistä. Jos näissä paikalla tehtävissä tarkastuksissa havaitaan suuri määrä sääntöjenvastaisuuksia, on tehtävä lisätarkastuksia. Tältä osin selkeästi tärkein järjestelmä on yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, joka kattoi varainhoitovuonna 2010 noin 80 prosenttia maataloustukirahaston ja maaseuturahaston kokonaismenoista. Komissiolla on valta sallia paikalla tehtävien tarkastusten vähentämisen jäsenvaltioissa, joissa on asianmukaisesti toimivat valvontajärjestelmät ja pieni virhemarginaali.

Lisäksi paketissa asetetaan tavoitteeksi, että jäsenvaltiot ehkäisevät, havaitsevat ja oikaisevat sääntöjenvastaisuudet ja petokset, määräävät unionin tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhtaisia seuraamuksia ja perivät takaisin sääntöjenvastaisesti suoritettut maksut korkoineen. Siinä esitetään sääntöjenvastaisiin maksuihin sovellettavaa automaattista tilien tarkastamis- ja hyväksymisjärjestelmää, jonka mukaan asianomaisen jäsenvaltion on vastattava takaisin perimättä jääneistä määristä, jos perintää ei ole toteutettu neljän vuoden kuluessa perintäpyynnön päivästä tai kahdeksan vuoden kuluessa oikeuskäsittelyn tapauksessa. Tämä järjestelmä luo jäsenvaltioille voimakkaan kannustimen periä sääntöjenvastaiset maksut takaisin mahdollisimman nopeasti.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

Tässä rahoitus selvityksessä esitetyt määrät ilmoitetaan käypinä hintoina ja sitoumuksina,

Jäljempänä olevissa taulukoissa lueteltujen lainsäädäntöehdotuksista johtuvien muutosten lisäksi lainsäädäntöehdotukset edellyttävät muitakin muutoksia, joilla ei ole taloudellista vaikutusta.

Rahoituskurin soveltamista ei voida tässä vaiheessa sulkea pois minkään vuoden osalta kaudella 2014–2020. Tämä ei kuitenkaan riipu itse uudistusehdotuksista vaan muista tekijöistä, kuten suorien tukien toteutuksesta tai maatalousmarkkinoiden tulevaisuuden kehityksestä.

Siirtymäkautta koskevassa ehdotuksessa esitetyt suorien tukien nettoenimmäismäärät, jotka olisi ulotettava vuoteen 2014 (kalenterivuosi 2013), ovat suuremmat kuin jäljempänä olevissa taulukoissa ilmoitetut, suoriin tukiin myönnettävät määrät. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on varmistaa nykyisen lainsäädännön soveltamisen jatkaminen tilanteessa, jossa kaikki muut osat säilyisivät muuttumattomina, sulkematta kuitenkaan pois rahoituskurimekanismin soveltamistarpeen mahdollisuutta.

Uudistusehdotukset sisältävät säännöksiä, joilla jäsenvaltioille annetaan tietty joustovara suorien tukien tai maaseudun kehittämistuen myöntämisen suhteen. Jos jäsenvaltiot päättävät hyödyntää kyseistä joustovaraa, tällä on myönnettyihin rahamääriin taloudellisia seurauksia, joita ei voida tässä vaiheessa määrittää.

Tässä rahoitus selvityksessä ei oteta huomioon kriisivarauksen mahdollista käyttöä. Olisi korostettava, että markkinoihin liittyvien menojen osalta huomioon otetut määrät eivät millään alalla perustu julkisiin interventio-ostoihin tai kriisitilanteeseen liittyviin muihin toimenpiteisiin.

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menupuolen budjettikohdat

Taulukko 1: YMP:hen myönnettävät määrät, mukaan lukien monivuotista rahoituskehystä koskevassa ehdotuksessa ja YMP:n uudistusehdotuksissa esitetyt täydentävät määrät

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

Varainhoitovuosi	2013	2013 mukau- tettuna (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020 YHTEEN- SÄ
Monivuotisen rahoituskehvksen sisällä										
Otsake 2										
Suorat tuet ja markkinoihin liittyvät menot (2) (3) (4)	44 939	45 304	44 830	45 054	45 299	45 519	45 508	45 497	45 485	317 193
Arvioidut käyttötarkoitukseensa sidotut tulot	672	672	672	672	672	672	672	672	672	4 704
P1 Suorat tuet ja markkinoihin liittyvät menot (mukaan lukien käyttötarkoitukseensa sidotut tulot)	45 611	45 976	45 502	45 726	45 971	46 191	46 180	46 169	46 157	321 897
P2 Maaseudun kehittäminen (4)	14 817	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	101 157
Yhteensä	60 428	60 428	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
Otsake 1										
Yhteinen strategiakehys: maataloustutkimus ja innovointi	N.A.	N.A.	682	696	710	724	738	753	768	5 072
Vähävaraisimmat henkilöt	N.A.	N.A.	379	387	394	402	410	418	427	2 818
Yhteensä	N.A.	N.A.	1 061	1 082	1 104	1 126	1 149	1 172	1 195	7 889
Otsake 3										
Elintarvikkeiden turvallisuus	N.A.	N.A.	350	350	350	350	350	350	350	2 450
Monivuotisen rahoituskehvksen ulkopuolella										
Maatalousalan kriisivaraus	N.A.	N.A.	531	541	552	563	574	586	598	3 945
Euroopan globalisaattiorahasto										
josta maatalouteen käytettävissä enintään: (5)	N.A.	N.A.	379	387	394	402	410	418	427	2 818
YHTEENSÄ										

Komission ehdotukset (monivuotisen rahoituskehyksen sisä- ja ulkopuolella) + käyttötarkoitukseensa sidotut tulot YHTEENSÄ	60 428	60 428	62 274	62 537	62 823	63 084	63 114	63 146	63 177	440 156
Monivuotista rahoituskehystä koskevat ehdotukset (lukuun ottamatta kriisivarausta ja globalisaatorahastoa) + käyttötarkoitukseensa sidotut tulot YHTEENSÄ	60 428	60 428	61 364	61 609	61 877	62 119	62 130	62 141	62 153	433 393

Huomautukset:

- (1) Ottaen huomioon jo sovitut lainsäädännölliset muutokset, eli tukien vapaaehtoinen mukauttaminen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja 136 artiklan mukaiset ”käyttämättömät määrät”, joiden soveltaminen päättyy vuoden 2013 loppuun mennessä.
- (2) Määrät koskevat ensimmäisen pilarin osalta ehdotettua vuotuista enimmäismäärää. Olisi kuitenkin huomattava, että negatiiviset menot ehdotetaan siirrettäviksi tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelystä (nykyisestä alamomentista 05 07 01 06) käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin (alamomenttiin 67 03). Yksityiskohtaiset tiedot esitetään seuraavan sivun arvioituja tuloja koskevassa taulukossa.
- (3) Vuoden 2013 luvut sisältävät eläinlääkintä- ja kasvinsuojelutoimenpiteisiin sekä kalatalousalan markkinatoimenpiteisiin myönnetty määrät.
- (4) Edellä olevassa taulukossa esitetyt määrät ovat linjassa komission tiedonannossa ”Eurooppa 2020 -strategiaa koskeva talousarvio” (KOM(2011) 500 lopullinen, 29. kesäkuuta 2011) esitettyjen määrien kanssa. Vielä on kuitenkin päätettävä, otetaanko monivuotisessa rahoituskehyksessä huomioon siirto, joka ehdotetaan tehtäväksi vuodesta 2014 alkaen yhden jäsenvaltion kansallisen puuvilla-alan rakenneuudistusohjelman määrärahoista maaseudun kehittämiseen ja joka edellyttää sekä maataloustukirahastoa koskevan enimmäismäärän että toisen pilarin määrien mukauttamista (4 miljoonaa euroa vuodessa). Jäljempänä olevissa taulukoissa määrät on siirretty riippumatta siitä, otetaanko ne monivuotisessa rahoituskehyksessä huomioon vai ei.
- (5) Komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategiaa koskeva talousarvio” (KOM(2011) 500 lopullinen, 29. kesäkuuta 2011) mukaisesti Euroopan globalisaatorahaston käytettävissä on enintään 2,5 miljardin euron kokonaismäärä (vuoden 2011 hintoina) lisätuen myöntämiseksi globalisaation vaikutuksista kärsiville viljelijöille. Edellä olevassa taulukossa käypinä hintoina esitetty vuosittainen jakautuminen on ainoastaan **alustava**. Ehdotuksessa Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission väliseksi toimielinten sopimukseksi budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta (KOM(2011) 403 lopullinen, 29. kesäkuuta 2011) vahvistetaan Euroopan globalisaatorahaston varojen vuotuiseksi enimmäismääräksi 429 miljoonaa euroa vuoden 2011 hintoina.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenvedo arvioiduista vaikutuksista menoihin

Taulukko 2: Arvioidut tulot sekä menot otsakkeeseen 2 kuuluvan toimintalohkon 05 osalta

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

Varainhoitovuosi	2013	2013 mukau- tettuna	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020 YHTEEN- SÄ
TULOT										
123 – Sokerin tuotantomaksu (omat varat)	123	123	123	123						246
67 03 – Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot	672	672	741	741	741	741	741	741	741	5 187
joista: ex 05 07 01 06 – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Yhteensä	795	795	864	864	741	741	741	741	741	5 433
MENOT										
05 02 - Markkinat (1)	3 311	3 311	2 622	2 641	2 670	2 699	2 722	2 710	2 699	18 764
05 03 - Suorat tuet (ennen tukikaton asettamista) (2)	42 170	42 535	42 876	43 081	43 297	43 488	43 454	43 454	43 454	303 105
05 03 - Suorat tuet (tukikaton asettamisen jälkeen)	42 170	42 535	42 876	42 917	43 125	43 303	43 269	43 269	43 269	302 027
05 04 - Maaseudun kehittäminen (ennen tukikaton asettamista)	14 817	14 451	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	101 185
05 04 - Maaseudun kehittäminen (tukikaton asettamisen jälkeen)	14 817	14 451	14 455	14 619	14 627	14 640	14 641	14 641	14 641	102 263
05 07 01 06 - Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen	-69	-69	0	0	0	0	0	0	0	0
Yhteensä	60 229	60 229	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054

NETTOBUDJETTI käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen jälkeen			59 212	59 436	59 682	59 901	59 890	59 879	59 867	417 867
---	--	--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

Huomautukset:

- (1) Vuoden 2013 osalta vuoden 2012 talousarvioesitykseen perustuva alustava arvio, jossa otetaan huomioon vuodeksi 2013 jo sovitut lainsäädännölliset mukautukset (esim. viiniä koskeva enimmäismäärä, perunatärkkelyspalkkion poistaminen, kuivarehu) sekä joitakin suunniteltuja muutoksia. Kaikkien vuosien osalta arvioissa oletetaan, että markkinahäiriöiden tai kriisien johdosta toteutettaviin tukitoimenpiteisiin ei ole tarpeen myöntää lisärahoitusta.
- (2) Vuoden 2013 määrä sisältää arvion viinitarhojen raivaukseen vuonna 2012 myönnettävistä määristä.

Taulukko 3: YMP:n uudistusehdotusten vaikutuslaskelma talousarvion luvuittain tulojen ja YMP-menojen osalta

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

Varainhoitovuosi	2013	2013 mukau- tettuna								2014-2020 YHTEEN- SÄ
			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
TULOT										
123 – Sokerin tuotantomaksu (omat varat)	123	123	0	0	0	0	0	0	0	0
67 03 – Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot	672	672	69	69	69	69	69	69	69	483
joista: ex 05 07 01 06 – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Yhteensä	795	795	69	69	69	69	69	69	69	483
MENOT										
05 02 - Markkinat (1)	3 311	3 311	-689	-670	-641	-612	-589	-601	-612	-4 413
05 03 - Suorat tuet (ennen tukikaton asettamista) (2)	42 170	42 535	-460	-492	-534	-577	-617	-617	-617	-3 913
05 03 – Suorat tuet – Tukikaton asettamisen arvioitu, maaseudun kehittämiseen siirrettävä tulos			0	-164	-172	-185	-186	-186	-186	-1 078
05 04 - Maaseudun kehittäminen (ennen tukikaton asettamista)	14 817	14 451	4	4	4	4	4	4	4	28
05 04 - Maaseudun kehittäminen – Tukikaton asettamisen arvioitu, suorista tuista siirrettävä tulos			0	164	172	185	186	186	186	1 078
05 07 01 06 - Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen	-69	-69	69	69	69	69	69	69	69	483
Yhteensä	60 229	60 229	-1 076	-1 089	-1 102	-1 115	-1 133	-1 144	-1 156	-7 815
NETTOBUDJETTI käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen jälkeen			-1 145	-1 158	-1 171	-1 184	-1 202	-1 213	-1 225	-8 298

Huomautukset:

- (1) Vuoden 2013 osalta vuoden 2012 talousarvioesitykseen perustuva alustava arvio, jossa otetaan huomioon vuodeksi 2013 jo sovitut lainsäädännölliset mukautukset (esim. viiniä koskeva enimmäismäärä, perunatärkkelyspalkkion poistaminen, kuivarehu) sekä joitakin suunniteltuja muutoksia. Kaikkien vuosien osalta arvioissa oletetaan, että markkinahäiriöiden tai kriisien johdosta toteutettaviin tukitoimenpiteisiin ei ole tarpeen myöntää lisärahoitusta.
- (2) Vuoden 2013 määrä sisältää arvion viinitarhojen raivaukseen vuonna 2012 myönnettävistä määristä.

Taulukko 4: YMP:n uudistusehdotusten vaikutuslaskelma markkinoihin liittyvinä YMP:n menoina

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

VARAINHOITOVUOSI		Oikeusperusta	Arvioidut tarpeet	Muutokset vuoteen 2013							2014-2020 YHTEEN-SÄ
			2013 (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Poikkeukselliset toimenpiteet: virtaviivaistettu ja laajennettu oikeusperustan soveltamisala		154, 155 ja 156 art.	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Durumvehnän ja durum intervention lopettaminen		ent. 10 art.	pm	-	-	-	-	-	-	-	-
Vähävaraisimpien elintarvikeapuohjelmat	(2)	asetuksen 1234/2007 ent. 27 art.	500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-3 500,0
Yksityinen varastointi (kuitupellava)		16 art.	N.A.	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	Pm
Puuvillatuki - rakenneuudistus	(3)	asetuksen 637/2008 ent. 5 art.	10,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-28,0
Hedelmien ja vihannesten tuottajaryhmien perustamistuki		ent. 117 art.	30,0	0,0	0,0	0,0	-15,0	-15,0	-30,0	-30,0	-90,0
Kouluhedelmäjärjestelmä		21 art.	90,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	420,0
Humalan tuottajaorganisaatioiden lakkauttaminen		ent. 111 art.	2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-15,9
Rasvattoman maitojauheen vapaaehtoinen yksityinen varastointi		16 art.	N.A.	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Rasvattoman maidon/rasvattoman maitojauheen käyttöön rehuna / kaseiinille ja kaseiinin käyttöön myönnettävän tuen lakkauttaminen		ent. 101 ja 102 art.	pm	-	-	-	-	-	-	-	-
Voin vapaaehtoinen yksityinen varastointi	(4)	16 art.	14,0	[-1,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-85,0]
Maidon menekinedistämismaksun lakkauttaminen		ent. 309 art.	pm	-	-	-	-	-	-	-	-

05 02 YHTEENSÄ									
Uudistusehdotusten nettovaikutus (5)		-446,3	-446,3	-446,3	-461,3	-461,3	-476,3	-476,3	-3 213,9

Huomautukset:

- (1) Vuoden 2013 tarpeet arvioidaan komission vuoden 2012 talousarvioesityksen perusteella lukuun ottamatta (a) hedelmä- ja vihannesaloja, joilla tarpeet arvioidaan asianomaisten uudistusten rahoitus selvitysten perusteella ja (b) jo sovittuja lainsäädännöllisiä muutoksia.
- (2) Vuoden 2013 määrät vastaavat komission ehdotusta KOM(2010) 486. Vuodesta 2014 lähtien toimenpide rahoitetaan otsakkeesta 1.
- (3) Kreikan puuvilla-alan rakenneuudistusohjelman määrärahat (4 miljoonaa euroa vuodessa) siirretään maaseudun kehittämiseen vuodesta 2014 alkaen. Espanjan määrärahat (6,1 miljoonaa euroa vuodessa) siirretään tilatukijärjestelmään vuodesta 2018 alkaen (jo päätetty).
- (4) Arvioitu vaikutus toimenpiteen soveltamatta jättämisen tapauksessa.
- (5) Lukuihin 05 02 ja 05 03 otettujen menojen lisäksi odotetaan, että lukuihin 05 01, 05 07 ja 05 08 otetut menot rahoitetaan maataloustukirahaston käyttötarkoitukseensa sidotuilla tuloilla.

Taulukko 5: YMP:n uudistusehdotusten vaikutuslaskelma suorien tukien osalta

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

VARAINHOITOVUOSI	Oikeus- perusta	Arvioidut tarpeet		Muutokset vuoteen 2013							2014-2020 YHTEEN- SÄ
		2013 (1)	2013 mukau- tettuna (2)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Suorat tuet		42 169,9	42 535,4	341,0	381,1	589,6	768,0	733,2	733,2	733,2	4 279,3
- Muutokset, joista on jo päätetty											
Asteittainen käyttöönotto EU- 12:ssa				875,0	1 133,9	1 392,8	1 651,6	1 651,6	1 651,6	1 651,6	10 008,1
Puuvilla-alan rakenneuudistus				0,0	0,0	0,0	0,0	6,1	6,1	6,1	18,4
Terveystarkastus				-64,3	-64,3	-64,3	-90,0	-90,0	-90,0	-90,0	-552,8
Aiemmat uudistukset				-9,9	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-204,2
- Uusista YMP:n uudistusehdotuksista johtuvat muutokset				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3
joista: tukikaton asettaminen				0,0	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
05 03 YHTEENSÄ											
Uudistusehdotusten nettovaikutus				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3
KOKONAISMENOT		42 169,9	42 535,4	42 876,4	42 916,5	43 125,0	43 303,4	43 268,7	43 268,7	43 268,7	302 027,3

Huomautukset:

- (1) Vuoden 2013 määrä sisältää arvion viinitarhojen raivaukseen vuonna 2012 myönnettävistä määristä.
- (2) Ottaen huomioon jo sovitut lainsäädännölliset muutokset, eli tukien vapaaehtoinen mukauttaminen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja 136 artiklan mukaiset "käyttämättömät määrät", joiden soveltaminen päättyy vuoden 2013 loppuun mennessä.

Taulukko 6: Suorien tukien osat

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

VARAINHOITOVUOSI	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020 YHTEEN- SÄ
Liite II	42 407,2	42 623,4	42 814,2	42 780,3	42 780,3	42 780,3	256 185,7
Tuki ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytänteisiin (30 %)	12 866,5	12 855,3	12 844,3	12 834,1	12 834,1	12 834,1	77 068,4
Enimmäismäärä, joka voidaan osoittaa nuorille viljelijöille myönnettävään tukeen (2 %)	857,8	857,0	856,3	855,6	855,6	855,6	5 137,9
Perustukijärjestelmä, tuki alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita, vapaaehtoinen tuotantoon sidottu tuki	28 682,9	28 911,1	29 113,6	29 090,6	29 090,6	29 090,6	173 979,4
Enimmäismäärä, joka voidaan irrottaa edellä mainituista tuista pienviljelijöiden järjestelmän rahoittamiseen (10 %)	4 288,8	4 285,1	4 281,4	4 278,0	4 278,0	4 278,0	25 689,3
Liitteeseen II sisältyvät viinialan määrärahojen siirrot ⁵⁶	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	959,1
Tukikaton asettaminen	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
Puuvilla	256,0	256,3	256,5	256,6	256,6	256,6	1 538,6
POSEI-ohjelma/Egeanmeren pienet saaret	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	2 504,4

⁵⁶

Kautta 2014–2020 koskevat suorat tuet sisältävät jäsenvaltioiden vuoden 2013 osalta tekemiin päätöksiin perustuvan arvion viinialan määrärahojen siirroista tilatukijärjestelmään.

Taulukko 7: YMP:n uudistusehdotusten vaikutuslaskelma suorien tukien myöntämistä koskevien vuonna 2014 sovellettavien siirtymäkauden toimenpiteiden osalta

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

VARAINHOITOVUOSI	Oikeus- perusta	Arvioidut tarpeet		Muutokset vuoteen 2013
		2013 (1)	2013 mukau- tettuna	2014 (2)
Neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 liite IV		40 165,0	40 530,5	541,9
Asteittainen käyttöönotto EU-12:ssa				616,1
Terveystarkastus				-64,3
Aiemmat uudistukset				-9,9

05 03 YHTEENSÄ				
KOKONAISMENOT		40 165,0	40 530,5	41 072,4

Huomautukset:

- (1) Vuoden 2013 määrä sisältää arvion viinitarhojen raivaukseen vuonna 2012 myönnettävistä määristä.
- (2) Vuoteen 2014 ulotetut nettoenimmäismäärät sisältävät jäsenvaltioiden vuoden 2013 osalta tekemiin päätöksiin perustuvan arvion viinialan määrärahojen siirroista tilatukijärjestelmään.

Taulukko 8: YMP:n uudistusehdotusten vaikutuslaskelma maaseudun kehittämisen osalta

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

VARAINHOITOVUOSI		Oikeus- perusta	Maaseudun kehittämismäärärahat		Muutokset vuoteen 2013							2014-2020 YHTEEN- SÄ
			2013	2013 mukau- tettuna (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Maaseudun kehittämisohjelmat			14 788,9	14 423,4								
Puuvillatuki - rakenneuudistus	(2)				4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	28,0
Suoria tukia koskevan tukikaton asettamisen tulos						164,1	172,1	184,7	185,6	185,6	185,6	1 077,7
Maaseudun kehittämisen määrärahat lukuun ottamatta teknistä apua	(3)				-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-59,4
Tekninen apu	(3)		27,6	27,6	8,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	29,4
Paikallisista innovatiivisista yhteistyöhankkeista maksettava palkinto	(4)		N.A.	N.A.	0,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	30,0

05 04 YHTEENSÄ												
Uudistusehdotusten nettovaikutus					4,0	168,1	176,1	188,7	189,6	189,6	189,6	1 105,7
KOKONAISMENOT (ennen tukikaton asettamista)			14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	101 185,5
KOKONAISMENOT (tukikaton asettamisen jälkeen)			14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 619,2	14 627,2	14 639,8	14 640,7	14 640,7	14 640,7	102 263,2

Huomautukset:

- (1) Nykyisen lainsäädännön mukaisia mukautuksia sovelletaan vain varainhoitovuoden 2013 loppuun asti.
 - (2) Taulukossa 1 (3.1 jakso) esitetyt määrät ovat linjassa komission tiedonannossa ”Eurooppa 2020 -strategiaa koskeva talousarvio” (KOM(2011) 500 lopullinen) esitettyjen määrien kanssa. Vielä on kuitenkin päätettävä, otetaanko monivuotisessa rahoituskehyksessä huomioon siirto, joka ehdotetaan tehtäväksi vuodesta 2014 alkaen yhden jäsenvaltion puuvilla-alan kansallisen rakenneuudistusohjelman määrärahoista maaseudun kehittämiseen ja joka edellyttää sekä maataloustukirahastoa koskevan enimmäismäärän että toisen pilarin määrien mukauttamista (4 miljoonaa euroa vuodessa). Edellä olevassa taulukossa 8 määrät on siirretty riippumatta siitä, otetaanko ne monivuotisessa rahoituskehyksessä huomioon vaiko ei.
 - (3) Vuonna 2013 tekniseen apuun myönnettävä määrä vahvistettiin maaseudun kehittämisen alustavien määrärahojen perusteella (ottamatta huomioon ensimmäisestä pilarista tehtäviä siirtoja).
- Kaudella 2014–2020 tekniseen apuun myönnettäväksi määräksi vahvistetaan 0,25 prosenttia maaseudun kehittämisen kokonaismäärärahoista.
- (4) Katetaan tekniseen apuun käytettävissä olevasta määrästä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake:	5	”Hallintomenot”
--	----------	------------------------

miljoonaa euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Huom. Lainsäädäntöehdotuksilla ei arvioida olevan mitään vaikutuksia hallintomäärärahoihin, eli tarkoituksena on, että lainsäädäntökehys voidaan panna täytäntöön nykyisin henkilöresurssein ja hallintomenoin.

		Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	YHTEENSÄ
PO: AGRI									
• Henkilöresurssit		136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
• Muut hallintomenot		9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
PO AGRI YHTEENSÄ	Määrärahat	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914
--	---	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------------------

miljoonaa euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi N⁵⁷	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset								
	Maksut								

⁵⁷ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- x Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			Vuosi 2014		Vuosi 2015		Vuosi 2016		Vuosi 2017		Vuosi 2018		Vuosi 2019		Vuosi 2020		YHTEENSÄ	
	TUOTOKSET																	
	Tyyppi	Keski- määr. kustan- nukset	Tuotosten määrä	Kustan- nukset	Tuotosten määrä	Kustan- nukset	Tuotosten määrä	Kustan- nukset	Tuotosten määrä	Kustan- nukset	Tuotosten määrä	Kustan- nukset	Tuotosten määrä	Kustan- nukset	Tuotosten määrä	Kustan- nukset	Tuotos- ten luku- määrä yht.	Kustan- nukset yht.
↓																		
ERITYISTAVOITE 5: Parantaa maatalousalan kilpailukykyä ja lisätä sen arvo-osuutta elintarvikeketjussa																		
- Hedelmät ja vihannekset: Kaupan pitäminen tuottaja-organisaatioiden välityksellä ⁵⁸	Tuottajaorganisaatioiden kautta kaupan pidetyn tuotannon arvon osuus koko			830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		5 810,0

⁵⁸

Aiemman toteutuman ja vuotta 2012 koskevassa talousarvioesityksessä esitettyjen arvioiden perusteella. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden osalta määrät ovat kyseisen alan uudistuksen mukaisia, ja kuten vuotta 2012 koskevan talousarvioesityksen toimintokohtaisissa selvityksissä todetaan, tuotokset saadaan selville vasta vuoden 2011 lopulla.

	tuotan- non arvosta																	
- Viini: Kansalliset määrärahat – Rakenneuudistus ²⁰	Hehta- rimäärä		54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1		3 326,0
- Viini: Kansalliset määrärahat – Investoinnit ²⁰			1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9		1 252,6
- Viini: Kansalliset määrärahat – Sivutuotteiden tislau ²⁰	Hehto- litraa		700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1		686,4
- Viini: Kansalliset määrärahat – Juotavaksi tarkoitettu alkoholi ²⁰	Hehta- rimäärä		32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2		14,2
- Viini: Kansalliset määrärahat – Tiivistetyn rypäleen puristemehun käyttö ²⁰	Hehto- litraa		9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4		261,8
- Viini: Kansalliset määrärahat – menekine- distäminen ²⁰				267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		1 875,3

- Muut				720,2		739,6		768,7		797,7		820,3		808,8		797,1		5 452,3
Välisumma erityistavoite 5				2 621,8		2 641,2		2 670,3		2 699,3		2 721,9		2 710,4		2 698,7		18 763,5
ERITYISTAVOITE 6: Myötävaikuttaa maataloustuloon ja rajoittaa sen vaihtelua																		
- Suora tulotuki ⁵⁹	Hehta- rimäärä, jolle tukea on makset- tu (miljoo- nina)		161,014	42 876,4	161,014	43 080,6	161,014	43 297,1	161,014	43 488,1	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	303 105,0
Välisumma erityistavoite 6				42 876,4		43 080,6		43 297,1		43 488,1		43 454,3		43 454,3		43 454,3		303 105,0
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ																		

Huom. Tuotokset ovat vielä määrittämättä erityistavoitteiden 1–4 ja 7–10 osalta (ks. edellä oleva 1.4.2 jakso).

⁵⁹ Vuonna 2009 mahdollisesti tukikelpoisten alojen perusteella.

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenvedo

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- x Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

miljoonaa euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	YHT.
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	------

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5								
Henkilöresurssit ⁶⁰	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
Muut hallintomenot	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5								

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisällymättömät								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisällymättömät, välisumma								

YHTEENSÄ	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914
-----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

⁶⁰ Henkilöstötaulukon sisältyvien virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden viroista ja toimista aiheutuvien 127 000 euron keskimääräisten kustannusten perusteella.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- x Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Huom. Lainsäädäntöehdotuksilla ei arvioida olevan mitään vaikutuksia hallintomäärärahoihin, eli tarkoituksena on, että lainsäädäntökehys voidaan panna täytäntöön nykyisin henkilöresurssein ja hallintomenoin. Kaudeksi 2014–2020 esitetyt luvut perustuvat vuoden 2011 tilanteeseen.

Arvio kokonaislukuina (tai enintään yhden desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020
• Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)	3	3	3	3	3	3	3
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)							
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁶¹							
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)	78	78	78	78	78	78	78
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat ja kansalliset asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)							
XX 01 04 yy	- päätoimi- paikassa						
	- EU:n ulkop. edustustois- sa						
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)							
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)							

⁶¹ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa, paikalliset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat

Muu budjettikohta (mikä?)							
YHTEENSÄ⁶²	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	
Ulkopuolinen henkilöstö	

⁶² Tämä ei sisällä budjettikohdan 05.010404 enimmäismäärää.

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

- x Ehdotus/aloite on monivuotista rahoituskehystä **kaudeksi 2014–2020 koskevien EHDOTUSTEN** mukainen.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitusuunnitelman muuttamista.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- X Maaseudun kehittämistä koskevan ehdotuksen (maaseuturahasto) rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho	JV	JV	JV	JV	JV	JV	JV	JV
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ ⁶³	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin

⁶³

Nämä vahvistetaan jäsenvaltioiden toimittamissa maaseudun kehittämisohjelmissa.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- x Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - x vaikutukset omiin varoihin
 - x vaikutukset sekalaisiin tuloihin

miljoonaa euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito- vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁶⁴						
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

Ks. 3.2.1 jaksossa olevat taulukot 2 ja 3.

⁶⁴

Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.

